

حَقِّقَ الْوَاقِعَ وَحَقِّقَ الْبَاقِيَ

ابن طاهر

عُطِيَ بِسَائِرِ الْمَدِينِ ١٢٥٧ هـ

تَحْرِيرُ كَاتِبِ تَحْقِيقِ الْمَدِينِ

١٧٧٧ هـ

این طریق است که در صدر صفحی است
 از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است
 به منسوب است که در تفسیرات بعد از آنست که
 بسم الله الرحمن الرحيم لا یغفل فیما غفرت فان
 الصبر و الحاح

هَذَا كِتَابٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ جَنَّهُ الْوَاقِعَةِ
 الحمد لله الذي جعل الدعاء سُلماً يَرْفَعُ بِهِ إِلَى
 أَعْلَى مَرَاتِبِ الْمَكَارِمِ وَوَسِيلَةً إِلَى افْتِخَارِ غُرَرِ
 الْحَمْدِ وَدُرِّ الْمَرَامِ وَالصَّلَاةُ عَلَى نَبِيِّهِ الْخَيْرِ
 بِحَسَابِ الْغَنَاءِ وَدَوَائِمِ الْعِزِّ وَاضِعِ سَجَابِمِ
 الثَّامِ وَنَمَائِمِ السَّجَابِمِ وَشَافِعِ عِظَامِ الْجِبَرَامِ وَجَوَائِمِ
 الْعِظَامِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجِبِ مِنْ سُلَالَةِ الْعَبْدِ الْمَطْلُوبِ
 هَاشِمٍ وَعَلَى آلِهِ الْهَذَاهُ الْأَكَارِمِ وَالشُّرَافِ الْقَامِ
 وَالْكَمَاتِ الْخَضَارِمِ وَالْحَمَاتِ الْأَعَاصِمِ وَأَصْحَابِهِ

این کتاب است که در تفسیرات بعد از آنست که
 بسم الله الرحمن الرحيم لا یغفل فیما غفرت فان
 الصبر و الحاح

فراغ الضلالم وصواد الملام وصوارم الجحام
وجوادم الغلام صلوة ترهوار جاء المواسم
وتضيق اكفاف العوالم مارفت القوادم ورف
التعالم وصدحت الحام ونجحت الغام **اقابعد**
ابرکتابیت موسوم بحسنه الواقیه وجننه الباقیه
از مصنفات ابن طاووس رحمه الله در بیان تعویذ
ودعوات وشیخات وزیارات وحجج ویکله
وتحصینات واستغاثات وحرزها وتمازها
وامسام استخارات که نقل شده از حضرات بیا
برکات واولاد طاهرات ازال طه ولسر صلوات
علیهم اجمعین که استخراج کرده مصنف رحمه
از کتب معتبره احادیث که اعتقاد اهل اسلام
بلکه خواص اهل ایمان بان کتابهاست در هر زمان
و فریضه از ازمینه و ایام بر سبیل مامون و نالتمتک

الاعمال بالثبات اذ انوثت فالتأخير لما ذا

بعروة الوثقى که تغییر نیاید صحت آن کتابها
هر چند که بگذرد عصرها و مکرر بنشیند آن
کتابها هر چند که سؤال کنندگان شیعیان
و عمل کنندگان سؤال کنند و عمل نمایند و چون
این نسخه شریف عربی بود و بعضی از اهل انما
که وقوف در عربی نداشتند و بفارسی نمودن
این تکلیف نمودند از این جهت بحسب الامکان
الجملة روایات و سند این اعمال که در این کتاب
بود بفارسی ترجمه نمود و وجه ^{باجل} و لحاظ که مفهومی
نباشد و دیباچه مصنف را از این جهت تصرف
نمود که احتیاج اعمال بان نبود و هو اسم و افق
المتهم و لفظ طابق المعنى من الجا الى معاقل صبا
امن من العدو وان ومن لمجد بلا و اذ انبه و
افا صبه قبل ساحل الامان ومن تعلق

کردار مردم بجا به نیت هر که بصدق کرد بر سر خیر است

بعوذائه از ناح من الاحزان و بطلق بدعوائه
عافی الحدیثان بل من حکم الثابت بالالهی بنیاد
ادعیت و وقفه بقیام فرضه و ستند
ختم له بختنه و ختم له بر حمت **شعر** فیا فوز
من یهدی بنور هدائه و یافوز من یعلق
سواء سبيله و صاحب ذوامه یوم طعنه
و سعدا یری والله یوم مقبله سبکک یحفظ
من حوادث یومه و یحفظ صدقاً من طواف
لبله لمن راق شیدا من معارج عرشه
و یصبح باق فی نعيم جميله قد لا ذبه المجدون
فهم فی حصن حصین و عاذبه المتعبدون
فهم فی مقام امین و یبشرهم برحمة من و خو
و جنات لهم فیها نعيم مفیم خالدین فیها
ابد ان الله عنده اجر عظیم و لبشر الی بیان

وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمِنْ عَلَامَاتِ الْتَوَكُّلِ أَنْ لَا
تُخَافَ غَيْرَ اللَّهِ

که فصوله و تبیان کبف تفصیله لبفضوی کل
قوم ما رهم و بعلم کل اناس مشرهم حسبنا الله
ونعم الوکیل نعم المولی ونعم النصیر و تفصیل
اینرا ترتیب داده است مضاف بچهل فصل و در
بعضی از فصول نموده یا خاتمه در آخر فصل
آورده است بحسب المصالح **فصل اول** در تعقیب
کل نمازهای و روزه یومیه **فصل دوم** در تعقیب
نماز ظهر **فصل سیم** در تعقیب نماز عصر **فصل**
چهارم در تعقیب نماز مغرب **فصل پنجم**
در تعقیب نماز خفتن **فصل ششم** در بیان دعا
که در محل خواب باید خواند **فصل هفتم** در بیان
دعائی که شب باید خواند **فصل هشتم** در استغفار
وقت سحر **فصل نهم** در تعقیب نماز صبح **فصل**
دهم در دعای سجد شکر **فصل یازدهم**

۴
رخه توکل کنید اگر تکیه کردید بر دستهای توکل کنید آنچه بر سر غیر خدا

در بیان چیزها که در هر روز باید خواند
فصل دوازدهم در بیان دعاها صبح و شام **فصل**
سیزدهم در بیان نمازهای ستونی و فستقاری
داده شده **فصل چهارم** در بیان عمل هر روز جمعه
فصل پانزدهم در بیان نماز حاجت **فصل شانزدهم**
در بیان استغاثه **فصل هفدهم** در دعا طلب روز
فصل هجدهم در بیان دعاها ادا فرم **فصل نوزدهم**
در بیان دعاها که از بند خلاص شوند **فصل**
بیستم در بیان دعای علتهای بیماری **فصل بیست**
و یکم در بیان دعاها که شده و کبریا **فصل بیست**
دویم در بیان دعاها ایمن بودن از سلطان
فصل بیست و سیم در بیان دعاها انتقام از ظالم
فصل بیست چهارم در بیان دعاها امیر اعظم **فصل**
بیست پنجم در بیان دعاها انبیاء علیهم السلام

لَا تَكُنْ فِي امْرِكَ مَهْمُومًا فَإِنَّ اللَّهَ رَوْفٌ رَحِيمٌ مَصَالِحُ الْعِبَادِ إِلَى
مَا نَوَيْتَ تَكُنْ خَيْرًا أِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

فصل بیست و ششم در بیان دعاها ائمه علیهم
السلام فصل بیست و هفتم در بیان حجب و مہکها
فصل بیست و هشتم در بیان دعاها ائمه از چیزها
و سنن اک فصل بیست و نهم در بیان دعاها
پنج فصل سی ام در بیان دعاها هر روز و
نمودن هر روز و فصل سی و یکم در بیان دعاها
مستغرق از کتب مستغرق فصل سی و دوم در بیان
دعاها مسافر فصل سی و سوم در بیان خواص
ایات قرآن فصل سی و چهارم در بیان استخارها
فصل سی و پنجم در بیان زیارات فصل
سی و ششم در بیان دعاها ماه رجب فصل
سی و هفتم در بیان دعاها ماه شعبان
فصل سی و هشتم در بیان دعاها ماه رمضان
فصل سی و نهم در بیان اسماء حسنه و خواص

بشرده خود را بر آنکه سر بر سر نهاده است بر صراح کجاست شایسته نیست که بگوید

ان **فصل** **چهارم** در بیان اذاب دعا کننده که
ابتدا کند بچه چیز اول مرثیه پس اول بر توبه است
والله تعالى است پناه و مدد و تسبیح او است بنا
گشت و این اول شرح کتابت **فصل** **اول** در بیان
این چیزی که سزاوار است اینکه گفته شود بعد
هر مرتبه و ان اینست لا اله الا الله المصا و
و نحن له مسلمون لا اله الا الله لا نعبد الا
انما مخلصين له الدين ولو كره المشركون لا اله
الله ربنا ورب اباؤنا الاولين لا اله الا الله
وحدك وحدك وانجز وعده ونصر عبده و
اعز جندك وهزم الاخراب وحدك فله الملك
وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده
الخبر وهو على كل شيء قدير پس بعد از این
تسبیح زهرا علیها السلام بگوید پس بعد از آن

۱. ثَمَّ يُؤْتِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ اَجْمَعِ قَلْبَكَ بِخِدْجَةٍ
اِنْشَاءً لِلَّهِ

۱

خود را از یکدیگر حرکت نداده ایند غایب شوند
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
المقام واحد احد افرده اصد الم يتخذ صاحبه
ولا ولدا وروایت که هر که بفعل او رد این
دُعَا را باین نوع که گذشت بعد از هر نماز فیضه
میسوید الله تعالی برای او چهل و پنج هزار حسنه
و محو میکند از او گناهان او را مثل این و بلند
میکند از برای او مثل این و بنا میکند از برای او
خانه های در بهشت و چنان باشد که قرائت کرده
باشد قُرْآن را و از ده بار و نیز از امام محمد با
علیه السلام مرویست که هر که بعد از نماز فیضه
پیش از حرکت پاهای خود را سه مرتبه ایند غَا را
مجاثر زد گناهان او را جمعاً اگر چه بمثل کف
در پاهای او باشد دُعَا اینست اَسْتَغْفِرُ اللهَ الذی یجی

است و برینست که میزنند صابران مرد خود را چو بسجده میخورند آیا حضرت را

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُجْلًا وَالْجَلِيلُ وَالْكَرِيمُ
وَأَنْتَ يَا رَبِّ وَنَبِيَّ رَوَيْتَ عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهْرَسٍ يَخُونُ بِنْدُ عَارِ ابْنِ بَكْرٍ بَعْدَ زَهْرِنَارِ
فَرَضْنَهُ يَمْزُجُ حَقًّا كَنَاهَانِ أَوْ رَاكِبًا شَدَّ
بَعْدَ سَنَارِهَا اسْمَانِ وَفَضْلُهَا بَارَانِ وَعَدَّ
سُنَّكَ رِبْزِهَا يَرْمِينِ وَخَاكُ رَمِينِ وَچهار
پایان رُوی رَمِينِ وَابْنِ دُجَا خَضِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَيَا مَنْ لَا يُغْلِظُهُ
السَّائِلُونَ وَيَا مَنْ لَا يَبْرِيهِ إِلَّا حَاحُ الْمَلْحِينِ
أَرْزُقْنِي بِرَدِّ عَفْوِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَابْضَادِ
كِتَابِ شَرْحِ فَجْرِ الْبَلَاغَةِ سَنَدِ كَهْرَسِ نَبِيِّ
دَرْمِ عَرَاكِ دِيدِ كَمَلِكِي زَاكَ هَزَارِ هَزَارِ سِرِّ
دَاشْتِ وَدَرْ هَزْهَرِي هَزَارِ هَزَارِ رُودِ هَزْهَرِ
رُوی هَزَارِ هَزَارِ دَهْنِ وَدَرْ هَزْهَرِ دَهْنِ هَزَارِ

وَمَا جَرَى إِلَى اللَّهِ وَكَانَ وَلِيُّهُ وَنَاصِرُهُ وَحَافِظُهُ

هزار زبان و هزار لب و هزار چشم میگرداند الله تعالی
هزار هزار لغت و مبدی رستی که سوال کرد از پناه
الله تعالی که آباد رینده کان نوهست کسبه که او را از
مثل این ملک عبادت باشد پس و حجتی که در حق
الله تعالی سوخت پیغمبر ص که به تحقیق که مراست در حق
زمن بند که ثواب او نیز مراست از ان فرشته
و شیخ او زیاد مراست از او پس اذن خواست
پیغمبر از خدا تعالی که زیارت کنندان بند را پس بنده
آمد و بود در پیشان بنده سه روز پس بنده
دراو که زیاده کند بر فرض خود چیزی غیر
اینکه میگفت بعد از هر فرض خود این دعا را
سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا سَجَدَ لِلَّهِ شَيْءٌ وَكَأَيُّ حُبِّ اللَّهِ
أَنْ يُسَبِّحَ وَكَأَيُّ هَوَاهِلَهُ وَكَأَيُّ بَغْيٍ لِكَرَمِهِ
وَجْهِهِ وَكَأَيُّ جَلَالِهِ وَأَكْبَدُ لِلَّهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ

برکه توجه کرد چنانچه پس از حدیث که با هم دوست او در این دسته و دسته اراد

مَثَلُ اللَّهِ شَيْءٌ وَكَأَيْبُ اللَّهِ أَنْ يَهْلِكَ وَكَأَمْوُ
أَهْلِهِ وَكَأَيْبُغِي لِكْرَمٍ وَجْهِهِ وَغَيْرِ جَلَالِهِ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَأَيْبُ اللَّهِ
أَزْبُكَبَرُ وَكَأَمْوُ أَهْلِهِ وَكَأَيْبُغِي لِكْرَمٍ
وَجْهِهِ وَغَيْرِ جَلَالِهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ
بِهَا عَلَيَّ وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ
يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ
مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو وَخَيْرِ مَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَحْذَرُ
در کتاب عده الداعی از حضرت رسول ^{صلی الله علیه و آله} است
که گفت بشیبه همد که بگوید رُعِفَ هَرْنَا
اللَّهُمَّ اهْدِنِي مَرْجِدَكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ

لَا تَحْمِلْ فِي الْأَمْرِ فَاتِنَ اللَّهِ تَعَالَى فَاحْجِجْ الْحَاجَاتِ تَقْضِ حَاجَتَهُ يُغْفِرِ
حِسَابِ

فَضْلِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ
مُرَبِّكَ كَأَنَّكَ تَسِرُ مَعَهُ مَدَامُوتُ كُنْدُ دُرُّو
فِيَامُ مَنْ يَنْجُو نَسْتِ وَأَوْرَامُكَ دَانِشْتَه كَهْ اَزْهَرْدَر
جَنَّتْ كَهْ خَوَاهِي دَاخِلِ وَأَبْضَادُ رُكَّابِ مَذْكَو
از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام
مرویت کہ هر که در عقب هر نماز وضو این کلمات
بخواند عظامی کند الله تعالی او آنچه را سؤا کند
اینست یا مَنْ یَعْمَلْ مَا یَشَاءُ وَلَا یَفْعَلْ مَا یَشَاءُ
غَبْرُهُ وَشَیْخُ شَهِیدِ در کتاب اربعین در حد
یست و بیک گفت که نبی گفت از برای احباب
خود روزی پای بپند که جمع شود در
نزد شما از لباس و بناها پس بگذارید بعضی
بر سر بعضی بپوشید شما که بر بپند آنها را با
سمان رسید گفتند نه یا رسول الله گفت پس

تجیل من در امور غیر درگاه پسر سید خدای را در چهار راه و در حاکمیت

چون بگوید یکی از شما چون فارغ شود از هر نماز
فریضه خود را ایند عازا که سبحان الله و الحمد
لله ولا اله الا الله والله اكبر سب بارش
این شیخ از ربع دفع می کند دشمن او را و دفع
می کند از سوزن اندن آتش او را و در آب غرق
شدن او را و همراه شدن او را از دین اسلام
و شتر جانوران کزنده را و مرگ مفاجات را و
هر بلائی که نازل شود بر آن بنده را و روز و
این شیخ از تعقیب نماز است و اینست از امام
جعفر صادق علیه السلام که هر که بگوید در
عقب هر نماز سه بار این را که اعبد نفسي و
دینی و مالی و ولدی و اهلی و اخوانی فی
دینی و ما رزقنی ربی و خوانم عیله و من
بعیدنی امره بالله الاحد الصمد الدی لم یلد

في هذا الأمر خير وبركة ولكن لا بد من صدقة قبل توجهك إليه

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَرَبِّ
الْقَلْبِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ
إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَرَبِّ
النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ
شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ
بَيْنَ صَدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ
حَفْظِ أَكْثَرِ خَدَائِكَ أَوْ رَأَا أَوْلَادِش
وَمَالِشِ وَخَانَدِشِ رَأَوْهُ وَبِتِ ار
حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا
دُعَانِي كَرَامَتِ بَعْدَ زَهْرِ نَازِ وَجْهِ
اَيْنِسْتِ كَمَا بُوْدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
اَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ كُلِّ

در این مرغی در بخت و کلام لایست در صدقه دادن شیر از آنکه تو را و در سران کار

شَرَّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ اللَّهُمَّ الْحَيُّ
اسْتَعْلَاكَ غَافِيَتُكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ
الْآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
مُسْطَانِكَ الْقَدِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا
تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا
شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ
وَمِنْ شَرِّ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
دَآبَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْنَدْ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

اِذَا غَزَيْتَ عَلَى امْرٍ فَاَفْعَلْ وَلَا تَهْمَلْ بِحَصْلِ لَكَ الْخَيْرُ اِنْ شَاءَ اللهُ
نَعَالاً

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ
كَبِيرُهُ تَكْبِيرًا عَلَامَهُ رَحْمَةُ
الله عليه در كتاب نهايه خود
اورده اينكه حضرت امير
المؤمنين عليه السلام فرمود
كه هر كه دوست داشته باشد
اينكه در وقت بيرون رفتن
از دنياء خالص و ناك باشد
از كناهان مانند طلاي
بي غش و مطالبه نكند
از او هيچ كردار و زقيامت
از جهة مظلوم و حقوق الناس
بايد در عقب هر يك از نماز
شبان روزي بخواند قل هو الله احد

چون غنم کرد برادر پس من و تاخیر میداد و سر ترا میبرد و سر را میبرد

فرضیه از نماز شبانه و زی بخواند قل هو الله
احد زاد و از ده بار و پهن کند و دست
خود را برابر روی خود و بگوید اللهم اني
اسئلك باسمك الخزون الطهر الطاهر
المبارك واسئلك باسمك العظم وسلطانك
القديم يا واهب العطايا ويا مطلق الاسارى
ويا فتكالك الزفاب من النار اسئلك ان تصلي
على محمد و آل محمد و ان تعق رقبتي من النار
و ان تخرجني من الدنيا امنا و ان تدخلني الجنة
سالما و ان تجعل دُعائي اوله فلاحا و اوسطه
نجاحا و اخره صلاحا انك انت علام الغيوب
روایت از علی ابن ابیطالب علیه السلام که
گفت شنیدم از نبی که میگفت هر که بخواند ایه
الاکرمه را بعد از هر نماز فرضیه مانع نمیشود او را

اِذَا عَزَمْتَ عَلَىٰ شَيْءٍ فَاَفْعَلْ وَلَا تَهْلِكْ لَكَ الْخَبْرُ

از دخول جنت مكرهك بايمنعني كه چون بميرد
به بهشت ميرود اگر مشيعه امامت به باشد و
مداومت نميكند بآيه الكرسي مكر صدفي
باعتابك **فصل دوم** در بيان تعقيب نماز فريضة
ظهر كه پيش داشته شده است بدانكه اولين
نمازي كه فرض شده نماز ظهر است و از براي آنست
كه ناميده شده نماز اول روايت از نبوي كه كسي
كه وضو سازد و بپروند و در منزل بسجود مسجود
و بخواند در محلي كه از منزل بپروند بخواند اَعْلَمُ
بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ
بِطَعْنِي وَبِشَفِينِ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ وَ
الَّذِي يُبْرِئُنِي ثُمَّ يُجْبِنِي وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ
يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَاكْفِنِي بِالضَّالِّينَ وَاجْعَلْ لِي آيَةً صِدْقِ

چون غم مردم کردی بر بزمی من حاصل شود ترا میگوئی

فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ
وَاعْفُ عَنِّي لِأَنِّي كَانَ مِنَ الصَّائِلِينَ رَاهُ نَمَائِدِ
مَعْتَكَا اَوْ رَا بَشُو صَوَاب وَاِيْمَان وَطَعَام هَمْد
اَوْ رَا از طَعَام جَنّت و سَبْر اَب كُنْد اَوْ رَا از شَرّ
جَنّت و مَبْر دَانْد اِيْن كَلِمَاتُ اَكْفَارِه از بَرِي كَاهَا
اَوْ و مَبْر اِنْد اَوْ رَا مَبْر شُهْدَا و زَنْد كِي اَوْ رَا
مَبْر دَانْد زَنْد كِي سَعْدَا و مَبْر اَمْر زَد كَاهَا
اَوْ رَا هَرْ چِنْد بَاشَد زَبَادِه از كَف دَر بَاهَا و
مَبْر بَخْشَد اَوْ رَا عِلْم و حَكْم و مَبْر سَانْد اَوْ رَا
بَصَالِحَان كُنْد شَنّه و صَالِحَان اِيْنْد و بِيُوْنْد
از بَر اِيْ اَوْ بَر و رَقِي سَفِيْد كِه اَوْ از جَلّه رَاسْت
كُو بَاسْت و عَطَا مَبْر كُنْد اَللّهُ لِعَامِرَتِهَا نَبِي كُو دَر
جَنّت اَوْ رَا و بِيَا مَرْزَد پِد ر و مَاد رَا اِيْن
هَمْد دَر عَدّه الذّاهِي كَفْتِه كِه سُنّت اِسْت كِه دَر

الْقَبْرِ جَهْدًا لِّلْعَوَافِتِ لَا يُعْجَلُ خَيْرًا

داخايشدن بمسجد پاى راست پيش كذارند
ويكوبند ايند عاراكه علامه در قواعد خود
گفته وان اينست بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِهِ
جَلَّ شَأْنُهُ وَجْهِكَ وَچون برون پاى چپ
خود را پيش كذارد ويكوبد اين كلام را اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ لِي بِآبِ فَضْلِكَ
وَرَحْمَتِكَ يَسَّ چُون كذارد نماز ظهر و شبيخ
و قرا عليها السلام بخواند و بعد از آن تعقيب
بخواند بنوعى كه در فصل اول ذكر كرده شد و
بعد از تعقيب بخواند آنچه را شيخ طوسى در تهجد
خود گفته وان اينست لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَكِيمُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَاحْدٌ لَّهُ رُتَبَاتٌ

صبر تهرک بر ارقابت کار با شتاب من ماحینه پاپی نشاء است ۱

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنَاءَ مِنْ كُلِّ
بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثِمٍ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ بِي
لَنَا ذَنْبًا إِلَّا اغْفِرْهُ وَلَا كَرْبًا إِلَّا كَشِفْهُ
وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرِّجْهُ وَلَا سُقْمًا إِلَّا شَفِّهِ
وَلَا دُرْفًا إِلَّا بَسِّطْهُ وَلَا دَيْنًا إِلَّا اقْضِهِ
وَلَا خَوْفًا إِلَّا أَمِّنْهُ وَلَا سُوءًا إِلَّا حَرِّفْهُ
وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ وَلِي بِهَا صَلَاحٌ إِلَّا
قَضِئْهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَمَبْكُورِي نَبْرَابِنْدُ غَارَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرَأْفَةٍ مِنَ النَّارِ كَيْتُ
لَنَا بِرَأْفَتِكَ وَأَوْفَى حَقِّهِمْ فَلَا تَجْعَلْنَا وَبَعْدَ بِلَاكَ
وَهُوَ إِلَيْكَ فَلَا تَبْثُلْنَا وَمِنَ الصُّرْبِ وَالزُّقُومِ
فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فِي النَّاسِ وَلَا تَجْعَلْنَا

اجلس على بساط الصبر والقناعة فان التزني مفسوم والامر متكد

وَعَلَى وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبِنَا وَمِنْ ثِيَابِ الْقَطْرِ
فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سَوْفٍ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَخَنَّا
وَبِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي
عِلْبَتَيْنِ فَأَرْفَعْنَا وَمِنْ كَأْسٍ مَعِينٍ وَسَطَبٍ
فَأَسْفِغْنَا وَمِنْ خَوَارِجِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا
وَمِنْ الْوِلْدَانِ الْمُخْلَدِينَ كَانَتْهُمْ لَوْ لَوْ مَكُونُ
فَأَخْذِنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَحُومِ الطَّيْرِ فَاطْعِنَا
وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْأَسْتَرْفِ وَالْخَبَرِ
فَاكْسِنَا وَلِبَاسِ الْقَبْرِ فَأَرْحَمْنَا وَتَجَّ بِبَيْتِكَ
الْحَرَامِ فَأَرْزُقْنَا وَتَدِدْنَا وَقَرِّبْنَا إِلَيْكَ
زُلْفَى وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا
يَا خَالِفْنَا وَاسْمَعْ مِنَّا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَرْحَمْنَا يَا رُبَّ عَسْتَرِ
جَارِكَ وَتَجَلَّ شَأْؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ يَسْ كُو

نشین بر پا و صبر و قناعت پس هرگز در روز قیامت کارها بتجدید

دِهْ مَرْهَبَه بِاللّٰهِ اَعْتَصَمْتُ وَبِاللّٰهِ اَتَّقُ وَعَلَى
اَتَوَكَّلُ وَبَعْدَ اِذَا نَبَّكُوا بَيْنَ رَا اللّٰهُمَّ اِنْ عَطَيْتُ
ذُنُوبِيْ فَانْتَ اَعْظَمُ وَاِنْ كَبُرَتْ نَفْسِيْ بِطِيَّانَتِ
اَكْثَرُ وَاِنْ دَامَ بَخْلِيْ فَانْتَ اَجْوَدُ اللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِيْ ذُنُوبِيْ بِعَظِيْمِ عَفْوِكَ وَكَبِيْرِ نِّفَرِيْ بِطِي
يُظَاهِرْ كَرَمِيْكَ وَافْتَحْ بِيْخْلِيْ بِفَضْلِ جُودِكَ
اللّٰهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ تَعَمُّدٍ فَمِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَسْتَغْفِرُكَ وَالتَّوْبُ اِلَيْكَ **فصل سیم** در زیارت
تعقیب نماز عصر پس چون از نماز عصر فارغ
شوی شیخ زهرا علیها السلام بگو و تعقیب کن
اینچه گذشت در فصل اول و بعد از آن این
دُعَا را پیش از آنکه یا هارا از یکدیگر دور نکرده
باشد ثُمَّ تَوَرُّكَ فَهَدَيْتَ فَلَاكَ الْحَمْدُ وَجْهَكَ
اَكْرَمُ الْوُجُوْهِ وَجَاهُكَ خَيْرُ الْجَاهِ وَعَظِيْمُكَ

اخْلِصْ نَبْتَكَ مَعَ اللَّهِ وَاحْسِنْ مُعَامِلَتَكَ مَعَ النَّاسِ إِنْ أَرَدْتَ الْعِزَّ
وَالْإِخْلَاصَ

تَحِبُّ الْعَطَايَا لَا يَجْزِي بِهَا لَأُثْلُكَ أَحَدٌ وَلَا يَبْلُغُ
مِدْحَتَكَ قَوْلُ الْقَائِلِينَ بِكَ وَاللَّهُمَّ أَمِّدْ
لِي فِي أَسِيرِ الْعَافِيَةِ وَاجْعَلْنِي فِي زُمْرَةِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْعَاجِلَةِ وَالْآجِلَةِ
وَأَتْلُغْ بِي الْغَاطِبَ وَأَصْرِفْ عَنِّي الْآفَاتِ وَالْعَاطِبَاتِ
وَأَقْضِ لِي بِالْحُسْنَى فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَاعْزِمْ لِي
بِالرِّشَادِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي أَبَدًا إِذَا الْجَلَّالِ
وَالْأَكْرَامِ اللَّهُمَّ أَمِّدْ لِي فِي السَّعَةِ وَالْعَمْرِ
وَجَنِّبْنِي مَا حَرَّمَ عَلَى وَجْهِهِ إِلَى الْعَافِيَةِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْبَرَكَةِ وَلَا تُشِثْ بِي الْأَعْدَاءَ
وَفَرِّجْ عَنِّي الْكُرْبَ وَأَتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ
وَأَصْلِحْ لِي الْخُرُثَ فِي الْأَصْلَاحِ لِأَمْرِ دُنْيَايَ
وَأُخْرَى سَالِمًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمُعَافًا مِنْ كُلِّ ضَرَرٍ
فِي مُنْهَى الشُّكْرِ وَالْعَافِيَةِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

یا کبیره ساز قصه خود را با حسد و کینه که هر معاصی خود را با مردمان اگر آرد غیر صحت دارد

وَاللّٰهُ سَتَمَّ لَيْسَ كَوَابِدُ عَادَا اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ
بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَجْشَعُ وَمِنْ
عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلَوةٍ لَا تَرْفَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ
لَّا يَسْمَعُ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ الْبِرَّ بَعْدَ الْعِصْرِ
وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكُرْبِ وَالرَّخَاءَ بَعْدَ الشَّدَّةِ
اللّٰهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَأُيَسِّرُ
أَزْنِيَّ مَا كَمْ هَرُكٍ اسْتَغْفَارُكَ هَرُكٌ وَزَعْدٌ
أَزْنِيَّ مَا كَمْ نَارٍ عَصْرٍ يَكْمُرُ بَيْنَ اسْتَغْفَارٍ أَمْ يَكْمُرُ اللَّهُ
تَعَالَى بِحَافِظَانِ أَعْمَالٍ أَوْ كَمْ تَبْدِيلٌ يَهْدِي دَرْجَتَهُ
أَعْمَالٍ أَوْ سَبِيَّةٌ رَاجِحَةٌ أَيْحَاشَ أَشَدَّ أَوَّلُ ثَنَا
آخِرُ وَانْ يَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَأَسْأَلُكَ أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً

لَا تُحَرِّكُ مِنْ مَكَانِكَ فَإِنَّ لَهَا لِبَالًا كَثِيرَةً ذَلِيلٌ وَالْقَانِعُ غَنِيٌّ

عَبْدٌ ذَلِيلٌ خَاضِعٌ فَقِيرٌ بَالِشٌ مَسْكِينٌ مُجْبَرٌ
لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا
حَيَوَةً وَلَا شُورًا رَوَايَتُ زَكْرِيَّا وَحَضْرَتِ اِمَامِ
جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهَرِ كِهَ اسْتِغْفَارِ
كَتَبَ بَعْدَ از نماز عصر هفتاد مرتبه بِسْمِ اللَّهِ
اللَّهُ لَعَنَ هَفْصَدَ كَنَاهِ او زار و ایست از امام محمد
تَفِي عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهَفْتُ هَر كَسْرٍ بخواند سوره
قَدْ زَادَ هَر ثَبَه بَعْدَ از نماز عصر میگوید زَادَ
بِرَایِ او بِحَسَابِ مِثْلِ عَمَلِهَا بِجَمِيعِ خَلْقٍ ذَرِئَةٍ
اين روز پس سجد كن سجد شکر و يكود در اين سجد
اينچه را كه خواهد آمد در فضل ده هم از اذاب
سجد انشاء الله نعم و همچنين بفعل بِسْمِ اللَّهِ او رد بعلد
از هر نماز فرضيه فصل چهارم در تعقيب نماز
مغرب چون فرود آفتاب و اذان مغرب

حرکت کمن از مفاصل و پسر بر سر کتب سنده زیاد و جوار است و مانع عزیمت

بگویند عازا الله ما تني استعلك باقبال
لبلك واد بارهتارك وحضور صلواتك
واصوات دُعائيك ولسبج ملائكتك انصتلي
على محمد وال محمد وان ثوب على انك
انت التواب الرحيم پس شروع كن در نماز مغرب
و چون سلام دادی تسبیح رها علیها السلام
و تعقیب بخوان بدستور چه كه گذشت در فصل
اول پس بگو ارب الله و ملائكتك بصلون على
النبي يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا
سليما اللهم صل على محمد النبي وعلى ذريته
وعلى اهل بيته روايت از امام موسى كاظم
عليه السلام كه چون گذاري نماز مغرب را پيش
از آنكه پا پهاي خود را حركت دهی و پيش از آنكه
با كسبه مشكلم شوي بگوي بسم الله الرحمن الرحيم

اِنْ ارَدْتَ الطَّرِيقَ اِلَى الْحَبِيبِ فَارْزُقِ الْعَجْزَ نَدِيرُكَ الْاَمْرَ الْكَافِرِ

لَا تَحُولَ وَلَا تَقْوَةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صَلَّ
مُرْتَبَهُ وَهَيَّجْنِي بَعْدَ اَزْمَانٍ صَبِيحٍ لَيْسَ فِيهِ كَسْرٌ
بِفَعْلٍ اَوْ رَدِّ بَرِّ بِكَرْدَانْدَا اَوْ صَلَّ نَوْعِ اَزْ
اَنْوَاعِ بِلَا هَا كِه سَهْلُ تَرِينِ اَوْ بَرَصُ وَجُنُونُ وَ
خَوْرَه وَشَرِّ شَيْطَانٍ وَشَرِّ سُلْطَانٍ جَابِرِ اسْتِ
رْوَاقِ اسْتِ اَزَامَانِ جَعْفَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كِه هَر كَسْنِ يَكُونِدُ هَمِينِ كَلِمَاتُ اَكِه كُنُشْتِ بَعْدَ
اَزِ نَمَازِ مَرْبُوعِ صَبِيحِ وَ مَغْرِبِ هَفْتِ مُرْتَبِ بَرِي
دَارِ دَالِلهِ نَعَا اَزَا وَ هَفْتَادِ نَوْعِ اَزَا نَوْاعِ بِلَا هَا
كِه سَهْلُ تَرِينِ اَنْهَاتُويْ بَدُو بَرَصُ وَ جُنُونُشْتِ وَ
نُوشْتِ مَبْشُودِ اِسْمِ اَوْ دَرْدِ يَوَانِ شَهْدِ اَكْرِيَا^{شد}
مَدِ بَحْتِ لَيْسَنِ يَكُونِدُ سُبْحَانَكَ اِلَّا اِلَهَ الْاَلَاتِ
اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
كُلَّهَا جَمِيعًا اِلَّا اَنْتَ يَسْنِ يَكُونِدُ مَا شَاءَ اللهُ

اگر اراده کرد بر کتاب دوست و آنکه در عجز آنکه میرایه کار ثابت

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ لِيَسْكُوَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ
مَغْفِرَتِكَ وَالْجَنَّةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ
الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانَ فِي دَارِ السَّلَامِ
وَجَوَارِدَ لِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
يَسْكُوَ اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ بَيْنِكَ إِلَّا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ **نَصْلِي نَجْمِي**
دَرْعُ قَيْبِ نَمَازِ عِشَاءٍ وَچُونِ از نَمَازِ عِشَاءٍ فارغ
شَوِی یَسْأَلُ سُبْحَ رَهْراً عَلَيْهَا السَّلَامُ یَسْكُوَ وَجْهًا
از نَعْتِيبِ انچه را که گذشت در فضلِ اوّل و
بعد از انها بخوان سُوْرَةَ قَدْ رَاحَتْ نَوْبُ
از برای بُودَنِ نَوْدِ رِضْوانِ الله تَعَالَى صَبْحِ طَلُوعِ
کُنْد و همچنین روايت شده از امام محمد
بِأَفْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ یَسْكُوَ اللَّهُمَّ بِحَمْدِ مُحَمَّدٍ

إِنْ أَرَدْتَ النُّصْرَةَ وَالْقَضَاءَ فَلْيَكْ بِكَ بِالْحِلْمِ وَالصَّبْرِ

وَالِ مُحَمَّدٍ مِثْلَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُؤْمِنُوا بِالْمَكْرِ
وَلَا تُنْشِئُوا ذِكْرَكَ وَلَا تَكْشِفْ عَنَّا سِرَّكَ
عَنَّا سِرَّكَ وَلَا تَخْرِمْنا فَضْلَكَ وَلَا تُخْلَعْنا
عَلَيْنا غَضَبَكَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُتْرَعْنا مِنْ
بَرَكَاتِكَ وَلَا تُنْعَمْنا عَافِيَتَكَ وَاصْلِحْ لَنَا مَا
أَعْطَيْتَنَا وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ الْمُبَارَكِ الطَّيِّبِ
الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بَيْنَا مِنْ مَعْنَتِكَ وَ
لَا تُؤَلِّسْنَا مِنْ رَوْحِكَ وَلَا تُهَيِّئْ بَعْدَ كَرَامَتِكَ
وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ إِزْهَادِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْكَفُّمُ
اجْعَلْ قُلُوبَنَا سَالِمَةً وَأَرْوَاحَنَا طَيِّبَةً وَ
السَّيِّئِينَ صَادِقَةً وَإِيمَانَنَا دَائِمًا وَبِقَبْلِنا
صَادِقًا وَتُجَارَتَنَا الْيُسُورَ دِينًا إِنَّا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ

اگر اراده نصرت و صفه دار برترت هم و صبر

عَذَابِ النَّارِ پس بخواند سُورَةَ الْحَمْدِ وَقُلْ اللَّهُ
أَحَدٌ وَمُعْذَرَاتٍ هَرَبِكِ زَا بِنِ سُورَةِ مَا كَدَشْتِ
ده مرتبه و صلوات بر نبی و آل او علیهم السلام فرستد
پس بخواند اللَّهُمَّ أَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَاسْتَبِغْ
عَلَيَّ مِنْ حَلَالٍ رِزْقَكَ وَمَنْعِنِي بِالْعَافِيَةِ مَا
أَبْقَيْتَنِي فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِ بَدَنِي
اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
فصل ششم در بیان چیزها که باید گفت شود
نزد خوابیدن چون کسی داخل رخت خواب شود
پس بگوید همین بگوید را از برای این بودن از
شر کل فاسقان جن و انس و از شر دزدان و
شر شیاطین و روایت شده است همچنان از امام
جعفر صادق علیه السلام و آن بگوید اینست

إِنْ قُصِدَتْ هَذَا الْأَمْرُ لَا تَخَفْ

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ
بِجَلَالِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِسُلْطَانِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِجَبَرُوتِ اللَّهِ
وَأَعُوذُ بِمَلَكُوتِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِدَفْعِ اللَّهِ وَأَعُوذُ
بِجَمْعِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِمَلِكِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِرَحْمَةِ اللَّهِ
وَأَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبِرَأْوَدَرَآ
وَمِنْ شَرِّ الْهَامَةِ وَالسَّامَةِ وَمِنْ شَرِّ فُسْفَى
الْجَنِّ وَالْأَشْرِ وَمِنْ شَرِّ فُسْفَى الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَهَرُكَاهُ أَرَادَهُ كَيْفَ كُنْجَوَابِي لِسْنِي بِهِ يَهْلُوِي رَاسُ
خَوَابِي بِكَوْلِسِمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
عَلَى مِثْلِهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ نَفْسِي الْيَاكُ وَوَجْهِي الْيَاكُ
وَقُوَّتِي مَرِي الْيَاكُ وَآجَاتِي ظَهْرِي الْيَاكُ
وَرَغْبَةً وَرَهْبَةً الْيَاكُ لَا أَمْلَأُ وَلَا أَجْنِي مِنْكَ

اگر قصد کردی این کار را پس ترس

إِلَّا إِلَهَكَ أَمَنْتُ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ وَبِكُلِّ رَسُولٍ
أَرْسَلْتَهُ ^{فَإِذَا} بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِكُودٍ وَ
يُحْوَانِدُ حَمْدٍ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ هَرَبُكَ سَهْ بَارِئًا بِهِ سَخِرَ لَهُ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَشَبٌ نَارًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْخَرَاتٌ بِأَمْرِ
الْإِلَهِ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَعُوذُ
بِرَبِّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَ
لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ
الْعَلِيمُ فَاتِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الْأَلْبَابُ

حَسْبِيَ اللَّهُ نِعَمَ الْوَكِيلُ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرِ

أَوْثَرُ الْكِتَابِ الْأَمِينِ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْبًا
بِلَدْنِهِمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ وَأَنَا أَنْزَلْنَاهُ رَايَا زِدَهُ بَارِئًا مَكُونًا مُصَنَّفًا
رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى بِدَانِكَ شَيْخِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ لَيْسَ
بِحُثَانِ رَوَايَتِ مُشَدِّ إِذَا مَامَ جَعْفَرُ صَادِقٌ عَلَيْهِ
السَّلَامُ كَهَبْدُ رَمْنِي كَهَرَكُهُ مُدَاوَمَتِ كُنْدِ دَرِ
وَقْتُ خَوَابِ بِهِ شَيْخِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ بُوْدُهُ
بِأَشَدِّ أَرْجَمَنِي كَهَ اللَّهُ تَعَالَى دَرِ قُرْآنِ كَرِيمِ بَادِ كُرْدَهُ كَا
مِنْ الذَّاكِرِينَ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ ذِكْرُ كَرْدَهُ
شَيْخِ طَبْرَسِيِّ دَرِ جَامِعَةِ خُودِ وَأَمَّا خَوَانْدَنِ سُورَةُ
نُوحٍ بِدِ وَمُعَوَّذَتَيْنِ بِدِ رَمْنِي كَهَ كُنْدِ شَتِ وَنَبَرِ
رَوَايَتِ أَزِ بَغِيْبِ بِدِ رَمْنِي كَهَ هَرَكِشِ نُوحٍ بِدِ
وَمُعَوَّذَتَيْنِ بِنُوعِي كَهَ ذِكْرُ كَرْدِيمِ دَرِ وَقْتُ خَوَابِ
سَهْ بَارِ بِنُحْوَانْدِ بُوْدَهُ بِأَشَدِّ مِثْلِ ثَوَابِ كَسِي كَهَ قُرْآنِ

بست الله قلوبكم وقلوب الذين يلونكم وسيقوا الى النار
بما كانوا يعملون

كل قرآن كوده باشد و برای او باشد از ثواب
هر ایه از قرآن ثواب پیغمبری از پیغمبران و پیرو
ایند از گناه خود مثل انروز که از مادر زائیده
باشد و اگر هم پدر داشت و مادر و زمره
باشد شهید اما خواندن ایه سحره همچنانکه الان
روایت شده از امیر المؤمنین علیه السلام
که هر کس بخواند ایه سحره را در وقت خواب یا
او دارند ملائکه و در شود از او شیطان اما
خواندن ایه شهادت همچنانکه ذکر کرده شیخ طبرسی
در مجمع خود که بدین رسی که هر کس بخواند ایه شهادت
در وقت خواب می آفریند الله تعالی از آن هفتاد
هزار مرتبه و استغفار میکند از برای او
تا روز قیامت اما خواندن سورته انزلناه ان
چنانکه روایت شده از امام محمد باقر علیه السلام

قُلْ لَنْ يُصِيبَكَ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا وَغَيْرَ اللَّهِ لَا يَفْضُرُكَ وَلَا يَنْفَعُكَ

که بد رسانی که هر کس بخواند یا زده بار سوره قل
در وقت خواب خلق کند الله تعالی اذان سوره
نوری که کشادگی آن نور بفتد و کشادگی دنیا
باشد از دزازی و پنا و کشیده شده باشد از
قرار هوا تا حجاب نور بالا بی عرش و در هر درجه
آن هزار فرشته باشد و هر فرشته را هزار زبان
و با هر زبان به هزار لغت استغفار کنند از برای
قاری سوره تا آخر شب پس بگوید الله تعالی
اینهمه نور را در جسد خواننده این سوره تا روز
قیامت و در کتاب طریق النجاة از امام محمد باقر
علیه السلام منقول شده که بد رسانی که هر کس
در وقت خواب که بمیان جامه خواب میرود
بخواند سوره قدر را یا زده مرثیه خلق کند الله
تعالی اذان سوره فرشته را که کشادگی کف دست

بگو رسیده است ترا که آنچه نوشته است نه از غیر ما و غیر خدا صادر شده و در هیچ نسخه از

انفرشته نیز ذکر از کثادت کی هفت آسمان و
هفت زمین باشد و بیافریند در هر قدر ^{بگذرد}
از جسد او موئی و کویا هر موئی بقوه جن و این
استغفار کنند از برای خواننده آن تا روزه قیام
ذکر کرده این دهد در عده الداعی انرا مبر المؤمنین
علیه السلام که چون یکی از شما اراده کند خوا
ه پس بگذارد دست راست خود را بر روی راس
خود و بگوید بسم الله وضعت جنه لله علی
مثلة ابراهيم ودر مجتهد صلی الله علیه و
آله و آله من اقرض الله علی طاعتهم ما
شاء الله كان ما لم يشا لم یکن پس هر که بگوید
ایند عازانگاه دارد الله تعالی او را از شر دشمنان
و افات و خراب شدن منزل و استغفاری
کنند از جهت او ملائکه را صبح **خاتمه** و درین خاتمه

إِذَا كَانَ النُّصْرَةُ وَالنَّفْعُ مِنَ اللَّهِ مُتَوَكِّلًا عَلَيْهِ

فانکه بزرگست **اَوَّل** اینکه هر کس اراده کند اینچنین از
مفسرین پس بخواند سورۀ واقعہ زایدش از خواب **بیم**
اینکه هر کس اراده کند اینچنین از خراب شدن خطا
پس بخواند اینچنین ترا که شیخ شہید در عمل نافله خود
ذکر کرده اِنَّكَ بِأَمْنٍ بِمِيسَاكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَيْنَا اِنْ امْسَكْتُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ
بَعْدِ اِيَّتِيْهِ كَانَ حَلِيْبًا غَفُوْرًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَامْسِكْ عَنِ السُّوءِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ **سیم** هر که اراده کند که ایمن شود از
فتنه غیر پس بخواند سورۀ المصکم التکاثر را در
وقت خواب **چهارم** هر که در شب بزرگسد پس بخواند
چون داخل رخت خواب شود قل اعوذ برب الفلق
وقل اعوذ برب الناس وایہ الکریمتے **پنجم** هر کس از
دزد بزرگسد وخواهد که ایمن شود بخواند این

برکات پادشاه یار و نفع جرب خدا بیشتر شود

اَيُّهَا رَافِلُ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا اللَّهَ ^{وَالِدُ} اَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ
اَيُّهَا مَنْ ادْعُوا فَلَهُ الاسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ
وَلَا تَخَافُوا بِهَا وَانْبِغْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا وَقُلْ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَلْ وَلَدًا اَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرْ تَكْبِيرًا
ششم هر که خواهد خوابی کند اگر که خواب
باشد پس بخواند در محل خواب که سبحان الله
ذی الشان و اسم السلطان عظیم البرهان پس
بگوید یا مشیع البطون یا ثاعة و یا کلیه الجن
العاریه و یا مسکن العروق و یا مضاربیه و یا منوم
العیون الشاهیه و یا مسکن عروق المضاربیه و یا
لعبه نوما عاجلا **هفتم** هر کس از احلام بترسد
بخواند این دعا اللهم انی اعوذ بک من شر
الاحلام و من شر الاحلام و ان یلعب بى الشیطان

إِنَّا لَكَ وَالْحَرَمِ فِي الْأُمُورِ فَأَنَّهُ مَذْمُومٌ وَصَاحِبُهُ مَذْمُومٌ

فِي الْبَقِظَةِ وَالْمَنَامِ **فَهْشَمٌ** هَر كَسْ كَمْ بِنَرَسِدْ كَه
بِجَهَةِ نَمَازِ دُوشَبِ بِيْدَارِ شُودِ پِسِ خُواندِ دَر
وَقْتُ خَوَابِ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ لِي
أَنِمَّا إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ مِنْ جُحُودِ الْفَاءِ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ
أَحَدًا مَرْوِيَّتْ زَامَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهْ هَر كَسْ خُواندِ اَلْبَتَّ هَر وَفْتُ كَه قَصْدِ كَنْدِ بِيْدَارِ
شُودِ وَازِ بَرَايِ خُوانندِ اِبْنِ اَبَهْ نَوْرِي سَاطِعِ شُودِ
اَلْمَا بِسَجْدِ الْحَرَامِ دَر دُورِ اَلْمَسْجِدِ اَلْمَلَا ئِكَ اَلْاَسْتِغْفَارِ ^{كَنْدِ}
اَلْمَا صَبِيحِ رَوَايَتِ كَرْدِ اِبْرِيَا بُوِيَهْ دُرْ كُتَابِ مَنْ لَا
يَحْضُرُ اَلْفَقِيْهَ **فَصْلُ هَفْتَمِ** دَر بَيَانِ دَعَايَا شَبَّازِ
بِيْغَمْبَرِ مَرْوِيَّتْ كَه بَنِيَّتْ اَز بِنْدِ كَانِ مَكْرِ اَيْنِكَ
بَر خِيَزْدِ دَر شَبِ پِسِ كَذَارْدِ دُورِ كَعْتِ نَمَازِ وُكُلِ
كَنْدِ دَر سَحُورِ اَز بَرَايِ چهل كَسْ اَز بَرِ اَدْنِ اَنْ مَوْحِنِ

است از کن از عرض در امور پس بدست که هر مصحح است و صاحب کرده است

و نام برد ایشان را بنام و نام پدر ایشان مکر
اینکه الله تعالی اجابت نماید سؤال او را و در
کتاب علل از امام جعفر صادق علیه السلام
روایت است که نماز شب سفید میکند روز را
و خوش میسازد بوی را و میکشد رزق را و
محرّم میسازد اینکس خود را اگر نماز شب بر
نمیزد **و ابضاً** از آنحضرت مرویست در قول
خدا یسئالک ان الحسنات یذقهن السعید
گفت نماز مؤمن در شب میبرد رشتی عملهای
روز را که در آن روز کرده باشد آنکس از کثرت
همان و بود امام محمد باقر علیه السلام که دعا
میبرد بعد از نماز شب **باینند** **عَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بَدِيعُ

فَوْضَ امْرَأَةٍ إِلَى اللَّهِ فَإِنَّهُ مُكَدِّرُ الْأُمُورِ يُدْرِكُ فِيمَا قَصَدَ

الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
بَارَبِّ السَّمَوَاتِ وَتُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَإِنَّ قَوَامَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ
جَمَالَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ رُبَّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ صَرْحَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ غِيَابَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ مَجِيبَ دَعْوَةِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَلَكَ
الْحَمْدُ اللَّهُمَّ بِكَ نَزَلَ كُلُّ حَاجَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَبِكَ يَا إِلَهِي نَزَلَتْ حَوَائِجِي اللَّيْلَةَ فَاقْضِهَا
لِي يَا قَاضِيَ الْحَوَائِجِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَإِنَّ مَلِيكَ الْحَقِّ شَهِدُ
أَرْكَافِكَ الْحَقُّ وَالسَّاعَةُ آتِيَةٌ لِأَرْبَابِهَا
وَأَنْتَ تَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ لَكَ السَّلَامُ

والله انهم حذروا بوجوهنا يدبرون ما يدبرون الموت تدبرون انفسهم يدبرون انفسهم يدبرون انفسهم

وَبِكَ اَمْسَتْ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ
وَالْبَيْتَ حَاكَمْتُ فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَآخَرْتُ
وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ اَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَتُودِ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دُعَائِي كُنْ
بَعْدَ ازِ نَمَازِ شَبِّ بَابِنْدُ غَانِبِزِ وَمِيكَوِي تُوَعِدُ
از اَبِنْدُ عَامِ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عَا
يِكَ مِنْكَ وَجِئَا اِلَى عِزِّكَ وَاسْتَظِلُّ بِفَيْضِكَ
وَاعْتَصِمَ بِجَنَابِكَ وَلَمْ يَشِقْ اِلَّا بِكَ يَا مُطْلِقَ
الْاَسَارِ يَا مَنْ سَمِيَ نَفْسَهُ مِنْ جُودِهِ وَهَابًا
اَدْعُوكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَخَوْفًا وَطَمَعًا وَالْخَلَاءَ
وَالْخَافَا وَنَضْرَعًا وَتَمَلُّفًا وَفَائِمًا وَفَاعِدًا وَرَاكِبًا
وَمَا شِيبًا وَذَاهِبًا وَجَائِبًا وَفِي كُلِّ حَالٍ اِنِّي
اسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا اَيْسَ دُعَا كُنْ بِأَيْحَهُ

إِذَا تَوَجَّهْتَ إِلَى أَمْرِ رِضَاءِ اللَّهِ لَا تَخَفْ وَلَا تَرْجُوا غَيْرَ اللَّهِ اقْنَعْ

خَوَاهِي وَبَعْدَ إِزَانِ سَجْدَةٍ شُكْرِيكَنْ أَرْجُلَهُ دُعَائُهَا
شَبَّانِيهِ رَاكَةً شَيْخِ طُوسِي وَإِنْ بَاقِي دُرُكُهَا
خُودِ ذِكْرُكَ رَدَّ أَنْدَابِنْتَ الْحَيِّ تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذِهِ
الْلَّيْلَةِ الْمُنْعَرَّضُونَ وَفَضْلَكَ فِيهِ الْفَاضِلُونَ
وَأَمَّا مَا لَدَيْكَ الرَّائِعُونَ وَلَكَ فِي هَذِهِ
الْلَّيْلِ نَفَاحَاتٌ وَجَوَازِثُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ
بِهَا عَلَى مَنْ كَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهُ عَنْ مَنْ
لَمْ يَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَذَا أَنَا ذَا عَبْدِكَ
الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْتَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ
فَإِنْ كُنْتَ بِأَمْوَالِي تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ خُلَفَاكَ وَعَدْتَ عَلَيْهِ عِبَادَةً مِنْ
عُطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْحَبِيبِينَ الْفَاضِلِينَ وَحَبِّدْ عَلَى بِطُولِكَ وَ
مَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى

برگاه و کبر بوی امر که در او صفا باشد سر تو بوی سر براریم غرضه و قانع شو

مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَصَحْبِهِ
الْمُنِجِبِينَ وَسَلَامٌ عَلَيْهَا إِنَّهُ حَبِيدٌ بِحَبْدِ
اللَّهِمَّ ادْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ **نَمَته** هرگاه که بیدار شو
و خوابی دیده باشی که مکرر و طبع باشد پس در آن
سجده کن بیفاصله و ثنا خوان براهی الله تعالی
باینجه میسر نو باشد پس درود بر محمد و آل محمد
فرست و نضره کن بوی الله تعالی و بخواه اینرا که الله
تعالی کفایت کند از نوشتن او و سلامت و عافیت
دارد از خواب را پس نه تحقیق که نخواهی دید از شدت
انشاء الله تعالی و مر و است از پیغمبر که خواب صانع
از جانب الله تعالی است پس چون بربند بیکه از
شما خواب خوب را پس باید که بکسی نکوید مگر کسی
که دوست او باشد و چون ببند بیکه از شما خواب

لَا يَكُنْ فِي امْرَاكَ يَرْدُّ دَامِثِلُ فَوَادِكَ اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

بد زاپس التفات کند بجانب چپ خود سه بار
و بگوید اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ شَرِّهَا
و بکسی نگوید پس بد رسته که ضرر نمیکند اگر
چنین بعمل آورد اِنْ شَاءَ اللَّهُ ذکر کرده ابن فهد
در عده الداعی **فصل هشتم** در بیان استغفار
در وقت سحر و اینست از علی علیه السلام
که بد رسته که بنده چون گناه کند و بیاد آورد
ان گناه را بعد از بیست و پنج سال پس استغفار
کند از ان گناهان بیا مرزد او را خدا پستگاپس
بخواند که وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا وَيَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ
يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا پس گفت نیست بنده که
گناه کند گناه را مگر اینکه مهلت است او را که
نوشته نمیشود تا هفت ساعت اگر نوبه کرد و گناه
نوشته نشود **ایضاً** از آنحضرت مرویست که خوش

مباش در کار خود متردد را آورده میبود و نوشت **بسم الله**

باد بند را که استغفار کند از گناه که احدی
اطلاع بان نداشته باشد پس بدو رسیده که مثل
استغفار بعد از گناه مثل ابی که بر سر ایشان
و پنجه شود تا خاموش کند کرمی **انرا و ايضا**
از آنحضرت مرویست که چون بالامه رفت بمنبر
از برای نماز استسفا پس شنیده نشد از آنحضرت
پس گفته شد که استغفار چه مناسبست دارد
در این امر پس گفت آنحضرت که ای ائمه **فوالله**
تعالی را که استغفر و ارتبکم انه کان غفارا
یرسل السماء علیکم ویدراراً و یددکم باموال
و بنین و یجعل لکم جنات و یجعل لکم و انهارا
و گفت آنحضرت که کدام دعا فاضلتر از استغفار
و برکتش از آن بزرگتر است از برای دنیا و آخره
و ايضا آنحضرت فرمود که افضل وقت از برای

مَنْ قَنَعَ عَزَّوَمَنْ طَمَعَ ذَلَّ اِثْرَكَ الطَّمَعِ مِنَ الْخَلْقِ وَاللَّهِ

اِسْتَغْفَارُ وَفَتْ سَحْرًا سِتْ وَبِدُ رَسْمِي كَهْفَتْ
بِعَفْوَبِ عَلَيْهِ السَّلَامِ بَقَرَتِ نَدَانِ خُودِ سَوَفَ
اِسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي حَبْنِ قَالُوا مَا اَبَا نَا اِسْتَغْفِرُ
لَنَا ذُنُوبَنَا اِنَّا كُنَّا خَالِحِينَ اِنْظَارِ مِبْكَشِمِ اَرْجَاهُ
اِسْتَغْفَارُ مَا سَحَرُوْنَا خَيْرًا سِغْفَارُ بَوَقْتِ سَحَرِ
چنانكه فرموده الله تَعَالَى اِسْتَغْفِرُ بِالْاِسْمِ
وَبِالْاِسْمِ اَرْجَاهُ سِغْفَرُونَ **وَابْنًا** اَزْ اِنْخَضَرَتْ
مَرْوِيَّتْ كَهْ نَمَامِ كُنْدِ اِسْتَغْفَارُ رَا هَفْنَادِ مَرْوِيَّةِ
وَبِرَوَايَةِ دِيكَرِ صَدِّقِ بَارِ مِبْكَوِيَةِ اِبْنِ اِسْتَغْفَارِ
بَابِ رَوْشِ اِسْتَغْفِرُ اللهَ وَاتُوبُ اِلَيْهِ وَمِبْكَوِيَةِ
هَفْنِ بَارِ اِسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ بِجَمِيعِ ظُلْمِ وَجُرْمِي وَاسْرَافِي عَلَى نَفْسِي
وَاتُوبُ اِلَيْهِ لِيُنْكِرَ لِي كُلَّ شَيْءٍ رَاكِهَ رَوَايَتِ شَدِّ
اَزْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَانْ اَبْنَتْ اَللّٰهُمَّ اِسْتَغْفِرُكَ

بمَنْ كَيْفَ قَانِعٌ عَزِيزٌ كَبِيرٌ طَائِعٌ نَسِيلٌ رَكُوعٌ طَمَعٌ خَوْضٌ

لِكُلِّ ذَنْبٍ جَرَى بِهِ عَلَيْكَ فِي وَعَلَى الْآخِرِ
عُسْرِي كَجَمْعِ ذُنُوبِي لِأَوَّلِهَا وَآخِرِهَا وَعَمَلِهَا
وَنَحْطِهَا وَقَلِيلِهَا وَكَثِيرِهَا وَدَقِيقِهَا وَجَلِيلِهَا
وَقَدِيمِهَا وَحَدِيثِهَا وَسِرِّهَا وَعَلَانِيَتِهَا وَجَمْعِ
مَا أَنَا مِنْ ذَنْبِهِ وَأَنْتَ الْبَيْتُ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّ
عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي جَمِيعَ مَا
اِتَّخَذْتُ مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ قَبْلِي فَأَرْعِي عِبَادَكَ
عَلَيَّ مَعْطُوفًا وَأَنَا مُرْتَهِنٌ بِهَا فَافْغِفْهَا لِي كَيْفَ
شِئْتَ وَإِنِّي شِئْتُ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ يَسْكُو
إِنْجَاهَهُ كَخَضِرٍ مَبْكُفٍ وَأَنْ أَبْنِي اللَّهُمَّ
إِنْ ذُنُوبِي وَإِنْ كَانَتْ قَضِيْعَةً فَإِنِّي مَا أَرَدُ
بِهَا قَطِيعَةً وَلَا أَقُولُ وَلَكَ الْعُيُودُ لَا أَغُودُ
لِمَا أَعْمَلُهُ مِنْ خُلْيٍ وَلَا أَسْتَنِيْمُ التَّوْبَةَ لِمَا أَعْمَلُهُ
مِنْ ضَعْفِي وَقَدْ جِئْتُ أَسْأَلُكَ غَفْوَةً وَكَأَنَّ

اِذْهَبْ تُقْبَلُ مِنْهُ بِدُعَاكَ مِنْ اللَّهِ خَيْرًا كَثِيرًا

إِلَيْكَ كَرَمَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنْ
بِمَغْفِرَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَيْسَ يَكُونُ الْعَفْوُ
سَبْطًا بَارِئًا يَكُونُ أَيْضًا رَأْفَةً أَمَامَ زَيْنِ الْعَابِدِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَبْكُفٌ وَأَنَا بَيْتُ اللَّهِ مَانٍ
أَسْتَغْفِرُكَ يَا أَبَاكَ وَأَنَا مُسْتَرْ عَلَى مَا هَبْتِ
عَنْهُ فَلَهُ حَيَاءٌ وَتَرْكُ الْأَسْتَغْفَارِ مَعَ عَلَيْهِ
بِمَعَاذِ رَحْمَتِكَ تَضِيعُ الْحَيَاةُ الرَّجَاءُ اللَّهُمَّ إِنِّي
ذُنُوبِي تَوَلَّى لَيْسَ بِي أَنْ أَرْجُوكَ وَأَنْ عَلَيْهِ لِسَعِيرِ حَمِيمِكَ
بُؤْسِي أَنْ أَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَحَقِّقْ رَجَائِي لَكَ وَكَذِّبْ خَوْفِي مِنْكَ وَكُنْ
عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّي بِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ بِسْمِ
أَزَامَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا فَكَّرْتُ هَرُورَ
جَهَارِ صَدِّ بَارِئًا يَكُونُ دَامِدَةً شَصَتْ رُؤُوسَ
دَرْجِي بَيْنَ اسْتَغْفَارِ زَارُوزِي أَوْ كُنْتُ عَلِيمًا بِأَكْبَحِ

برو تو در آن جزیری که هست کردی بی تو از حسد خیر بسیار

مَا لَإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى إِنْ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَلَيْسَ الْقَبُومُ بِدُبُجِ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ مِنْ جَمِيعِ جُحُمِي وَظِلِّي وَأَسِرِّي عَلَى نَفْسِي
وَأَثُوبُ إِلَيْهِ وَإِنْ أَسْتَغْفِرُكَ بِمَا كُنْتُ بِكَ
اللَّهُ تَعَالَى مُرْزِقُ الرِّبَايِ صَاحِبُ كُنَاهَا نَبِيَّكَ
أَكْرَحِيهَ بِأَشَدِّ مِثْلِ أَسْمَائِكُمْ هَفْنُكَانَهُ وَفِيهِ
فَهَا هَفْنُكَانَهُ وَلِسْنُكَ بِنِي كَوْهْمَهَا وَبَعْدَ فُطْرَهَا
بَارَانٍ وَابْنُهُ دَرْجِرُ وَبَرِاسْتٍ وَمِنْهُ سِدٌّ مِثْلُهَا
حَسَنُهُ وَمِنْهُ كَوْنُهُ بِنْدُهُ وَإِنْ زَادَ زُرُوزُ وَشَبُّ
كَلَامُهُ زَانُورُ زَبَادُ رَافْتِ بِمِيرِدٍ دَاخِلُ جَنَّتِ شَوْ
وَهَرُكَزِ فَعْبَرُ شَوْ وَابْنُ أَنْدَاوِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ
فَمَا نَبَيْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ
لِيَا أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَمَا لَطَفَ فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ
وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعَمِ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَقَبَّلْ

وَفَعَّ أَحْرَصُ فِي الدُّنْيَا وَطَلَبَ الزَّادَ وَلَا تَغْرَمُ مَا يَنْفَعُكَ الْغَرَمُ

يَهْدِي عَلَى مَعَاصِيكَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الرَّحِيمُ الرَّحِيمُ لِكُلِّ ذَنْبٍ ذَنْبَتُهُ وَلِكُلِّ
مُصِيبَةٍ أَرْكَبَتْهَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً كَامِلاً
وَعَزْماً ثَابِتاً وَلُبّاً رَاجِحاً وَقَلْباً زَكِياً وَعِلْماً كَثِيراً
وَأَدَباً بَارِعاً وَاجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَلَا تَجْعَلْهُ
عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ **فصل نهم** در بیان تعقیب نماز
صبح چون از نماز صبح فارغ شوی پس تسبیح زهرا
بگو و بگو آنچه گذشت در فصل اول از تعقیب
پس بگو آنچه خاص است در آن موضع و اینست از
امام جعفر صادق علیه السلام که هر کس اراده
کند داخل جنت شود از هر در که خواهد و باشد
در صحیفه او نوشته که لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ

و اگر در عرض دنیا را طلب کردن دنیا را و پیش این نمی کند این چیز را که مصلحت نیست

رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالِهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ رَهْرَ
رُوزٍ بَعْدَ از نماز صبح که الحمد لله الذي اذهب
الليل بقدر ربه وجاء بالنهار برحمته خلقتنا
جديداً وخرجنى غافيه منه بمته وكرمه
مرحباً بالحافظين يس منوجه بجانب راست
شده بگو وحيثاً كما الله من كاتبين يس
منوجه بجانب چپ شده بگو اكتباً رحماً
بسم الله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا
شريك له واشهد ان محمداً عبده و
رسوله واشهد ان الشاعرة اية لارباب
فيها وان الله يبعث من في القبور على ذلك
الحق وعليه ائت وعلبه ابعث انشاء الله
اللهم افراؤ محمد صلى الله عليه واله
معي السلام رواه ابنا زجفي از پدر و انشرف

الشَّهْرُ فِي طَلَبِ الشُّهُرَةِ

مَنْ بُوْدَ بِسِيَارِ شَكَايَتِ كُنْدَةِ اَزَا اَزَا چِشْمِ
پِسِ شَكَايَتِ كُودِمِ اَزْدَرْدِ چِشْمِ اِمَامِ جَعْفَرِ
صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامِ زَا پِسِ كَفْتُ اَبَا نَعْلِيمِ كُنْ
مُرَادِ عَائِي كِه بَرَايِ دُنْيَا بَاشْدِ وَ بَرَايِ اُخْرَةِ وَ
كَفَايَتِ كُنْدِ دَرْدِ چِشْمِ مُرَا پِسِ كَفْتُمِ بِلِي فَرْمُودِ
مِي كُوِي بَعْدَ اَزْ نَمَازِ صَبْحِ وَ شَامِ اِبْنِدُ عَاذِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ
النُّوْرَ فِي بَصَرِي وَ الْبَصِيْرَةَ فِي دِينِي وَ الْيَقِيْنَ
فِي قَلْبِي وَ الْاِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَ السَّلَامَةَ فِي
نَفْسِي وَ الْعَافِيَةَ فِي بَدَنِي وَ السَّعَةَ فِي رِزْقِي
وَ الشُّكْرَ لَكَ اَبَدًا اَمَّا اَبْقِيَتِي وَ دَرَكَابِ عَدُوِّ
الدَّاعِي زَا مِيرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامِ نَقَلْتُ
كِه مِي خُوانْدِ دَرْ صَبْحِ اِيْمَرِ اسْتِجَانِ الْمَلِكِ الْقُدُوْرِ

شهر در طلب شهرت است

سَيِّدَهُ يَا اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
وَمُخَوَّلِ غَافِيَتِكَ وَمِنْ قَجَاةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ دَرَكِ
الشَّقَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ فِي اللَّيْلِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِعِزِّهِ مُلْكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ
وَبِعَظَمِ سُلْطَانِكَ وَبِعُدِّ رَنِّكَ عَلَى خَلْقِكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ نَحْوِ حَقِّكَ
خود را که بر او رده میشود انشاء الله تعالى
مرویت از امام رضا علیه السلام که هر کس
بخواند بعد از صبح این کلمات را هر روز مکرر این که
هر حاجت که از الله تعالى خواهد برآمد و همچنین
اول شادی مُبَدَّل شود و اِنْ اَبْسَتْ لِيْ سِمَةُ اللهِ
وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْوَضُ امْرِئِيْ اِلَى اللهِ
اِنَّ اللهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَّعَهُ اللهُ سَبِيْرًا
مَا مَكَرَ وَالْاِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّىْ كُنْتُ

الصَّبْرُ عَلَى مَا رَزَقَكَ اللَّهُ وَالْقُدْرَةُ لَا تَزِيدُ وَلَا تَنْقُصُ

مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَتْلِ
وَكُنَّا لَكَ بِنَحْيِ الْمُؤْمِنِينَ وَحُسْنِ بِنَايَا اللَّهِ نِعْمَ
الْوَكِيلُ فَاتَّقِلُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِ لَمْ يَمْسَسْهُمْ
سُوْءُ مَا شَاءَ اللَّهُ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا
شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كَرِهَ
النَّاسُ حِسْبَةَ الرَّبِّ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَحِسْبَةَ الْخَالِقِ
مِنَ الْمَخْلُوقِينَ وَحِسْبَةَ الرَّازِقِ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ
حِسْبَتِي اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حِسْبِي هُوَ حِسْبِي حِسْبِي
مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حِسْبَةَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ دُرُكُابِ غَيْبِهِ
أَزْكَرُ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرْوِي
كَهْ بِدُرُسْتِ كَهْ أَمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بُودِ كَهْ دُعَايُكَ كَرْدِ بَابِنْدُ عَامِ بَعْدِ أَزْمَا زُصْحِ
كَهْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُقِيمُ

صبر کن بر این سیری که ز کوه است خد که مهد است و زیاده کم می شود

بِهِ السَّمَوَاتُ وَتَقُومُ بِهِ الْأَرْضُ وَبِهِ تَفْرُقُ
بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَبِهِ يَجْمَعُ بَيْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَ
بِهِ تَفْرُقُ بَيْنَ الْمُجْتَمِعِ وَبِهِ اخْتَصَبْتَ عَدَدَ
الرِّمَالِ وَزِينَةَ الْجِبَالِ وَكُلَّ الْخَارِازِ يُصَيِّلُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي
مَرْجَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَدَرْ كِتَابِ ثَوَابِ
الْأَعْمَالِ أَرْبَعِينَ مَرَّةً أَوْ رَدَّهْ كَهْ مَدْرَسَةِ كَهْ هَرَكْسِ
بِكُوْبِدْ هَر رُوْر بَعْدَ از نماز صبح ده بار سُبْحَانَ اللَّهِ
الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِكَ وَلاَ خَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ پس بدُرستی که بعافیت دارد بخواند
این دعا از کوه شدن و دیوانه شدن و خوره
و مفلجی و هر همتی و از امام محمد باقر علیه السلام
مروبت که هر کس که بخواند سوره قدر را بعد
از نماز صبح ده مرتبه و در وقت زوال شمس ده

فَضْلُ التَّحْرِيرِ خَيْرٌ وَخَيْرُ الْبَرِّ عَاجِلُهُ

مَرْتَبَهُ وَبَعْدَ از نماز عصر ده مرتبه بنوعی ا
اندازد و هزار کاتب را به سال **فصل هفتم** در
بنیان سجده شکر از پیغمبر مرویست که سجده شکر
بعد از ^{نماز} فرضیه شکر است از برای الله تعالی آنچه
که توفیق داده او را یاد کردن آن فرضیه و گن
اینجه جایز است در سجده شکر گفتن شکر الله مه
بار است و سنت است صد بار گفتن شکر شکر
و میگویند در سجده شکر آیند عازا که یا خیر من
رَفَعْتَ إِلَيَّ أَيْدِيَ السَّائِلِينَ وَ يَا أَكْرَمَ مَنْ مَدَّ
إِلَيْهِ أَعْنَاقُ الرَّاغِبِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
و يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ
الظَّاهِرِينَ وَالْطُّفَاءِ بِطُفَيْكَ الْخَفِيِّ فِي شَانِي
كُلِّهِ وَ دَرَكِيَابِ الْكُفَايَةِ أَوْ رَدِّهِ بَدَنِي عَلَى
عَلَيْهِ السَّلَامُ بُوَدَ که می گفت در سجده شکر آیند عازا

قصه خیر خیر است و بهتر نیکوئی است که زود باشد

که بَارِتٍ وَعَظَمْتَنِي فَلَمْ أَنْعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِبِ
فَلَمْ أَنْزَجِرْ وَغَمَرْتَنِي بِأَذْيَاكَ فَمَا شَكَرْتُ غَفُوكَ
غَفُوكَ بِأَكْرَمٍ وَأَكْرَحَاسَةً بَاشَ تَكْوُدَرُ
مَجْدَهُ شُكْرًا نِجَهَ رَاكِهِ ذِكْرُ كَرْدِهِ شَيْخِ شَهِيدِ دُرِّ
نَفْلِهِ خُودِ وَأَنْ ابْنُ اللَّهِ مَاتِي سَأَلُكَ بِنِي
مَنْ رَاوَهُ وَرَوِي عَنْهُ أَرَبُصِّلِي عَلَى جَمَاعَتِهِمْ
وَأَنْ تَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا أَوْ دَرْ كِتَابِ عَمِيهِ
صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْ رَدَهُ كَبَهُ تَحْفِيْقِهِ
بُودِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا مِكَفْتُ دُرِّ
سَجْدَهُ شُكْرًا بِنْدِ عَارَاكِ بَا مَن لَّا يَزِيدُكَ الْخَاحُ
الْمَلِكِينَ الْإِجُودَ أَوْ كَرَمًا بَا مَن لَهُ خَوَائِشُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَا مَن لَهُ خَوَائِشُ مَا دُونَ وَجَلَّ لِامْتِنَعِكَ
إِسَاءَتِي مِنْ إِحْسَانِكَ سَأَلُكَ أَنْ تَفْعَلَ بِي
مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَأَنْتَ أَهْلُ الْإِجُودِ وَالْكَرَمِ وَ

كَثْرَةُ التَّعَرُّفِ مُصِيبَةٌ فِي الدِّينِ وَالْبَدَنِ

الْعَفْوُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ الْغَادِرُ عَلَى الْعُفُوبَةِ
يَا رَبِّ وَقَدْ اسْتَحَقَّتْهَا الْأَحْجَةُ لِي وَلَا عُدْرَ
لِي عِنْدَكَ أَتَجَاوِزُ أُمُورِي كُلِّهَا أَعْرِفْ
بِهَا كَيْ تَغْفِرَ عَنِّي وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَامِيَةِ بَوْنِ
إِلَيْكَ بِكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَبِكُلِّ خَطِيئَةٍ
أَخْطَأْتُهَا وَبِكُلِّ سَيِّئَةٍ عَمِلْتُهَا فَاعْفِرْ وَأَرْحَمْ
وَتَجَاوَزْ عَنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ
وَسُنْتَ أَنْتَ كَهْدُكَ أَنْتَ ذَا بَرَاءٍ بَرَادِرَانِ
مُؤْمِنِينَ يُكُونُ بِاللَّهِ مَرَّتَ الْفَجْرِ وَلِبَا الْعَشْرِ
وَالشَّفَعِ وَالْوَثْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا بَسِرَ وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
وَاللَّهُ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي وَبِفُلَانٍ وَفُلَانٍ
مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفِيرَةِ **فَصِّلْ**

بسیاری معروف در دنیا مصیبت در دین و بدن

پایزدهم در بیان دعاها که گفته میشود در
هر روز ذکر کرده شیخ رجب در هیچ خود اینرا
که بود اینکه دعا میکرد علی علیه السلام
هر روز باین دعا اللهم اغفر لی ما انت اعلم
به منی فان عذت فعد علی بالمغفرة اللهم
اغفر لی ما ولبت به علی نفسی ولم یجد له و
قال اللهم اغفر لی ما تقربت به الیک ثم
خالفته قلبی اللهم اغفر لی رزات الانماط
وسقطات الالفاظ وشهوات الجنان وهفوات
اللسان وستت است اینکه دعا که هر روز
بایند آید که ذکر کرده ابن بابی در اختیار
خود و ان اینست اللهم انی استسئلك بنور
وجهِک المشرق فی المحی الباقی الکریم واستسئلك
بنور وجهِک المقدوس الذی اشرقت به

الْقَنَاعَةُ بِالْقَلِيلِ عَزٌّ فِي الْغِيَامَةِ وَرَاحَةٌ فِي الْبَدَنِ

السَّمَوَاتُ وَانْشَقَّتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ
أَمِيرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُصَلِّحَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَدُكِّيَابِ
أُمَامِ شَيْخِ مُقْبِدٍ كَفْتُهُ كَهْ بُوْدَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهْ دُعَا مَبْكُورٍ بَابِنْدُ غَايَةِ الْاَلْهَمَاتِي اِعْوَدُكَ
اَنْ اُعَا دِي لَكَ وَلِيًّا اَوْ اُوَالِي لَكَ عَدُوًّا وَ
اَرْضِي لَكَ سَخَطًا اَبَدًا اَللّهُمَّ مَنْ صَلَبَتْ عَلَيْهِ
فَصَلَانَا عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنَتْهُ عَلَيْهِ فَلَعْنُنَا
عَلَيْهِ اَللّهُمَّ مَنْ كَانَ فِي مَوْتِهِ فَرَجٌ لَنَا وَ
لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاخْرِجْنَا مِنْهُ
وَابْدِلْنَا بِهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ لَنَا مِنْهُ حَتَّى يُرِيَنَا
مِنْ عِلْمِ الْاِجَابَةِ مَا نَعْرِفُهُ فِي اَزْبَانِنَا وَبَشَرَانَا
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دُرُكُابِ فَصَلِّ الدُّعَاءَ اَرْ
سَعْدِ بَرِجْدِ اَللّهُ اَزَامَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَام

قناعت کیم عزتست در قیامت و رحمت در این

مرویت چیزی که خالصترین اینک که اگر کسی
دوست دارد که پیانہ کند ثواب را بیکدل
رسائیسپار بر رک و اینرا که ادا کند شکر
حقها اینچنانرا که انعام کرده بر او الله تعالی از او
و اگر بود باشد او را حاجتی بر او رده میشود
پادشمنی داشته باشد دفع شود یا فرجی داشته
باشد ادا شود یا اندوهی داشته باشد بشکایت
مبدل گردد و میکند را ^{انکلام} اسمائیکها هفتکانه را
تا اینکه نوشته شود در لوح محفوظ پس بخواند
ایند عازاد زهر و در سبحان الله کما یبغی لله
والحمد لله کما یبغی لله ولا اله الا الله کما یبغی
الله والله اکبر کما یبغی لله ولا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم وصلى الله على محمد
وعلى اهل بيته وعلى جميع المرسلين حتى

اَفَلَيْسَ الْقَلْبَ فِي الدُّنْيَا وَطَلَبُ الْكَرَةِ الدُّنْيَا

بِرَضَى اللَّهِ مَرُوبِتْ اَزْ حَضْرَتِ پِیغمبر ص که هر کس
 بگوید این کلمات را ده بار بخواند خداوند او را از جمیع ^{گناه}
 هزار گناه کبیره اوزا و بکند زاندا و زان از جمیع ^{گناه}
 رُز قیامت و هو و تبار و ر قیامت صد هزار
 که سهلترین آنهاست و کفایت کند از و بی
 شتر ابله پس را و لشکر او را و ادا کند قرض او را
 و بشادی بدل کند غم او را و اندوه او را و این
 دعا بعد دان هو لغات در شماره و حرفی است
 لِكُلِّ هَوَلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ مَا شَاءَ اللَّهُ
 وَلِكُلِّ نِعْمَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِكُلِّ رَحَاءٍ الشُّكْرُ لِلَّهِ
 وَلِكُلِّ عَجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ
 وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ وَلِكُلِّ
 ضَيْقٍ حَسْبِيَ اللَّهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقْدَرٍ تَوَكَّلْتُ
 عَلَى اللَّهِ وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَلِكُلِّ طَائِفَةٍ

نگاه دارد دل خود را دوستی دنیا از طلب کردن کثرت دنیا

وَمَعْصِيَةِ الْآخُولِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
شبیج جبرئیل هر کس بگوید این شبیج را هر روز
بکبار نمیزد تا ببیند قائم علیه السلام را و
به بیند محمدا خود را در رحمت و ان اینست سبحان
الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُجَّانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُجَّانَ اللَّهِ
وَيَجْمَعُ سُجَّانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُجَّانَ
رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُجَّانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ
الْأَعْلَى سُجَّانَهُ وَتَعَاوَدْ رُكْنَابِ رُبْعِ الْأَبْرَارِ
پیغمبر را و اینست که هر که هر روز صد بار بگوید
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ باشد از بوی
و یا مان از مغلیه و مویش تنهایی قبر را و بکشد
بیداری را بتوا و در روز قیامت بگوید
جَهْدًا وَدَرْجَتًا **رَاوَا بَعْضُ** أَزْوَاجِ النَّحْوَةِ مَرْوَبِ
که هر که هر روز ده بار بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَاوِرْ أَهْلَ الْآخِرَةِ وَلَا تَدَمْ بِشَرِّ أَنْ لَا تُخَالِفَهُمْ

لَا خَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِرُؤُونِ ابْدِ
از نگاه مثل انروز که از ماد روزا شده باشد و
بازمیدارد از او هفتاد نوع از بلا که از جمله آن
بلاهاست خوره و جنون و برص و فاجع باشد
در نزد الله تعالی بزرگتر از هفتاد حج و عمره مقبوله
بعد از حجه الاسلام و موکل کرد اند الله تعالی با و
هفتاد هزار فرشته را که استغفار کند برای
او از شب تا روز **شبهه** روایت از امام جعفر صادق
علیه السلام که هر کس دعا کند باینده عاظمه
روزی و وقت غروب افتاب پس اگر بمیرد در آن
روز و شب یا در آن جمعه یا در آن ماه و یا در آن سال
داخل شود جنت را و اینست یا مَنْ حَمَلَ النُّبُوَّةَ
بِحَمْدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَخْتِمُ لِي يَوْمَ هَذَا
بِحَبْرِ وَشَهْرِ بِحَبْرِ وَسَنَةِ بِحَبْرِ وَعَمْرِي بِحَبْرِ أَنْفِكَ

شادرت کن از هر امرت و شپ این شو بشرط آنکه مخالف نکند سائر

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَلَمْ يَرْفَعْ فَفَصَلَ وَازْدَهَمَ دَرْبَانِ دُغَا
صُبْحُ وَشَامُ رَوَابِثُ زَا مَامُ جَعْفَرُ صَادِقُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ كَهْرُكُمُ يَكُونُ دَابِثُ عَارَا ذَرُوفُ خَوَا
يُوشِبُهُ مَبْشُودُ بَهْرِي از پَرُهَا جَبْرِ شِلْ عُنَا صُح
وَهْرُكُمُ دَرْ صُبْحُ يَكُونُ دُوشِبُهُ شُودُ بَهْرِي از
پَرُهَا نَاشَامُ وَأَنْ ابْنُ اسْتَوْدِعَ اللَّهُ الْعِلْمَ الْأَكْبَرَ
الْجَلِيلَ الْعَظِيمَ دِينِي وَنَفْسِي وَاهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي
وَإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي وَ
مَنْ يُعِينِي أَمْرُهُ اسْتَوْدِعَ اللَّهُ تَعَالَى الْمَرْهُومَ
الْمَرْغُوبَ الْخَوْفَ الْمُنْتَصِعَ لِعَظَمَتِهِ كُلِّ شَيْءٍ
دِينِي وَنَفْسِي وَاهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي
الْمُؤْمِنِينَ وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي وَمَنْ يُعِينِي
أَمْرُهُ رَوَابِثُ از بَغِيرِ مَرُكُمُ يَكُونُ دَابِثُ كَلَامًا
دَرْ صُبْحُ نَرَسَدُ بَاوُهِجِ بَدَنِي دَرْ أَنْزُوزِ وَاکَرُ

فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ وَسَعَادَةٌ وَلَا تَحْزَنَ وَلَا يَفْعَدُ

يَكُونُ دَرُشَامُ النَّسَبِ هِيَ بِكَ بَاوَنُوسِدُ وَتَرَا
شَدَّ ابْنِ خَيْرِ زَايِي دَرْدَا كَهْ شَهُورُ وَمَعْرِفَتُ
كِهْ زَنْبُتْ وَأَنْكَلَمَاتْ ابْنِ حَسْبِ اللَّهِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ اعْلَمُ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَخَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ
بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَتَرَا
ازِ پِغْمَبَرِ كِهْ هَر كِهْ يَكُونِدُ دَر رُفْتِ صُبْحِ وَشَامِ
ابْنِ اِبْرَاهِيمِ زَا كِهْ قَسْبُجَانِ اللَّهِ حِينَ نُمُوسُونَ وَحِينَ
نُصْبُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
عَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

در این خیر و سعادت است دل گیر شود و نشین در این امر تو

مَوْنَهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ وَفَوْتَ نَبَشُود
از آن هر چیزی که در آتش باشد و در آن روز
شود از او جمیع شرها آتش و آن روز چون بگوئید
در صبح سه بار و در شام سه بار از برای این
بودن نواز سوختن و غرق شدن این دعا
خضر و الباسم بسم الله ما شاء الله ولا قوة الا بالله
ما شاء الله كل يغيبه بن الله ما شاء الله الخیر
كله بيد الله ما شاء الله لا يصرف السوء الا بالله
و میگوئید در اول آن روزی که صبح کردی
ایند عازا الله ما عمت فی بوی هذا من
خیر فهو لا یبغاء و جمیع و ما ترک منه من
شر فهو لو حیک و همچنین در اول شب که
پهلوی بخوابی بگو ایضا که گذشت که شیخ شهید
در قواعد خود ذکر کرده روایت کرده بحسب

اَنْتَ رَجُوْ فِيْ هَذَا الْاَمْرِ خَيْرًا وَتَبَيَّنَتْ فِيمَا قَصَدْتُ

از پیغمبر که هر که دوست دارد که انشا کند
الله تعالی را و عمر او و نصرت دهد او را بر دشمنان
و نگاهدارد او را از مرگ تا کافران پس مداو
کند بایند عارضه بارد در صبح بخواند و سه
بار در شام دعا اینست سُبْحَانَ اللَّهِ مِلَاءُ الْمَلِیْنِ
وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَى وَزِنَةُ الْقَرْشِ وَ
سَعَةُ الْكَرْسِيِّ پس بار حمد کند و سه بار قلیل
و سه بار تکبیر و در کتاب جوامع الجامع از
پیغمبر روایت شده که گفت ای اعا جویست یکی
از شما اینکه نازه کند مر صبا ح و هر شام عهد
خود را بجناب باری جل شانہ گفتند چون ناز
کنند آن عهد را گفت میگوید یکی از شما ایند
که اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ اِنَّ اَعْمَدُ الْبَيْتِ اَنْتَ اَشْهَدُ اَنْ لَا

امید است درین کار خیر از برای تو و اسان شدن در پختی که قصد کردی

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ وَأَنْكَ أَنْ تُكَلِّمَنِي إِلَى نَفْسِي تُقَرِّبُنِي
مِنَ الشَّرِّ وَتُبَاعِدُنِي مِنَ الْخَيْرِ وَأَنْ لِي لَا أَتَقِيَ إِلَّا بِكَ
خَشَاكَ فَأَجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا أَنْ تَقْبَلَنِي
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ لِيَسْخَرُوا مِنِّي
أَبَدًا عَارًا مَهْرُفًا دَائِمًا مَبْشُورًا بِرَأْسِ مَهْرٍ وَكَذَا
مَبْشُورًا دَرُوزِ عَرْشِ لَيْسَ خُونٌ شُودِ رُزْقِيَا
نَدَا كُنْدُ نَدَا كُنْدُ أَزَا سَمَانُ كَهْ كَجَا نَدَا نَكْسَانُ
كَهْ أَشَانُ نَدَا دَرُوزِ دَالِ اللَّهِ لَعَا عَهْدِي لَيْسَ خَاخِلُ
جَنَّتْ شُودِ بِحِسَابِ **دُعَاءُ قَالِبِد** رَوَانِيَّتْ
مُشَدَّهِ أَزِي غَمِيرٌ كَهْ مَبْكَوْبُ دَرُصْبِ دَهْ بَارُودَرُ
شَامُ دَهْ بَارَا بِنْدُ عَارَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَالْأَحْوَلُ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ

اِذْ هَبْ فِي ضَمَانِ اللَّهِ وَأَنْتَ مَنْصُورٌ وَعَدُّوكَ مَقْمُورٌ

وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحُكْمُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَا
كُلِّ شَيْءٍ قَدْ بَرَأَ لَكُمْ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْكُمْ عِطَائِي
كَدَا اللَّهُ تَعَالَى شَرَّ خِصْلَتٍ **رَأَوَّلَ** أَنْكَ نِكَاهِ عِيْدُ
اللَّهُ تَعَالَى شَرَّ اِشْتَرَا بِلَيْسَ وَلِشُكْرٍ **وَدَّوْ**مْ أَنْكَ عَطَا كُنْدُ
أَوْ رَا اللَّهُ تَعَالَى طَارِيحًا زُثْوَابٍ وَبَاشَدَ مِزَانِ عَمَلِ
أَوْ سَنَكِبِينَ ثَوَازِ كَوَهِ **أَحَدُ سِتِّ**مْ أَنْكَ بِلَسَدِ كُنْدَا اللَّهُ
تَعَالَى دَرَجَهْ أَوْ رَا كِه بَانَ دَرَجَهْ نَزَسَنَدَ مَكْرَابَرَارِ
چهارم أَنْكَ تَرْوِجِ اَوْ كُنْدَا زُخُورِ عَيْنِ **بِخِمْ** أَنْكَ كَوَا
دَهَنَدَ بَرَاوَدِ وَا زَدَهْ فَرَشْتَهْ وَ مِشْوَلِسَنَدَ دَرَرِ
كِه شَاهِدَانَسَدَ بَرَايِ اَوْ دَر رُوزِ قِيَامَتِ **ششم**
بَاشَدَ دَر ثَوَابِ مِثْلِ كِسْفِ كِه فَرَاوَتِ كَرْدَه بَاشَدَ
چهار كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى رَا وَ بِنُو لِسَنَدَا زِ بَرَايِ وَ يِ نَوَا
حُجَّ مَقْبُولِ وَ عَمْرَهْ مَبْرُورِ وَا كَرَمِيرِدِ دَر اَنَرُوزِ بَادِ

برو تو در آن جنه و تو باری کرده شد و دشمن تو مهر کرده شد

اشتباده یاد را نماه مهر کرده شود بمهر شهید و
باشد در زمره شهدا **فصل سیزدهم** در بیان
نمازهاست که موقوف بوقت بدانکه نمازها
نافله برد و قسم است یکی از آن مخصوص است بوقتها
و دوم از آن مخصوص وقت نیست و کل این نمازها
نیم شماریم بلکه ذکر میکنیم از قسم اول چند نوع
اول اینچه از نمازهاست که در شب جمعه بایند
بعمل آورد گفته علامه در قواعد که سنت است
دو رکعت نماز در میانه شام و خفتن در شب
جمعه در رکعت اول بعد از حمد سوره اذکار^{الاولی}
سپرده بار و در رکعت دوم بعد از حمد سوره
توحید یا ترده بار گفت مصنف اصل که گفتند
این دو رکعت نماز وصیت روایت کرده شیخ
طوسی در مشتهد و روایت از امام جعفر صادق

كُلِّ الْأُمُورِ مِنَ اللَّهِ فَإِنَّهُ مُسَيِّبُ الْأَسْبَابِ عَلَيْكَ التَّكْوُنُ وَالتَّكُونُ

عَلَيْهِ السَّلَامُ که روایت کرده از پدرانش
عَلَيْهِ السَّلَامُ وایشان از پیغمبر ^ص میجویند که هر
بفعل آورد این نماز را در هر ماه می نویسند
او را از متقین پس اگر بفعل آورد در سال
می نویسند او را از نیکوکاران پس اگر بفعل آورد
در هر شب جمعه می نویسند از نماز گذاران پس
اگر بفعل آورد هر شب جمع شود با اهل هشت
در هشت و نمی تواند ثوابش را بشمارد کسی که از الله
تَعَالَى و **بِسْمِ اللَّهِ** بجا آورد در هر روز
از امام موسی کاظم علیه السلام که هر که یکصد
چهار رکعت نماز هر روز در وقت زوال بخواند
در هر رکعت حمد و ابه الکبری و انگاه بدارد
الله تعالی نفس او را و اهل او را و مال او را و دین
و دنیا او را **بِسْمِ اللَّهِ** بجا بیاورد در هر ماه

تمام امور از جانب خداست بدستی که خدا مسبب آید و بر دست سکون است

پس روایت از امام محمد بن یحیی علیه السلام که
چون داخل شدی بنماز نویس بکذا رد و
اول از انما دو رکعت نماز در اول بخوان حمد
یکبار و توحید سی بار و در دویم حمد یکبار
و انما انزلناه سی بار و بصدق کن یا آنچه مبسر
شود و بخوان بصدق سلامی تمام انما
چهارم آنچه بعل باید آورد در آخر سال و
اول سال امّا آخر سال و انّ اخیر روز
از دی حجه پس بکذا اری در آن آخر روز
دو رکعت نماز و میخوانی در رکعت اول حمد
یکبار و توحید ده بار و در رکعت دویم
حمد یکبار و ایه الکرسی ده بار و چون سلام
دهی بگو اللهم ما عملت فی هذه السنه
من عمل خبیث عنی و لم ترضه لی و لنبتله

اَشْرَكَ الْوَسْوَاسِ عَنْ خَوَاطِرِكَ وَالْمَقْصُودُ حَاصِلُ اِنْشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى

وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْنِي إِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ
جَرَأَتِي عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ
فَاغْفِرْ لِي اللَّهُمَّ وَمَا عَلِمْتُ مِنْ عَمَلٍ يُفَرِّجُنِي
إِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ
بِأَكْرَمٍ فَإِنَّهُ يُغْفِرُ لَهُ عَمَلُ السَّنَةِ وَيُصْلِحُ
الشَّيْطَانَ عِنْدَ ذَلِكَ وَچُون بَعْل اَوْرَك بَغَب
مِي اندازی شیطا ن زاد را بنال اما اول سا
پس نماز میکنی در روز اول محرم دو رکعت
هر چه خواهی از سوره ها بخوانی پس چون سلام
دادی بگو اللَّهُمَّ أَنْتَ الْبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْغَفُورُ
الْغَفُورُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاسْأَلُكَ
الْعِصَّةَ فِيهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَالْعَوْبَةَ عَلَى
هَذِهِ النَّفْسِ الْإِمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْإِشْتِغَالِ بِمَا
يُفَرِّجُنِي إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ

ترک کن و سوسان را حوالت مقصود حاصل است

وَالْإِنِّغَامُ بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سَهْ بَارِئِينَ بِرَبِّهِمْ
که الله تعالی موکل کند با او ملکی را که دور کند
از او شیطان را و مدد کند او را در نفس و تنو
دهد او را در رضا الله تعالی چندانکه باقی باشد
از عمر او **فصل چهارم** در بیان چیزها که در
روز جمعه بعمل باید آورد ذکر کرده شیخ طوسی
در مختصر مصباح که بدرستی که پیغمبر گفت که در
سپید روزهاست زیاده میشود در آرایش
و بلند میشود در آن درجها و مشایب میشود
در آن دُعاها و بشادی مُتبدل شود در آن اند
و برآورده میشود در آن حاجتهای بزرگ و
در آن روز زیاده است رحمت خدا بندگان و در این
روز از آزاد و خلاص شده گانند از آتش آنچه دُعا
کنند باند دُعا کسب از آدمیان در روز جمعه و

مَنْ طَلَبَ شَيْءٌ وَجَدَ وَجَدَ نَصِيبٌ لَا تُخَفَّ وَلَا تُخْرَنَ

شناسد حق این روز را و خوشش را مگر اینکه
واجب شود بر الله تعالی اینکه کفراندا و را از ازا
شده کان ازانش دوزخ پس اگر میبرد در آن روز
در آن شب مرده باشد شهید و مبعوث شود
ایمن و انجیزی که استخفاف کند که خست این
روز را و ضایع کند حق او را واجب شود بر
الله تعالی اینکه او را باشتانند از مکرانکه توبه کند
و سنت است اینکه بخواند بعد از نماز صبح روز
جمعه سوره توحید صد بار و انا انزلناه صد بار
و استغفار کند صد بار و بگوید اللهم صل على
محمد و آل محمد و عجل فرجه صد بار و
از امام جعفر صادق علیه السلام که هر کس بگوید
بعد از نماز صبح روز جمعه و بعد از نماز ظهر اللهم
صل على محمد و آل محمد و عجل فرجه صد بار

اگر کسی که طلب میکند چیزی را می باید بر خود نصیب مهر و اندوختن مباحش

منبر دُعا در یاد فائز علیه السلام را و در رکعات
جامع نیز نطی مرویست از امام جعفر صادق علیه
السلام که بدو رسیده که هر که صلوات فرستد
بر محمد و آل او میان ظهر و عصر بار بر او میبارند
بثواب هفتاد رکعت نماز و **ایضا** از آنحضرت ع
مرویست که هر کس بگوید بعد از نماز عصر رو
جمعه هفت بار که اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْمُحَمَّدِ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاغِبِينَ الرَّاغِبِينَ
بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى آرَائِهِمْ وَآلِهِمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ باشد او را ثواب مثل
ثواب جن و انس در این روز و اینست از امام
جعفر صادق علیه السلام که هر کس صلوات
فرستد به پیغمبر و آل او با این صلوات که ذکر

الصَّبْرُ سَعَادَةٌ وَالسُّرْعَةُ نَدَامَةٌ

مُسْتَهْجَةٌ تَحْمِيكُ كَنَاهَانِ أَوْ رَاوِزَايِمُ بَاشْدِ شَا
أَوْ فَبُولُ شُودِ دُعَايَا وَوَمَدِ مِي بَابِدِ بَرِ
ظَفَرِ بَافَتَنِ بَرْدِ شَمَنِ خُودِ وَأَمَادَهْ شُودِ اسْتِنَا
خَبَرِ أَوْ عَظَامِ شُودِ أَهْلِ نِيكُوِيْهِ اِنْجَامِ وَكَشِيْدَهْ
شُودِ رِزْقِ أَوْ وِيَا شُدِ اَزْ رَفْعَايِ مُحَمَّدٍ وَآلِ
وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دَرْ جَنَّتِ وَأَنْ اَبْنَتِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَوَّلِيْنَ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاِ الْاَعْلَى لِيْ يَوْمِ الدِّيْنِ وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِيْنَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى تَرِثَ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَانْتَ
خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَ
الدَّرَجَةَ الْكَبِيْرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتُجِئُ بِمُحَمَّدٍ

صبر خوش عالی است و سرعت پشیمانی است

وَلَمْ أَرَهَ مُلَاخِظًا مِنِّي فِي الْقَبْرِ رُؤْيَاهُ وَأَرْقَاهُ
صَحْبَتَهُ وَتَوَقُّفِي عَلَى مِلْكِهِ وَاسْتِغْنِي مِنِّي حُضْرَهُ
مَشْرِيقًا وَبَاسًا نَغْمًا هَبْنِي لَأَصْنَاءَ بَعْدَهُ أَبَدًا
إِنَّاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحُجَّتِكَ وَلَمْ أَرَهَ نَعْرِفَنِي فِي الْجَنَّةِ وَجْهَهُ اللَّهُمَّ
بَلِّغْ مُحَمَّداً مِنِّي نَجَّتَهُ كَثِيرَةً وَسَلَامًا ذَكَرَكَ
شَيْخٌ شَهِدَ دَرْجَةً لَهُ مَرَّكَسٌ بِكِبَرٍ دُنَا خُنْ حُودًا
وَشَارِبٌ خُودًا زَادَ رُوزِ جَمْعِهِ وَتَكْوِيدُ دَرْجَتِهِ
إِنِّي بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ يُؤْتِي
بِأَشْدَّ أَوْزَارٍ بِرَبِّهِ وَبِأَشَدِّ ثَوَابٍ إِذَا ذَكَرْتَهُ
عَلَامِي وَبِمَرْضَى كَرَفَاتٍ شُودِ الْأَمْرُضِ مَوْتُ وَ
سُنَّتُ اسْتِغْنِي لَكَ كَفْتُهُ شُودِ دَرْجَتِ جَمْعِهِ وَ
رُؤْيَاهُ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رُبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ امْتِكَ فِي فَضْلِكَ

كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا يَكْفِي هَمَّكَ وَيَكْشِفُ غَمَّكَ

فَاَصْبِنِي بِيَدِكَ اَمْسِكْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ
اَبُوهُ يَعْزِلُ وَاَبُوهُ بِذُنُوبِي فَاَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ ذَكَرَكَ ابْنُ مَرْثَدَةَ
دَرْغَدَةُ الدَّاعِي كَهْ بِدَرْغَدَةِ كَهْ مَرْكَهْ بِخَوَانْدِ سُوْرَهْ
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ رَا بِاَنْزَرْدَهْ بَارْدَرْ ثَلَاثَ اَوْشَبِ جَمْعَهْ
پِسْ دُغَا كُنْدَ مَرْجِهْ خَوَاهَدْ كَهْ مَسْجَابِ شُوْدَ **نَمَهْ**
سَاعَتْ چَنَدْ كَهْ مَسْجَابِ مِشُوْدَ دَرَا نَدُ غَاوْ
اَنْوَرُ وَجَمْعَهْ اَنْوَقْتِ اسْتِ كَهْ نَصَفْ فَرْصَقْتِ
فَرْوَرْتَهْ بَاشَدِ پِسْ دَرَا نَوَقْتِ بَا پَنَجَهْ رَوَابِتْ
مُشَدَهْ اَزِ پِغَمَبِ وَاَنْ اَبْنِتْ سُبْحَانَكَ لَا اِلَهَ اِلَّا
اَنْتَ يَا حَسْبَانُ يَا مَتْنَانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ **فَصْلُ بَا پَنَزْدَهْمْ** دَرْ بَيَانِ نَمَازِ
حَاجَاتْ ذَكَرَكَ دَهْ كَلِمَتِهْ دَرْ كِتَابِ كَافِي اَزَا مَامِ

کافیت نہ ترا بجا فطرت کفایت میکند ہم ترا در بروت مسکینہ غمرا

جعفر صادق علیه السلام کہ چون ارادہ کند
بیکے از شما اینکہ سؤال کند از تو و رد کار خود
چیزی از حاجتہا دینا و آخرت هیچ سؤال نکند
نما بندا کند بشاء اللہ تعالیٰ و مدح او و درود
بر بیتی و ال او پس سؤال کند حاجت خود را
و ایضاً از آنحضرت مرویست کہ گفت بدرسے
کہ در کتاب جامعہ حضرت امام المتقین بہ
المؤمنین علیہ السلام وارد شدہ کہ مدح
اللہ تعالیٰ پیش از سؤال حاجت پس جو خواہی
کہ دعا کن برا اللہ تعالیٰ حاجت پس مجید اللہ تعالیٰ
گفت میگوئی یا من ہوا قریب الی من جبل الورد
یا من یجول بین المزم و قلبہ یا من ہوا بالنظر
الاغلی یا من لبس ککبیلہ شی و در کتاب
احساب واردہ کہ بدرسے کہ امام جعفر صادق

اَسْرِقِي بِنَفْسِكَ فَإِنَّ مَعَ الْعِجْلَةِ الْتَدَامَةَ

علیه السلام بود که چون ملجا میشد بالله
تعا از جمعه خواستن حاجت سجد میکرد بدینا
و بی رکوع پس میگفت یا ارحم الراحمین هفت
بار پس بطلبید از الله تعا حاجت خود را پس
گفت بدرستی که هر که بگوید هجین یا ارحم الراحمین را
هفت بار مگر اینکه الله تعا در جواب او فرماید
که بجز منم ارحم الراحمین بخواه حاجت خود را و
در کتاب مشیخه آورده که بدست هر مؤمنی که ده
بار پیوسته بگوید یا الله یا الله الله تعا در خوا
او فرماید لبیک ای بنده من بطلب حاجت خود را
و در کتاب الصلوة آورده که بدست هر کس بگوید
ده مرتبه یا رب یا رب گفته شود از جانب
الله تعا که بطلب حاجت خود را بداند که نماز حاشا
بباراست از جمله آنچه روایت شده است از پیغمبر

ترجمی کن فیروز خود بدستی که تمجیل مذمت است

که هر که نماز کند روز جمعه چهار رکعت
پیش از فرضیه ظهر بخواند در رکعت اول
حمد یکبار و سبح اسم یکبار و توحید پانزده
و در رکعت دوم حمد یکبار و اذکار لوله یکبار
و توحید پانزده بار و در رکعت ششم حمد یکبار
والصلم یکبار و توحید پانزده بار و در رکعت
چهارم حمد یکبار و اذکار یکبار و توحید
پانزده بار پس چون فارغ شود بردارد دستها
خود را برابر رو خود و بخواهد حاجت خود
پس بد رستی که برآورده شود انشاء الله تعالی
و از انجمله آنچه ذکر کرده ابن عباس در کتاب
افصال از امام جعفر صادق علیه السلام که
بدست که هر کس را باشد حاجتی که دشوار باشد
برآمد نشن پس بخواهد که برآورده شود

ذِهَائِكَ فَمَا نَوَيْتَ سَبَبُ لِرِوَالِ قَهْمِكَ وَغَمِّكَ

انحاجت غسل کند و پیوشد بپوشن لباس خود
و بالارود بر پشت بام خود و بگذارد دو رکعت
نماز پس سجده کند و ثنا گوید بر الله تعالی و بگوید
يَا جَبْرِئِيلُ يَا مُحَمَّدُ أَنْتُمَا كَافِيَانِي فَأَكْفِيَانِي
وَأَنْتُمَا حَافِظَانِي فَأَحْفِظَانِي وَأَنْتُمَا كَالِيَانِي
فَاكْلِيَانِي صَدِّقُ بَارِئِ مَا مَعَهُ حَقٌّ مَبْشُورٌ بِرَأْسِ اللَّهِ تَعَالَى
که هر که بگوید باین روش که گذشت کفایت کند
مقام او را و از این جمله است دو رکعت نماز غفلت
میان نماز شام و خفتن که سر و دست از امام جعفر
صادق علیه السلام که بخوان در رکعت اول
بعد از حمد این به را که وَذَ النُّونِ إِذْ ذَهَبَ
مُغَاضِبًا فَطَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى
فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ

رفتن تو در آن جزیری که قصه کرد تو سبب از برای زوال بهم و ستم تو

الغیم و كذلك يحيي المؤمنين در رکعت دوم
بعد از حمد این آیه که وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا
إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا سُفِّطَ مِنْ شَيْءٍ
إِلَّا يَعْْلَمُهَا وَلَا حِجَابَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا يَلْبَسُ
وَلَا يَإْسِرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس برابر رو بدار
دستها خود را و بگو اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا
الْغَيْبِ اَتِّیْ لَا یُعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِّیْ كَذَا وَكَذَا اَللّهُمَّ
اَنْتَ وَلِیُّ یَغْمِیْ وَالْفَادِرُ عَلٰی طَلِبِیْ وَاَنْتَ تَعْلَمُ
حَاجَّتِیْ فَاسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لِمَا نَفَضْتُهَا
فِیْ وَسْوَالٍ كُنْتُ حَاجَّتُ خُودِیْ اَكُهُ عِظَا كُنْتُ
اِنْشَاءً اَللّهُ تَعَالٰی وَاَزَانِجَلَاهُ اِنْجَه رَوَابِیْ اَزَامَاخُ حَقِّ
صَادِقٍ عَلَیْهِ السَّلَامُ که هر کس را حاجتی باشد پس
برهنزد در نصف شب و غسل کند و بپوشد

الْفَعُولُ رَاحَةٌ وَتَبَسَّرَ وَلَا تُتَوَشَّهَاتُ التَّجَمُّلُ

پاکترین لباس خود را و بیکرد کوزه نوب و پیر کند آن
کوزه از آب و بخواند بر آن آب سوره قدرده باریس
پیامشده آن آب برد و در خود و بر موضع بخورد خود
پس بگذارد در رکعت نماز و بخواند در هر رکعت
حمد را و سوره قدر را پس خواهد حاجت خود را
بدست که فضا شود از حاجت انشاء الله تعالی و از انجمله
آنچه ذکر کرد، شیخ طوسی ره در مناجات که بدست
که هر که را حاجتی باشد از الله تعالی پس روزه بدارد
سه شب و چهارشنبه و پنجشنبه و چون آن
شود روز پنجشنبه نماز شام را بکند و پیش از
افطار رخصت نماید چیزی که معده و رخت باشد
پس چون نماز عشا را بکند و از انقار غروب شود سجده
کند و بگوید در سجده اللهم انی استسئلك بوجهک
الکریم واسمک العظیم وعینک الماضیه ان

تقو و راحت است و میر می شود شیرین در امر خود به تحصیل

نُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَقْضِيَ دِينِي وَ
تُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي يَسِّرْهُ لِي مَدَامُتُ نَمَائِدُكَ
ابنعل و سبب شود بر او رزق و ادا شود دین او
هر مقدار که باشد ان شاء الله تعالی **فصل شانزدهم**
در بیان استغاثات بدانکه استغاثات بسیار
از انجمله آنچه روايت شده از امام جعفر صادق
عليه السلام که بدو سينکه هر کس نيك باشد
رزقش و نيك شود معاش او يا باشد او را
حاجه بزرگ از حاجتها دنياء يا اخرون يسهل
این اسمها در يك سطر در کاغذ سفيد و پند ^{ازد}
بزاب روان در وقت طلوع افتاب و آن است
بسم الله الرحمن الرحيم الله الملك الحي المبين من
العبد الذليل الى لولى الجليل سلام على محمد
وعلى و فاطمة و الحسن و الحسين و علي و

اِذَا غَزَيْتُمْ فَلَا تَقْعُدُوا يَدَ بَرَكَةٍ

مُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَالْحَسَنِ وَالْقَائِمِ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ رَبِّ مَسْنِيَةِ الْفُتُرِ وَالْخَوْفِ كَشَفِ
ضُرِّي وَأَمِنْ خَوْفِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ
وَأَسْأَلُكَ لِكُلِّ نَبِيٍّ وَرَسُولٍ وَصِدِّيقٍ
وَشَهِيدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ بِأَرْحَمِ
الرَّاحِمِينَ اشْفَعُوا يَا سَادَاتِي بِالشَّيْءِ الَّذِي
لَكُمْ عِنْدَهُ فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ لَشَأْنًا عَظِيمًا مِنْ
الشَّيْءِ فَقَدْ مَسْنِيَةِ الْفُتُرِ يَا سَادَاتِي وَاللَّهُ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ فَأَفْعَلْنِي يَا رَبِّ كَذَا وَكَذَا وَأَزْنِمْ لَهُ
أَسْتُغَاثُهُ كَشْمِيرِ دِيَهٍ اسْتَغَاثَ بَنُو لَيْسَ حَمْدًا وَابْنُ الْكَلْبِ
وَابْنُ الْعَرْشِ لَيْسَ بَنُو لَيْسَ كَهَ لَيْسَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
مِنْ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ إِلَى الْمَوْلَى
الْجَبَلِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَسَلَامٌ

برگاه قصد کردی پس نشین می یابی برکت

عَلَىٰ آلِ بِسْمِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنَ وَ
الحُسَيْنَ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَىٰ وَعَلِيٍّ
وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ
الْهَىٰ وَالْإِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِتَحِيَّةِ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي إِذَا
دُعِيتَ بِهَا اجْتَبَيْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهَا اعْمَلَيْتَ
لِيَا صَلِّتْ عَلَيْهِمْ وَهَوِّنْتَ خُرُوجَ رُوحِي وَ
كُنْتُ قَبْلَ ذَلِكَ غَيْبًا قَاتِلًا وَمُجْبِرًا مِمَّنْ أَرَادَ أَنْ
يَقْرُطَ عَلَيَّ أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ بِي دُعَاكَ كُنْ دَرَاخُونِ
بِهَرِ جَيْزِي كَمَا مَطَالِبُ أَوْ بَاشِدُ وَبَنُو بَسْدِ الْمَطْلَبِ
يَنْزِدُوا نِكَاحًا لَيْسَ ثَكْلًا أَرْدَ دَرْمِيَانِ كُلُّوهُ أَرْ
كُلْ يَا كَ وَبَا كَبْرَهْ بِسْمِ مُحَمَّدٍ بِرَأْنِ كُلُّوهُ سُورَهْ
بِسْمِ زَاوِ بِنْدَ أَرْدَ دَرِ چَاهِ عَمْرِقِ بِأَبَابِ جَارِ

لَا تَهْمَلْ فِيمَا حَلَبْتُ فَأَرَاكَ اللَّهُ وَاسِعُ الْعَطَايَا

وَبِأَيِّ شَيْءٍ أَبْعَثُكَ مَطْلَبُ حَاصِلِ مَبْشُودِ
الْمُنْشَاءِ اللَّهُ تَعَالَى وَأَزَانِجْلَهُ بِنُورِ بَدَلِ لَيْسَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَبَلِ رَبِّ
إِنِّي مَسْتَبِيرٌ الْفُتْرُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَالِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَشَفْتَهُمْ وَفَرَجَ
عَنِّي عَمِّي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا نُورِ
ذُرْكَ غَدَنَ وَرَوَانَهُ مَسَاوِي كَمَرَابِ **فَضْلُ**
دَرْيَانِ دُعَاهَايَ جَهَّةَ رِزْقِ بَدَانِكَ دُعَا
رِزْقِ نَسِيرِ رَأْسِ وَأَزَانِجْلَهُ كَبَابِدِ بَكْوَتِ دَرِ
سُجُودِ دَرِ نَمَازِهَا فَرَضِيهِ وَمُجَوَّاهِ زَادَنِي رِزْقًا
يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ ارْزُقْنِي وَارْزُقْ
عِبَائِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
وَأَزَانِجْلَهُ أَجْهَ ذِكْرِكَ هَبْ سَاعَاتِي دَرِ قَامُخِ
خُودِكَ بِدَرْسِيهِ كَهْفِ كِسْ مُدَاوَمَتِ نَمَادِ بَرِ

نسی من در پییر که طلب کرد و رسیدند خدا و اسع العطاء

این ورد میسر شود رزق او باسباب و سهل می
شود اسباب معاش او ان اینست اللهم
يَا سَبِّبْ مَنْ لَاسَبِّبَ لَهُ يَأْسَبِّبْ كُلُّ دَجٍّ
سَبِّبْ يَأْسَبِّبْ لَاسَبِّبْ مِنْ غَيْرِ سَبِّبْ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْنِي بِمَجْلَالِكَ
عَنْ حَرَامِكَ وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ يَا حَيُّ
يَا قَبِيضُ كُنْتَ مَدَاوِمْتُ كُنْتُ أَبْنَدُ عَاءِ بُودِيسِرِ
مُحَمَّدٍ فَارِسِي ضَرِيرٍ وَمُقَلِّسِ بَيْسِ بِيَارِشْدِ بَرَاوِ
رِزْقٍ وَكَرْدِ بَدِ صَاحِبِ دَسْتَكَا، وَازَا بَجَلَهٗ
رَوَايَتِ شَدَّ ارْعَلِي عَلَيْهِ السَّلَامُ كَيْسِي كَه
صَبِيحِ بَرَسْدَا كَرْتُكُوَيْدِ أَبْنَدُ غَا زَا بِيَمِ اِنْ بُودَ كَرْدِ
اَوْ دَرَا نَرُو زَفُوْتُ شَوْدَ وَانْ اَيْنَتْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي عَرَفَنِي نَفْسَهُ وَلَمْ يَبْرِكْنِي عُمَيَّانَ الْفَلْبِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ اُمَّةٍ مُحَمَّدٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

لَا تُخَفِّتْ مِنْ رِزْقِكَ فَإِنَّ الرِّزْقَ فِي حَبْثِ مَا كُنْتَ

الَّذِي جَعَلَ رِزْقِي فِي يَدِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهُ فِي يَدِ
النَّاسِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَرَّ عَوْرَتِي وَلَمْ يَفْضَحْ
بَيْنَ النَّاسِ وَأَزَانِجَلَهُ أَتَجِدُ كَفْتَهُ مَبْشُودٌ بَعْدَ أَهْرِ
نَازِ فَرِيضَتِهِ مَرْوِيَّتِ أَمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ اسْتَغْلِكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّهُ عَلَيْكَ
عَظِيمٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي
الْعَمَلَ بِمَا عَلَّمْتَنِي مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّكَ وَأَنْ تَبْسُطَ عَلَيَّ
مَا خَطَرْتُ مِنْ رِزْقِكَ وَأَزَانِجَلَهُ أَتَجِدُ رَاكِدًا بَابَكَ
بَعْدَ أَنْ تَمَازُجُ خُشْنَ اللَّهْثَةِ إِنِّي لِبَسْرٍ لِي عَلَيْهِ
بِمَوْضِعِ رِزْقِي وَإِنَّمَا الْمَلْبَةُ بِخَطَرَاتٍ تُخْطَرُ عَلَى
فَلْبَةٍ فَاجُولُ فِي طَلِبَةِ الْبُلْدَانِ وَأَنَا فِي ذَلِكَ
كَالْحِمَارِ لَا أَدْرِي أَيَّ سَهْلٍ هُوَ أَوْ فِي جَبَلٍ أَمْ
فِي أَرْضٍ أَمْ فِي سَمَاءٍ أَمْ فِي بَرٍّ أَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلَى
بَدْنِي مَنْ وَمِنْ قَبْلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ عَلَيْهِ عِنْدَكَ

مهرس فوت رزق خود را بدسترسد رزاق میا در هر جا که میا

وَسَبَّابُهُ بِبَيْدِكَ وَأَنْتَ الَّذِي نَفْسُهُ بِطَيْفِكَ
وَلَسَّابُهُ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ بَارِتَ رِزْقِكَ لِي وَاسِعًا وَ
مَطْلَبَهُ سَهْلًا وَمَا خَذَهُ قُرْبًا وَلَا نُغْدِيَنِي
بِطَلَبِ مَا لَمْ تُفِدْ لِي فِيهِ رِزْقًا فَإِنَّكَ
غَنِيٌّ عَنِ عَذَابِي وَأَنَا فَقِيرٌ لِي رَحْمَتِكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَجُدْ عَلَى عَبْدِكَ
بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوُّ
الْكَرِيمُ زَادِي كَوْنِي كَمَا مِنْ بُوْدَمِ دَرْبِي تَزِي
حَالِ پَسِ چُونِ شَنَبِدَمِ اَبِنَكَلَامِ رَا اَزَامَامِ تَوَكُّ
كَأَظْمِ عَلَيْهِ السَّلَامِ عَمَلِ كَرْدَمِ بَا بِنَعْمَلِ پَسِ كَرْدَمِ
صَاحِبِ مَعَاشِ نَبِي كُو بَفَضْلِ اللَّهِ تَعَالَى **فَضْلُ مُحَمَّدٍ**
دَرْبِيَانِ دُعَايَا اِذَا يِ فَرَضِ چُونِ وَاقِعِ شَوْدِ
بِرِ تَوَفَرِ چُونِ پَسِ اَرْجُوَانِ حَمْدِ وَبِسَارِ كُنِ اسْتِغْفَارِ

لَا تَطْلُبُ عِنْدَ اللَّهِ مَنَازِلَهُ وَجَاهَهَا وَأَنْتَ تَطْلُبُ مَنَازِلَهُ عِنْدَ النَّاسِ

وَيَكُونُ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِ مَا سَتَغْفِرُ اللَّهُ وَاسْأَلْهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَذَكَرَ كِتَابَ بَرِّ الْوَالِدِ مَرْوِيثَ أَرْ
رَاوَنَدُكَ كَهْ مَرْدِي مَدِيدُ نَجْدَتِ عَلَى عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَمَشْكَايْتُ كَرْدَازِ فَرَضِ بِيَسْ كَفْتُ بَاوْكَ بَكُوْا اللَّهُ
يَا فَارِجَ الْهَيْمِ وَمُقَيِّسَ الْقَيْمِ وَمُدْنِ هَيْبِ الْآخِرَانِ
وَمُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَرَحِيمَهُمَا أَنْتَ رَحْمَانِي وَرَحْمَنُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاذْهَبْنِي رَحْمَةً تُغْنِيَنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ
وَتَقْضِيَنِي بِهَا عِنْدَكَ بِرَبِّكَ لَيْسَ أَكْرَمُ بِشَيْءٍ
تَوْفِيقِي دَارِي كَهْ رَمِيْنِ ^{اِنَّ} يَرْشُدُ اللَّهُ لَكُمْ بِفَضْلِ
خُودِ اَدَامِي كَنْدُ وَذَكَرَ كِتَابَ عِدَّةِ الدَّاعِي حَبِيْرِي
اَسْمَانِ تَرَانِكِهْ بَنِي ۲ كَفْتُ اَزْ بَرَايِ مُعَاذِ جَبَلِ كِهْ
هَرْ كَامِ خَوَاهِي كِهْ فَرَضِ تَوَادُّ اشُدْ لَيْسَ بِخَوَانِ اَمِهْ
مَلِكِ رَاوَنَدُكَ بَعْدَ اَزَانِ اِيَهْ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

طلب کن نزد حضرت جابر عاقل آنکه طلب سکونت تو منزلت را در شهر مردم

وَرَحِمَهُمَا لِنِعْمَةِ مِمَّا نَشَاءُ وَنَمْنَعُ مِنْهُمَا
مَا نَشَاءُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَقِضْ عَقْدِي دِينِي
اگر باشد فرض تو بقدری که زمین ازان پر
شود الله ثلثا بفضل خود ادا میکند و میگوید
از برای فرض ده مرتبه در صبح و ده مرتبه در
شام اینرا که تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْنِ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ
مِنَ الدُّنْيَا وَكَثِيرُهُ نَكِيرًا وَبِكُوْنِي از برای ادا
فرض در روز جمعه و بعضی گفته اند مَطْلُوعُ اللَّحْمِ
اَغْنِي بِحَمَلِكُ عَنْ حَرَامِكَ وَاعْتِنِ بِفَضْلِكَ
عَمَّنْ سِوَاكَ مَا حَقَّ يَاقَوْمُ وَدَرْ كِتَابِ مُحِبِّهِ اَزْ
دَعَا مُحِبِّهِ اَنَّهُ بِحَقِّ سِوَاكَ فَرَضَ بِرِ مَفْضِلِ
عمر رضا له که عاجز شد از ادا آن پس آن بود که

لَا تَهْتَلِ مِنَ الْغُلْبِ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَنْ كَثُرَ فِيهِ طَمَعُهُ مَا نَوَيْتَ بِهِ زُورًا وَخَيْرًا

بسیار میگفت اینرا با ذا الجلال و الاکرام
بحرمت و جھلک الکریم افض عنی دینے پس
در خواب که گفت کوئند با و که چند الحاج
میکنی بوجه کریم تر و بقلان تحمل چنین چنین
پس بکبر از آنچه می بیند در اینجا بقدر فرض خود
و زیاده مکن بران پس او چنان کرد و حمد کرد
الله تعالی را **فصل نوزدهم** در بیان دعاها

زندانیان و مانند آن روایت شده از امام
جعفر صادق علیه السلام که این دعا را تعلیم نمود
بردی که مجبوس شود پس خلاص شد و آن
الهی عظم البلاء و یرح الخفاء و انکشف الغطاء
وانقطع الرجاء و ضاقت الارض و منعت
السماء و انت المستعان و الیک المشکی و
علیک العول فی الشدة و الرخاء اللهم صل

ستی کن از طلب بدریکه خدا دوست گیرد که در راه بسیار طمع و کین برادر و برادر خیر

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ هُمْ
عَلَيْنَا طَاعَتُهُمْ وَعَرْفَتُنَا بِذَلِكَ مِنْهُمْ
وَفَرَجَ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَةٍ
الْبَصَرِ وَهُوَ أَقْرَبُ بِأَمْرِ مُحَمَّدٍ بِأَعْلَى بِأَعْلَى
مُحَمَّدُ الْفَيَّانِي فَأَتَمُّ كَافِيَانِي وَأَنْصُرَانِي
فَأَتَمُّ نَاصِرَانِي بِأَمُولَايَ بِأَصَاحِبِ الزَّمَانِ
الْعَوْتَ الْعَوْتَ أَدْرِكُنِي أَدْرِكُنِي الشَّاعِرُ السَّاعِرُ
الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
وَأَيْتُكَ كَأَكْرَمِ بَيْتِي بِبَيْتِكَ عَارَافُ رُؤُوفُ
يَا رَجُوءُ اللَّهِ لَعَنَّا أَوْ رَأَا أَوْ زَانِ بِبَيْتِكَ خَلَامُ هَدَى
وَأَنْدُ عَامِ أَيْتُكَ بِأَمِّنْ كَفَلْنِي مِنْ جَمِيعِ خَلْفِيهِ
وَلَمْ يَكْفِنِي مِنْ خَلْفِيهِ سِوَاهُ بِأَحَدٍ مِنْ الْأَحَدِ
لَهُ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ الْأَمِينُ يَا اللَّهُ فَاغْنِنِي يَا
غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَدَرْكِيَابِ دَفْعِ الْهَوَمِ

كَلْبُ الْكَثْرَةِ لَا يَشْبَعُ وَمَنْ قَنَعَ بِالْقَلِيلِ شَبِعَ لَا يَحْرُكُ مِنْ مَقَامِكَ

گفته اند که از جهة خلاصه از بند و زندان
ایند عازا بخوانند اللَّهُمَّ اِنِّ اشْكُكَ
الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاتِ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَدَرْ كِتَابِ مُسْتَعِشِينَ اُورده که مرگ
برندان بردند پس چون میکند شت بر دیوار
دید نوشته ایند عازا و او بنکر ایند این
دعا را پس خلاص شد پس آمد با نخل که دید بود
اند عازا دیگر چیزی ندید و ان دعا اینست
يَا وَلِيَّيْ فِي نَعْمَتِي وَيَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي وَيَا
عَدِي فِي كَرَمِي وَبِرْدَرْ كِتَابِ مَذْكُورِ هَر
که ایند عازا شنید از هانفی کسی که او بنده
شده بود پس خواند و نجاه یافت از آنحالی که
داشت و ان اینست يَا مَنْ لَا تُرَاهُ الْعُيُونُ وَلَا
تُحَالِطُهُ الظُّنُونُ وَلَا تُصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ

طلب کنند و بسیار می شود و کسی که قانع است قلیل است و حرکت کمتر از آنها ^{خود}

وَلَا تَأْخُذْ سِنَهُ وَلَا نَوْمُ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِ
فَرَجًا وَخَرَجًا بِأَعْيُنِ السُّعَيْثِينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ پس سه مرتبه نکرار کرد پس خلاص
شد بعنايت الله تعالی **فصل بیستم** در بیان دعا ^{فصل}
که از جهت علتهای و بیماریهاست ذکر کرده شیخ
طوسی در مشتمل که بدتر است که هر که را علیه نماز
پس نماید دست خود را بر موضع شیء خود و
مسح کند ^{ان} اعضا را که درد دارد و بگوید در وقت
مالیدن هفت بار اینکلام را تا من کبریا ^{ضم}
عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ وَأَخْشَا لِنَفْسِي
أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْجَبَّارِ
وَأَفْعَلِي كَذَا وَكَذَا وَغَافِي مِنْ كَذَا وَكَذَا
کتاب عده الذامی از حضرت امام جعفر ^{د ف} صلی
علیه السلام مرویست که بگذارد دست خود ^{د بر}

مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ يَكْفِ بِهِ لَا تَخَفُ أَنْتَ

بر موضعی که درد داشته باشد و بگوید بار
اینها که ما را خدا و رب حق لا اشرک به شیئا
اللهم انت لها ولکل عظمه فقرها عنی و
ایضا از آنحضرت مرویست از برای دردها
که در عضو کسی باشد از هر گونه که باشد و آن
اینست بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ كَمْ مِنْ تَعْمَلُ اللَّهُ فِي عَرَفٍ
مُسَاكِينٍ وَ غَيْرِ مُسَاكِينٍ عَلَى عَبْدٍ شَاكِرٍ وَ غَيْرِ شَاكِرٍ
پس بگوید در پیش خود را بدست راست خود بعد
از نمازی که فرضیه است پس بگوید اللَّهُمَّ فَرِّجْ
عَنِّي كَرْبِي وَ عَجِّلْ عَافِيَتِي وَ اكْشِفْ ضَرْبِي وَ هَبْ لِي
أَنْتَ كَمَا بَابِ چشم و گریه باشد و در کتاب مجبه
آورده که بگوید از جمله ترغیب ایند عَاذَا اللَّهُمَّ أَنْتَ
قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ وَمَا
أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَ يَغْفِرُ عَنْ

سید توکل کن بر خدا کفایت میکند اورا مرتبه

کَثِيرَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ هَذَا
الْمَرْضَى مِنَ الْكَثِيرِ الَّذِي نَعْفُو عَنْهُ اسْكُنْ اَيْهَا
الْوَجْعُ وَارْتَحِلِ السَّاعَةَ عَنْ هَذَا الْعَبْدِ الضَّعِيفِ
سَكَتِكَ وَرَحْلَتِكَ بِالَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ يَسِّرْ لِي كُرْبِي وَارْشِفْ نَارِي
بِكُرْبِي خُبِّهِ وَالْاَنْكَرُ ارْكُنْهُ چندانكه بری
شود مُصَنَّفِ كُوَيْدِ كه با فم این نسخه بخط شیخ
شهید رحمه الله كه بحسبند بیازوی مرخص و
بخواند سوره حمد را هفت بار و بگویند اللّٰهُمَّ
اَزِلْ عَنْهُ الْعِلَّةَ وَالذَّاءَ وَاَعِدْهُ اِلَى الصَّحَةِ وَ
الشِّفَاءِ وَاَمْدِدْهُ بِحُسْنِ الْوَفَايَةِ وَاَرْدِدْهُ اِلَى
حُسْنِ الْعَافِيَةِ وَاجْعَلْ مَا نَالَهُ مِنْ مَرَضِهِ هَذَا
مَادَّةَ حَيَاتِهِ وَكَفَّارَةً لِسَيِّئَاتِهِ اللّٰهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَسِّرْ لِي كَوَاشِعَ عِلَلِ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ

اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ اِذَا حَفِظَكَ اللَّهُ لَا يَفِدُ رَعْلًا وَرَفِقًا أَحَدٌ

الْعَظِيمِ اِنَّ يَشْفِيكَ يَسِّرْ اِذَا شَفَا يَبْدُ بِكَ شَيْئًا
حَدِّدْ رَأْفَتًا دَارِثًا يَسِّرْ يَدُ رَسْمٍ كَهَنَاتٍ
يَبْدُ بَعْنَانِثَ اللَّهِ تَعَالَى كَفْتُ مُصَنَّفٍ كَهَنَةِ
شَيْخٍ دَرْدُ رُوسٍ كَهَنَاتٍ هَرِجَتِ نَزْدُ رَاكِبٍ
يَحْوَانِ بَرَقْدِ حِيٍّ كَهَنَاتٍ يَبْدُ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ حَمْدًا
يَسِّرْ يَبْدُ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ وَدَرَكُ كِتَابِ طَبِ الْأُمَمَةِ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ أَوْرَدَ كَهَنَاتٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ
كَدَرِ حَسَدٍ كَهَنَاتٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ
وَأَنَّ أَيْتَ عَوْدٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ
كَلِمَاتُ الْعَبْدِ نَفْسِهِ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ
أَعْبُدْ نَفْسِهِ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ
وَلَا فِي السَّمَاءِ مِنْ كُلِّ دَائٍ وَأَعْبُدْ نَفْسَهُ بِاللَّحْنِ
أَيْتَهُ بَرَكَةٍ وَشِفَاءٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ
نَزِيدُ وَالْمِي بَارِثًا يَحْلُ مَرْتَبَةٍ يَحْلُ مَرْتَبَةٍ

بدستی که خدا دوست میدارد و سوار بر کافران و کفار است و قدرت از دست او نجات
تواند

کلینے مدد کو راست کہ حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کرده
بود پس نازل شد جبرئیل پس نعوذ بن کرد جمہ
ان حضرت بن نعوذ بن پس گفت بِسْمِ اللّٰهِ اَرْفِیْکَ
بِاِحْسَادٍ وَبِسْمِ اللّٰهِ اَشْفِیْکَ وَبِسْمِ اللّٰهِ اَوْیْکَ
مِنْ کُلِّ دَآءٍ یُعِیْبُکَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ شَافِیْکَ
بِسْمِ اللّٰهِ خُذْهَا فَلِیْھِ نِیْکَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
فَلَا اَفِیْمُ بِمَوَافِیْعِ الْجَنِّمْ ہر ی میشود بیمار ی با اللہ
تعاود در کتاب حوائج از امام حسن عسکری علیہ
السلام مرویست کہ بنویسد و بیا و بزد بگرد
صاحب نب یا ناز کوئی برد او سلاما علی
ابرهیم و بنبر رواست از امام جعفر صادق علیہ
السلام چیزی کہ شکایت کرد شخص از مؤمنان
از برای چیزی و پس گفت وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ
مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ وَ مَسِیْحٌ کَرِیْمٌ

لَا يَجْعَلُ قَارِعًا لَهُ بَشْرًا فِي الْمَذَارِبِ

علت الا اینکه الله تعالی بخشد روایت
از امام محمد باقر علیه السلام که هر دزدی که
شفا نیابد بخواند ن سوره حمد و سوره اخلاص
شفا خواهد یافت هیچ دوائی و جمیع علتهای
بهر طرف میشود باین دو سوره و در نجر بر علامه
آورده که بد رسته که شکایت کرد هشام بن
امام رضا علیه السلام از بیماری بیماری
و از اینکه او را نمیباشد فرزند پس آنحضرت
امر کرد او را اینکه بلند کند او را خود را هر وقت
که اذان نماز بگوید در منزل خود پس او پنجینا
کرد پس بر طرف شد بیماری و بیمار شد اولاد
او و گفت محمد بن راشد که بودم من همیشه بیمار
خود و مستغنیان من پس چون شنیدم اینرا از
هشام عمل کردم بآن از ابل شد بیماری از من و

تجدد کن تو بدستی که تجدید میسید صاحب خود در دنیا و آخرت

و از عیال من بنام و در دروس شیخ شهید زه
آورده که بد رسیده که مرخص در پیش خود قدر
از مطعم حاضر سازد و بدست خود بساط دهد
و امر کند انشاء الله را که دعا کند همه شفای
در دوا و پس بد رسیده که شفای باید انشاء الله
تکوا و گفته که در حال سجود دعا کردن بر طرف
میکنند علیها و دست مالیدن بر موضع سجود
و مالیدن بر موضع درد همچنان شفای باید
انشاء الله **تکافضل یکتا** و در بیان دیگر آمده شد
و کریمه مرویست از امیر المؤمنین علیه السلام
که اگر کریمه باشد کریمه پس بخواند قوله
تکوا و کظلمات فی بحر لجمی بغشیه موج من
فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها
فوق بعض اذا اخرج یاء لم یكد برنها و من لم

لَا تُحَرِّكْ لِأَجْلِ الرِّزْقِ وَلَا تُحَرِّكْ بِقَوْلٍ وَلَا بِفِعْلٍ

يَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَإِنَّهُ مِنْ نُورِ حَبِيبِ ذِكْرِ كَرْدِ
صَاحِبِ كِتَابِ خَوَاصِّ الْفَرَانِ كَرْدِ وَابْنِ
فَيْصِ كَرْدِ رَسْمِ كَرْدِ كَفْتُ از برای علی و فاطمه
عليهم السلام که چون نازل شود بشما مصیبت یا
بهر سبب از جور کردن سلطان جابر یا کم شود
از شما کم شد پس و صولیا زید رسا و بگذارید
دو رکعت نماز و بردارید دست خود را بسوی شما
و بگوئید یا عالم الغیوب و الشرائع یا مطاع یا
عزیز یا علیم یا الله یا الله یا الله یا هازم الاخر
یا محمد یا کاید فرعون بموسی و یا منی عیسی
یا من ابدی الظلمة یا مخلص قوم نوح من الغرق
یا بار الهم عجرة یعقوب یا کاشف ضرایق
یا منی ذی النون من الظلمات الثلث یا فاعل
کل خیر یا هادی الی کل خیر یا ذا الالهی کل

حرکت کن از بر سر حرکت کن تو بحرف و مسلسل

خَيْرِ بِأَهْلِ كُلِّ خَيْرٍ بِأَخْلَقِ الْخَيْرِ وَبِأَهْلِ الْخَيْرِ
أَنْتَ اللَّهُ فَرِحْتَ بِكَ ثَمًّا قَدْ عَلِمْتَهُ وَأَنْتَ
عَلَامُ الْغُيُوبِ اسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِ مُحَمَّدٍ لِي سَوْأَلُ كُنْذَا زَالَهُ لَعَنَ اللَّهُ لَعَنَ حَاجَتِ
خُودِ زَاكِهِ بِرَأْوَرْدِهِ شُودِ انْشَاءً اللَّهُ لَعَنَ لَعَنَ
أَزَامَةُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهَرَكَاهُ كَمْ شَيْ
أَزَاوُ كَمْ شَدَّ لَيْسَ مِنْجُوَانِدُ سُورَةُ لَيْسَ رَأْدُ رُودِ
رَكَعَتِ نَمَازِكِهِ مَبْكُورِ بَعْدَ أَزَانِ ابْنِ كَلَامِ زَاكِهِ
بَاهَادِي الصَّلَاةِ رُودَ عَلَى صَلَاتِهِ وَمَبْكُورِ
أَزْبَرَايِ كَمْ شَدَّ وَكَرْجَتُهُ اللَّهُمَّ هَادِي الصَّلَاةِ
وَرَادَ الصَّلَاةِ اسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَسُلْطَانِكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرُدَّ عَلَى صَلَاتِهِ
فَإِنَّهَا مِنْ عَطَائِكَ وَمَعْصِيكَ وَرِزْقِكَ وَدُعَا
مَبْكُورِ ابْنِ زَاكِهِ كَمْ شَدَّ وَكَرْجَتُهُ لَيْسَ مَبْكُورِ

اَسْتَفِجْ بِاللّٰهِ وَاسْتَعِزَّ الصَّبْرَ وَالْقَنَاعَةَ نَلْقَى بِالْبَسِي

يَامَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ مَكْرُومٌ وَلَا يَشْدُ عَنْهُ
مَعْلُومٌ وَلَا يَغَالِبُهُ مُنْبِعٌ وَلَا يُطَاوِلُهُ رُفِعَ
اِرْدُ دَعَانِي بِقُدْرَتِكَ مَا فِي قُبُضَتِكَ اِنَّكَ
اَهْلُ الْخَبْرَاتِ **خاتمه** كُفْتُ مُؤَلِّفِ رَهْ كِه يَافِئَمُ
بِحِطِّ شَيْخِ شَهِيدِ قُدْسِ اللهِ رُوْحَهُ كِه مَدْرَسَةِ
كِه بِنَوَانِدِ اَز جَمْعِ كَمِ شُدِ سُوْرَةُ عَادِيَّاتِ وَنِ
يَافِئَمُ دَرْ كِتَابِ طَرِيْقِ النِّجَاةِ كِه پَسِ مَدْرَسَةِ كِه بِنَوَانِ
سُوْرَةُ پَسِ رَاوِ يَافِئَمُ دَرْ بَعْضِ كِتَابِ اَصْحَابِ مَا
اِيْزَا كِه اسْتِغَاثَه كَرْدِ بَابِنْدِ عَامِ اَبِرْهِيْمِ بِنِ اِدْهَمِ
كِه مَحْرَبِ شُدِ اَز بِلَايِ كِمِ شُدِ وَدِدَمِ دَرْ كِتَابِ
جِبُوَّةِ الْاِحْيَاوَانِ كِه كُفْتُ اَنْدِ كِه چُوْنِ ضَايِعِ شُوْدِ اَز
شَمَاطِيْرِي وَبَا اَزَادَه كُنُبِ اِيْزَا كِه اللهُ تَعَالٰى
فَرَا هَمِ اَوْرْدِ تَرَا بَا شَخْصِ كِه اَز طَرِيْقِ مَهْرَبَانِي خَفِيْعِ
بَاشَدِ وَبَا بَشَخْصِ مَحَبَّتِ بَهْمِ رَسَدِ پَسِ يَكُوْنِ اَجَامِعِ

طلب فتح کن بر جسد و ملازم صبر و عزم شهرت را در میان سایر دشمنان

الثَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَاتِ
اجتمع بینه و بین کذا و کذا پس بدو رسیده که جمع می
کند میانہ نو و میانہ آنچه خواسته باشی
انشاء الله تعالی **فصل بیست و نهم** در بیان دعاها
ایمن بودن از شر سلطان و وابستگان از امام مؤمن
کاظم علیہ السلام بجمعه مہجوری از خلافت و مہر نوع
که باشد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و یقل هو الله احد
که منجوا از ابر جانب راست و بجانب چپ و در
برابر و بر پشت و بر بالاسر و در پائین پای و بر
مہر یک یکبار و چون داخل شوی بر سلطان بجا
منجوانی قل هو الله زاد روفی که نظرت با و افتاد
سه بار و ہم میگردست چپ خود را پس باز
نمیکنی تا بر وزن روی از نزد او و چنین گفتن این
دهد در کتاب عده الداعی و در کتاب طہ

تَحْرِكُ فَإِنَّ الْحَرَكَةَ بَرَكَاتٌ إِذَا عَمِيَتْ فَادْهَبْ وَلَا تَغْلُظْ لَكَ

الْأُمَّةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَرْوِيَّتٌ أَنْ حَضَرَتْ أَمَامَ مَوْ
كَظِمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا أَنَّ دَاخِلَ شَوْبِ بَرَسُلَاطَانِ
جَاهِرٍ وَازِوَرِ سَبِّ دَاشْتِ بَاشْتِ نَكُودِ رَوْفِي كَرِ اَوْرَا
بَيْنِي بَإَمْنٍ لَا بَضَامُ وَلَا بَرَامُ وَبِهِ تَوَاصَلَتِ الْأَرْحَامُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفَيْتُمْ شَرَّكُمْ وَدَرْكَابِ
دَفْعِ الصُّومِ اَوْرَدَهُ كَمَا أَنَّ بَشَرِيَّةً اَزْ ظَلَمِ بَا اَز
كَيْسِ نَكُودِ رَ اَوْرَا وَحَبِيْبِ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **أَيْضًا** اَزَانُ سَنَدِ
مَرْوِيَّتِ كَمَا أَنَّ كَلِمَاتِ نِيْزَانِصِفَتِ دَارِدِ كَمَا دَرِ
بِرَابِ اِنْكُسِ نَكُودِ اَطْفَاكُ غَضَبِكَ يَا فُلَانُ بَلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنِيْزَانِ فَبِيْلِ اسْتِ اِنْ اِيْهَ شَرِيفُهُ
اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا شَرِيْكَ لَهُ وَلَا اِشْرَاقُ بِهِ شَيْئًا
بِيْزِ مَرَرِ نَسَانْدِ بَقُوْنِ نِيْزَانِ فَبِيْلِ اسْتِ كَمَا دَرِ
بِرَابِ كَيْسِ مَجْرَانْدِ وَامِنْ شَوْنْدِ اَزْ شَرِ اَوْرَا كُنْبِ اللَّهِ

حرکت کر بر سیکه در حرکت برکت بر کا قصد کردی برو متعاقب و دار خود را

لَا غَلَبَ لَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ غَرِيبٌ أَيْضًا
أَزَانٌ مُبِيلٌ اسْتَوْجِبِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارَنِهِمْ
لَا يَمْسُهُمُ الشُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَدَرْكُابٌ
بِهِج الدُّعَوَاتِ مَذْكُورٌ اسْتَوْجِبِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارَنِهِمْ
أَيُّهَا جَعْفَرُ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نَحَلَّ خَضِرٌ
بِأَنْ حَفِظَ مَبَكْرٌ دُخُودًا أَوْ مَنُصُورٌ دُرُوقِي
وَإِذَا خَلَّ مَبَشَرٌ مَبَكْرٌ بِأَلَّهِ وَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ رَاسِيسٌ
كَفَتْ بِأَلَّهِ بِأَلَّهِ هَفَتْ بِأَلَّهِ شَفَعَ إِلَيْكَ
بِحُجَّتِهِ وَإِلَيْهِ أَنْ تَغْلِبَهُ لِي فَمَنْ أَتَبْلَى مِثْلَهُ
ذَلِكَ فَلْيَصْنَعْ لِي مِثْلَهُ مِثْلِي شَوْيَ مِثْلِي أَيْضًا
لَيْسَ يَكُنْ مِثْلِي وَهَرَكَاهُ مَا أَيْزَا مَبَكْرٌ وَامْرُ
مَبَكْرٌ شَيْعِبَانِ خُودًا أَوْ جَوَانِدُنِ ابْنِ بَلَكَةٍ
فَلَعَدَابَتِ زَبْرَايَ شَهَادَتُهُ رَوَابِثُ أَرْامِيٍّ
صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا هَرَكَسَ دَاخِلُ شَوْدَرِ

لَا تَرْفَعْ حَاجَتَكَ غَيْرَ اللَّهِ لَمْ يَجْرَأْكَ مِنْ مِثْلِكَ

سلطان که از او ترسی داشته باشد پس بخواند
در برابر او که عصر و بهر آورد انگشتان دست
راست را بنوعی که از برای کاف بک انگشت
و از برای هابک انگشت که پنج انگشت با پنج حرف
به هم آید پس بخواند جمعه و بهمان دست و انگشتان
دست چپ را به هم آورد پس بخواند این ایه را و
عَنْتَ الْوَجْهُ لِلَّهِ الْقَبُومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا پس هر دو دست خود را در برابر انگشت باز
کند که شرا و کفایت شود ان شاء الله تعالی **فصل**
بیست و نهم در بیان دعا انتقام چنین نقل کرد
و بخشیدی در و بیعه خود که مردی شکایت
برد بسوی امام حسن علیه السلام که مردی با
ظلم کرد پس گفت با و که چون گذاری نماز شام
پس بگذارد بعد از آن دو رکعت نماز پس سجده

مراقبه كن از روی خود را از عیسر خد و حرکت كن از مكان خود

كن و در سجده بگو ایند عازا باشد بد القوی
باشد بد الحال یا غریز ذلک بغیرک من
خلفت مثل علی محمداً و آله و ائمه مؤنه
ظان باشدت پس ائمه چنانکه در پس ظاهر
نشده مکره راندک و فنی و نفره افتاد در خانه
ان ظالم و در کتاب بعض سیر الائمة علیهم السلام
آورده که بد رسیده که امام جعفر صادق علیه
السلام دعا کرد بر داود بن علی از برای آنکه گشته
بود مولای معلی بن خنیس را پس گفت در سجده
پس گفت در سجود خود ایند عازا که با ذا القوۃ
القویۃ و القدرۃ الازلیۃ یا ذا الحال الشدید
و النصر العسید یا ذا العزۃ الی کل الخلق لها
ذلیل خذ داود بن علی اخذ عربین مقتدر
و انجاه مقاجاه ملک منتصر و چون صباح

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ تَوَجَّهْ إِلَى الْأَمْرِ ارْزُقْ

شد بد رسانی که رفت ثجانه داود بن علی و
چون معلوم کرد او مرده بود و در کتاب
ارشاد القید آورده که دعا میکرد باینده
بر ظالم پس بد رسانی که انتقام میکشید بآنمر
از امام موسی کاظم علیه السلام و آن اینست
بَاعِدْنِي عَنِكَ كَرِيمِي اخْرِصْنِي بِعَيْنِكَ اللَّهُ لَأَشَاءُ
وَكَفَيْتَنِي بِرُكَّتِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ
وَيَا ذَا الْحَالِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الَّذِي كُلُّ الْخَلْقِ
لَهَا ذَلِيلٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفَيْتَنِي هَذَا
الظَّالِمَ وَأَنْتَقِمَ لِي مِنْهُ وَدَرْكَابَ عِبُونِ أَخْبَا
الرِّضَا أَوْ رَدَّهَ كَمَا بَدْرُ سَنَةِ كَهْ مَرْدِي شَكَايَتُ بَرْدِ
بِسْوَةِ إِمَامٍ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَرْطَالِ
پس گفت و را کجائی تو که از دعا مظلوم اینچنان
که تعلیم کرد رسول الله از برای علی علیه السلام

توکل کن بر خدا بجز او مر که اراده کردی

که دعا کند باند غایب مظلوم از جهة ظالم مکرانیک
نصرت دهد الله تعا او را بر دشمن و گناه است
کند شرا و راوان اینست اللهم طمته بالبلایه
طمنا و قومه بالادنى فمنا وارمیه بیوم لا
معاد له و ساعه لا ترد لها و انج جریمه و
صل علی محمد و اهل بیت علیهم و علیهم
السلام و اکتفی امره و فی شتره و صرف عینه
کبد و اخرج قلبه و سد فاه عقی و خشعت
الاصوات للرحم فلا تسمع الا همتنا و عننت
الوجوه للحي القیوم و قد خاب من حل طلبا
اخیس مؤمنها و لا ینکلون صه صه صه
صه صه و در کتاب حیوة الجنان آورده
که هر کس بخواند سوره قبل امتدت ده روز
پی در پی هر روز هزار مرتبه و مضد کند هر

الْفَعُودُ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ لَا تَعْجَلْ

خواسنه باشد و در روز دهم بنشیند بر کتا
ب روان و بگوید این دعا را اللهم انت سلطان
المحيط بميكون السرائر والضمائر اللهم
كثر الظالم وقل الناصر وانت المطلع العا
ل ان فلانا ظلمنا واذننا ولا يشهد بذلك غيرك
اللهم انت مالكة ما لكه اللهم سره
يسر بالهوان ومقصه بمبصر الردى اللهم
اقصفه ده مرتبه پس بگو فخذهم بيد يومهم
وما كان لهم من الله من وافي پس بدو رسي
که حلول کند در سائر و زيرا و مراك انشاء الله تعالى
و در کتاب مسائل آورده که بعضی از صالحان
که بودند در زمان اهل تسلطها پس میسر شدند
بر نفس خود و مایوس بودند بر زنده گاه خود
از شر ایشان پس دیدند در خواب خود که گویند

نشر درین کار بهترست تعمیل من

با و میگوید که بخوان سوره قبل زاد و بیک رکعت
نماز صبح پس اینجا نکرد پس کفایت شد شتر اواز
و بی کشته در بیان نماز استعداد که روایت
شده از امام جعفر صادق علیه السلام دو
رکعت که دراز باشد رکوع و سجود آنها
پس بگذارد روی خود را بعد از سلام دادن
بر زمین و بگوید یا رباه یا رباه بیکنفس یا نفس
مقطع شود پس بگویند عازا یا من اهلاک
عاد الاولی و تمود قنا ابفی و قوم نوح من
قبل انهم كانوا هم اظلم و اظفی و الموثفکه اهو
فغشها ما غش ان فلان بن فلان ظالم فیما
ارتکبت منی و اجعل علی منک وعدا و لا
تجعل لی فی حکمک نصیبا یا افریب الاقریبین
روایت از علی علیه السلام که مد رسی که

اشْرَكَ مَا نُوَيْتَ فَاِذَا فَعَلْتَ فَفُضِدَ وَنَشَقَّ لِفِضَّةٍ اَوْ بَدِ طَعَامٍ

مظلوم چون بکذا اردد و رکعت نماز دیر از کند
رکوع و سجود آنها را پس خوشنلام دهد بگوید
هزار بار این کلمات اللهم انی مغلوب فانتصر
پس الله تعالی بجزیل کند در نصرت **فصل بیست و چهارم**
در بیان دعا اسم اعظم بدانکه قول و روایات
در اسم اعظم بسیار است که نمیتوانست شمردن آنها
در این دفتر و ما ذکر میکنیم از روایات و قول
بعضی را که روایت شده از نبی و ائمه علیهم السلام
بدانکه اول گفته اند که اسم اعظمست کلمه الله
از برای آنکه مشهورتر است بحکم الله تعالی و بالاسرار
اسماست در وقت خواندن و نوشتن و دعا
کردن و کوفه پیش از همه اسمها و خصوصیت
بأن یافته سوره اخلاص و واقع شده بانگله
شهادتین و گفته این قند در عذة الذایع و این

ترک کن این سوره در پیر اگر در تصدق کن بمقتال نیت یا در طریقه

قَوْلُ فِرْعَوْنَ بِصَحَّةِ دُؤْمِ ابْنِكَ دَر مَصْحَفِ اسْت
قَطْعًا سِتِّمِ ابْنِكَ دَر اسْمَاءِ حُسْنِ اسْت که خواهد
آمد بعد ازین انشاء الله تعالی چهارم ابْنِکَ ابْنِکَ
که بِأَحْيٍ بِأَقْبُومُ وَبِعَبْرَانِيْهِ بِأَشْرَاهِيْ بِنَجْمِ
ابْنِکَ اللهُ وَأَحْيٍ وَالْقَبُومُ اسْت سِتِّمِ ابْنِکَ
ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اسْت هَفْتُمِ ابْنِکَ لِسَمِ اللهُ
اسْت هَفْتُمِ ابْنِکَ مَدَنِيَّ بَعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِأِ
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اسْت نَهْمِ ابْنِکَ دَر آخِرِ
سُورَةِ خَشَرَاتِ دَهْمِ ابْنِکَ دَر آیهِ الْمَلِكِ اسْت
بَارِزْدَهْمِ ابْنِکَ دَر سه سورده اسْت دَر بقره آیه
الْكَرِیْمِ وَدُرَّالْ عَمْرَانِ الْمَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
أَحْيٍ الْقَبُومُ وَدَرْ طَهْ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْأَقْبُومِ
اسْت دُوازْدَهْمِ ابْنِکَ دَر اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِیْمُ اسْت سیزدهم ذکر کرد هابن نجاشی

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِذْ هَبَ فَيُمْسِرُ بَدُ

در مجموع خود که در آلم الله لا اله الا هو
الحی القيوم است **چهاردهم** ذکر کرده طبرستان
در جامع خود که در دعاء اصف و زور سلطان
و همیشه زاده او است و باند دعاء حاضر کردن
بلغیس را و اینست اند دعاء یا الهنا و اله کل شیء
الها و احدا الا اله الا انت **پانزدهم** ذکر کرده
فضاعی در دستور خود اینکه در اول سوره
حمد است یا انجا که وهو علی بذات الصدق
و آخر سوره حشر از انجا که ولو انزلنا هذا القرآن
یا اخر سوره یسین را در دستها خود را برابر
روی خود و بگو یا من هو هکذا است عک
بجای هذه الاسماء ان تصلي علی محمد و آل
محمد و بخواه حاجت خود را **شانزدهم** ذکر
کرده صاحب فایده ها بزرگ اینکه در این دعا

مترس و اندوه مذرور و تودر اخیه اراده کرد تو

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا ذَا الْعَارِجِ
وَالْفُرُوعِ اسْتَغْفِرُكَ بِبِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيَا
اَنْزِلْنِيْ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ اِنَّ يَجْعَلُ لِيْ مِنْ اَمْرِىْ
فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَاسْتَغْفِرُكَ اِنَّ نُّصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِيْ خَطِيئَتِيْ وَتَقْبَلَ
تَوْبَتِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ **هفدهم** ذکر کرد محمد
بن حسن صفار در کتاب فضل الدعاء که به
درستی که امام جعفر صادق علیه السلام گفت از
برای بعضی اصحاب خود که ابا تعلیم بکنم بشما
اسم اعظم را گفتند بلی گفت بخوانید سوره
حد و قل هو الله و ایه الکریسی را و انا انزلناه را
پس رو قبله کنید و دعا کنید باینچه خواهید
هفدهم ذکر کرده شیخ مفید در تبصره که اسم
اعظم در سوره فاتحه است و هرگاه خواند

كَانَ رَاضِيًا بِقِسْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا يَعْجَبُ

اینسوره بر هر ده هفتاد بار پس اگر زنده شود

عجب نیست از آیات اینسوره **تو زهم** در کتاب الهی

اینکه در آیند عاقل اللهم انی استسئلك بان

لك الحمد لا اله الا انت باستان باید بچ

السموات والارض باذا الجلال والاكرام

پس از کتاب محصل اینکه در آیند عاقل

اللهم انی استسئلك بانك انت الله الاحد

الضمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا

احد **پس** و بگو اینکه در دعای پوشع بن تو

که باین دعا کرد استد افتاب بدوان اینست

اللهم انی استسئلك باسمك الطهر المقدس المبارك

المخزون المكنون المكنون على سرادق القدر

وسرادق السلطان وسرادق الشراذم

بارت بان لك الحمد لا اله الا انت النور البا

بش راضی بقیت خدای تعالی و تعب بشر

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الصَّادِقِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
مَدَنُوعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَنُورُهُنَّ وَفِيَامُهُنَّ
ذُوالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَنَّانِ دَائِمِ تَوْفِيقِهِ قُدُّوسُ
سَبْحِ الْأَمْوَاتِ **بِسْمِ** دَوْمِ ابْنِكَ دَرِابِنْدُ عَامِتِ
اللَّهُمَّ أَنْتَ اسْتَعْلَكَ بِمَعَاذِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ
مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كُنْهِكَ وَأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدِ
الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الْقَامَاتِ **بِسْمِ** وَسَبْحِ ابْنِكَ دَرِ
ابِنْدُ عَامِتِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اسْتَعْلَكَ بِأَسْمَائِكَ الْخُسْنِ
مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَسْتَعْلَكَ بِأَسْمِكَ
الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ اجْتَبَتْ وَإِذَا نَادِيَ
بِهِ انْخَضَتْ فَإِنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
مَدَنُوعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِأَذْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
بِسْمِ وَچهارم از کتاب اغاثه الداعی ابْنِكَ دَرِابِن
دُعَامِتِ بِأَلَلَهُ بِأَلَلَهُ بِأَلَلَهُ وَحَدِّكَ لِأَشْرِكَ

سِرِّتْ فِيمَا تَوَجَّهْتَ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

لَكَ أَنْتَ الْمَتَانُ مَدْبُجُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَذُو الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ
وَذُو الْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَالْهَيْكَمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ يَجْمَعُ بَيْنَ **بَيْتِ** وَيَجْمَعُ بَيْنَكَ تَسْمِيَةً
بَابِ رُشْدٍ لَهَا كَيْفَ تَنْوِشُهُ بِسْمِ اللَّهِ بَارِئُ
سَهْ بَارِئُ نَوْرُ سَهْ بَارِئُ الطَّوْلِ بَارِئُ الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ **بَيْتِ** وَشَشْمُ ذَكَرُ كَرْدِ بْنِ أَبِي فَرْدِ
مُتَّحِدِ بَيْنَكَ دَرِ بَيْنْدُ غَاثِ كَيْفَ يَكُونُ فُسْطَارِ
بَارِئُ بَارِئُ وَسْ سَهْ بَارِئُ حَيِّ بَارِئُ يَوْمُ وَسْ
بَارِئُ حَيِّ لَا يَمُوتُ وَسْ سَهْ بَارِئُ حَيِّ حَيِّ لَا يَمُوتُ
وَسْ سَهْ بَارِئُ حَيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَسْ سَهْ بَارِئُ
بَارِئُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَسْ سَهْ بَارِئُ مَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْعَزِيزِ الْمُسْتَبِينِ **بَيْتِ** هَمْدُ

برود آنچه نظر دارد در دفع کین و کین بر خود

از کتاب عده الداعی اینکه در ایند غاست با
هو با هو با من لا یعلم ما هو الا هو **بیست هشتم**
از کتاب الدرجات از امام جعفر صادق علیه
السلام اینکه کرد بد اسم اعظم هفتاد و سه حرف
اعطا شده بادم بیست و پنج حرف و اعطا شده
بنوح و پانزده حرف و اعطا شده بابرهم هشت
حرف و اعطا شده بموسی چهار حرف و اعطا
شده بعیسی د و حرف و ثود که مانند و حرف در
میکرد مردگان را و معالجه آکه و ابرص میگرد
بامر الله تعالی و اعطا شده بمحمد شانزده حرف
و پوشیده است بک حرف آن نزد الله تعالی **فصل**
بیست و نهم در بیان دعای انبیاء علیهم السلام
دعای ادم و ذکر کرده طبری در جواب خود
اینکه کلنا بان ملاقات کرد ادم پروردگار خود

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ إِذَا تَوَيْتَ أَخْبَرْنَا فَعَمَلُ

و توبه کرد اینست رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ و گفته اند
که اینست لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ و گفته اند که
اینست اسْمَاءُ أَصْحَابِ كَسَاءِ **دَعَا نُوْحٍ** رَوایست
شد که نظر بر هول آب و موج آن انداخت پس
داخل او شد و نرسید پس و چه کرد الله تعالی بگوید
او که تَبَكُّوْا بِنُكْلَانَا که لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ هَذَا رُبَّارِ
چون گفت ساکن شد در سر او و نجات داد
الله تعالی او را **دَعَا إِبْرَاهِيمَ** و **دَعَا يَحْيَى** و **دَعَا**
در رُوحاً حد که خواهد آمد انشاء الله تعالی
دَعَا يَغْفُوْبُ و **دَعَا** میگرد بایند عا و پیش از طلوع
فجر تا اینکه رسید با و پیراهن یوسف و آن را
اینست بِإِذِ الْمَعْرُوفِ الذِّئْبِ الذِّئْبِ لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا

برکہ کاری سیکو کرڈا خود کرد چون صبر کردی مکن

وَلَا يَحْصِيهِ غَيْرُهُ **دُعَاءُ سَفَرِ** دکر کرد علی بن ابرہیم
در نفسیر خود این را کہ چون دعا کرد در رفع حاجت
بایند دعاء کر دانید اللہ تعالیٰ اورا از انجا فرج
واز کید زنان رفت و یاد شاہ شد مُلِکِ
مِصر را بنمای بوجہی کہ حساب کردہ نمیشد
الاد در شمارہ حضر: اللہ تعالیٰ و اند دعاء اینست
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدَّعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
بِأَذَانِ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا
وَأَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ حَيْثُ أَخْتِيبُ وَمِنْ حَيْثُ
لَا أَخْتِيبُ وَدَرْ كِتَابِ رُبَّةِ الْبَيَانِ أوردہ کہ
اوم کند است رؤی خود را در رجاء بزمین و گفت
اللَّهُمَّ ارْجُكَ كَأَنَّكَ دُنُوْبِي فَقَدْ أَخْلَفْتَ وَجْهِي

التَّوَفَّقُ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ أَصِيرًا لِمَنْ تَجَلَّ

عِنْدَكَ فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِوَجْهِ أَبِي بَابٍ
الصَّالِحِينَ بِرُحْمَتِكَ وَأَسْتَعِيزُ بِكَ وَبِعَفْوِكَ
يَسِّرْ كَفَرْتُ شَدِيدًا بِأَبِي جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَبَادُكُمْ يَا بَابِ دُعَاءِ كَفَرْتُ بِأَبِي مَاشَا بَكُوَيْدِ
اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَفْتُ وَجْهِي
عِنْدَكَ فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِوَجْهِ نَبِيِّكَ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَعَلِيِّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنِ وَالحُسَيْنِ وَ
الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ يَسِّرْ سُؤَالَ كُنْ حَاجَتِ
خُودِ رَاوِدِ رُكَّابِ مَبْجُورِ دُرْدَه كِه دُرْجَاهِ دُعَاءِ
كِرْدِ بَابِ دُعَاءِ كِه بِأَصْرَجِ الْمُسْتَضَرِّحِينَ وَبِأَغْيَاثِ
الْمُسْتَغِيثِينَ وَبِأَمْقِرَجِ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ قَدْ تَرَكْتُ
مَكَانِي وَتَعَرَّفْتُ حَالِي وَلَا يَنْجِي عِلْمُكَ شَيْءٌ
مِنْ أَمْرِي وَدُرْكَابِ مُجْنِبِ أَوْرَدَه كِه بِوَسْفِ
دُعَا كِرْدِ دُرْجَاهِ بَابِ دُعَاءِ كِه بِالطِّفَاثِ وَفَوْقِ

توقف در کار بهر تکریم و تعظیم

كُلِّ لَطِيفِ لَطِيفٍ بِي فِي جَمِيعِ اَحْوَالِي بِمَا يُحِبُّ
وَيَرْضَى فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي **دَعَا هُوَ** رِيشِ
از نیت که دعا نکرد با بند عالم هیچ بنده مؤمن
مگر اینکه الله مستجاب کرد از برای او ما عليك
يَا رَبِّ لَوْ اَرْضَيْتَ عَلَيَّ كُلَّ مَنْ لَهٗ فَبِلَيْتِغَةً
وَعَفَرْتَ لِي مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَاَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ
فَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَاَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ **دَعَا**
مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَّا اِلَهَ اِلَّا اللهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللهِ
رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَذْرَعُ فِيْ مَخْرَجِهِ
وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَاَسْتَعِيْنُكَ عَلَيْهِ
فَاَكْفِيْنِيْ بِمَا شِئْتَ **دَعَا يُوْسُفُ بْنُ زُوَيْدٍ** رَسُوْلِيْ كَلِمَةٍ
كَدُّ شَدِّ دُعَايَ اَوْ دَرْفِضِ مَّابِقِ دَرْفِضِ بِلَيْتِ
وَبِكَمِ بِنُوعِيْ كَدُّ شَدِّ دَرْفِضِ يَّازِدُهُمْ **دُعَايَ**

الشريعة في هذا الأمر سرور و نشاط

الباب **خضر** گذشت دعا الباس در فصل دوازدهم

و دعا خضر آمد رسیده که گذشت در فصل اول

دعا یونس سر و پست از نبی اینکه بشما تعلیم میکنم

کلمه چند که نگفت او را هیچ اندوه کینه که بشما

مبدل نشد اندوه او و دغانگر هیچ بنده

مستگنا مگر آنکه مستجاب گردانید دعا او را و

اندوه برادر یونس است که حکایت کرده

انرا الله ^{تعالى} در کلام مجید که لا اله الا انت سبحانک

ای کنت من الظالمین ذکر کرده طبری در جوامع

خود که آمده رسیده که قوم یونس چون ترسیدند

از نزول عذاب گفتند اللهم ان ذنوبنا قد

عظمت و جلت وانت اعظم منها و اجل

فا فعلينا ما انت اهل له و لا تفعلينا ما نحن

اهل له ذکر کرده طبری در مجمع خود که آمده

سرعت در این کار خوش طایر باشد

که این دعا را خواندند انقوم که با حجتا حین لا
حجت با حجت لا اله الا انت پس برداشته شد
از ایشان ان عذاب **دعای داود** روایت کرده اند
که او حمد میکرد الله تعالی را باین نحو پس
کرد الله تعالی او که بدو رسید که بنوعی
حافظان اعمال را و ان انت اللهم لك الحمد
دائما مع دوامك ولك الحمد باقیامع بقا
ولك الحمد خالدا مع خلودك ولك الحمد
کما ينبغي لیکرم وجهک و عز جلالک باذا
الجلال والا کرام **دعای سلمان** روایت کرده اند
که دعا میکرد باین دعا بفضل و فضل کشوده
میشد و ان انت اللهم بنورک اهتدیت
و بفضلک استغیت و بنعمتک اصبحت و
امتیت هذه ذنوبی بین یدیک استغفرک

لَا تَفْعَلْ مَا عَزَمْتَ إِلَّا بِمَشَاوَرَةٍ مَحَبَّتِكَ وَلَا بِخَالِفِهِ

مِنْهَا وَأَنْتَ يَا نَبِيَّكَ دُعَايُ أَصَفَ كَدْنَتْ دُرٌّ

فَضْلُ سَابِقِ دُعَايِ عَلِيٍّ ذَكَرَ كَرْدَهُ رَاوَنَدُ دَر

فَضْصِ خُودِ كِه بَدْرُ سَنَةِ كِه چُون جَمِيعِ شُدَنَدِ لِهَوِ كِه

بِرِ عِلْمِ كِه اَوْ رَا بَقُصْلِ رَسَانَدِ وَنَزْوَلِ فَرْمُودِ

جَبْرِئِيلِ اِلَیْسِ یُوشَانَدِ بِه بَالِ خُودِ اِلَیْسِ دُرْدِلِ

اَوْ كَدْنَشْتِ اِبْنَدِ غَامِ اِلَیْسِ بِالْاِبْرَدِ اَوْ رَا جَبْرِئِيلِ وَدُعَا

نَكْرَدِ بِنْدِ بَا اِبْنَدِ طَاءِ بَا خِلَاصِ ^{اِسْمُكَ} اِلَی عَرْشِ بِلَرْزِشْنِ

دُرَا بَدِ وَ كَوْنِدِ اِللهِ لَعَا بِلَا نَمَكِ كِه كَوَاهِ بَاشِدِ كِه بَه

دُرُشْنِ كِه فَبُولِ كَرْدَمِ اَز بَرَايِ بِنْدِ خُودِ وَ عَطَا

كَرْدَمِ بَا وِسْوَ اِل اَوْ رَا اَز بَرَايِ دُنْیَا بَزُودِ وَ ^{حُجَّتِ} حُجَّتِ

اُخْرَهْ وَی وَ اِبْنِ رَوَابِثِ اَز یَغْبِرُ مَنفُولَتِ وَ اَنْدِ غَا مِ

اِبْنِ اِللهِ اِنِّی اَدْعُوكَ بِاِسْمِكَ الْعَظِيمِ

الْوَحْدِ الْاَعَزِّ وَ اَدْعُوكَ اِللهُمَّ بِاِسْمِكَ الْعَظِيمِ

الصَّمَدِ وَ اَدْعُوكَ اِللهُمَّ بِاِسْمِكَ الْعَظِيمِ اَلْوَتْرَامَا

کمن تو انچه را که عزم کردی مگر بشا ورت بکنی که دوستی خدایان

الَّذِي هُوَ اثْبَتَ أَرْكَانَهُ كُلُّهَا أَنْ تَصِلَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِنْ تَكْشِفَ عَنِّي مَا أَصْبَحْتُ وَ
أَمْسَيْتُ دُعَايَ بَيْغِبِ مُحَمَّدٍ دُعَاهَا كَنْبُ دُ
بِأَنْتَ حُضُورُ زِيَادَةِ ارْتِمَارِهِ اسْتِ كَسَرِ حَشَمِ اش
از او است و مکان باز گرفتن از او است و همه
ثوابها پیش از او است و قبول شدن دعاها با او
بر او باد درود و رحمة و رجوع همه بسوی او است
و ما ذکر میکنیم در این مقام دعا شریف مختصرا
از جمله آنچه ذکر کرده و عباد رانتهای خود که
بد رسته که بود از جمله دعاها انْخَضِرْ ابْنُ عَادٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَقَلْبٍ لَا
يُحْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَنَفْسٍ لَا تَسْبَعُ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ مَرِيضَةٍ هِيَ أَلَا أَرِيعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضَلَّ أَوْ أَذِلَّ أَوْ أَذِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ

الصبر مفتاح الفرج لا تجعل يحصل لك الفسوح عند الله

أظلم أو أجهل أو يجهل على أن يجعله دعاي
أنحضرت كه در غار خوانده هر کس دعا کند
بایند غاء بفرماید و رسد الله تعالی چنانچه بفرماید
من رسید و عطا کند الله تعالی بوی ثواب هزار
پیغمبر و اند دعا اینست یا مولی السوء حشبن و
یا انیس المنفردین و یا ظهر المنقطعين و یا قوة
المستضعفين و یا کثر الفقراء و یا موضع شكاوى
الغرائب و یا منفردا یا بجلال و یا معروفا بالنوايا
و یا کثر الافضال اعثني عند ربی و صل الله
على محمد و آله اجمعین از آنجمله دعا روز یکشنبه
اللهم انت ثقی فی کل رب و انت رجا فی
کل شد و انت لی فی کل امر نزل بی ثقته و عده
فکم من رب یضعف عنه القواد و یقل فی
الحیلة و یخذل فی المیز و یشتبه العاد و

صبر کلید استگاری است تعجب کن که چار شود از بر تو فتح عاریت

وَعُافِيهِ الْأُمُورِ أَنْزَلَنَاهُ بِكَ وَشَكَوْنُهُ إِلَيْكَ
رَاعِبًا فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ
عَنِّي وَكَفَيْتَنِي فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نَعْمَةٍ وَصَاحِبُ
كُلِّ حَاجَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَاكُمُ الْحَمْدُ كَثِيرًا
وَلَاكُمُ الْمُنُّ فَاضِلًا **نَمَّة** أَزَايَجَلَهُ رَوَايَتُ زَمَانًا
جَعْفَرُ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَبُودَ أَرْذَقَا **أَخْبَرَنِي**
دَرْ رُو زَا حُدَا بِنْدُ عَاوِ كَهْ أَلَلَّهْتُمْ لَكَ الْحَمْدُ وَ
إِلَيْكَ الْمُشْكِي وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ كُنْتُ مَازِلْتُ
جَبْرِئِيلَ وَكُنْتُ بِأَمْحَدٍ مَدْرُسِي كَهْ دَعَاكَ رَدِّي
مَدْعَايَ بِرَهِيمٍ كَهْ دَرْ وَفْتِ الشَّرَائِدِ أَخْتَنُ خَوَانِدِ
وَبُولُسْنِ دَرْ وَفْتِ فَرْوَا مَدَنِ دَرْ شَكْمِ مَا هِجِ
أَزَايَجَلَاهُ أَتَمَّ ذِكْرُهُ صَاحِبُ كِتَابِ الدَّعَاوِ أَرْ
أَمَامُ مُحَمَّدٍ بَا فَرْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَبُودَ أَرْذَقَا بِغَيْرِ
دَرْ شَبَا خَوَابِ بِنْدُ عَاوِ كَهْ بِأَصْرَجِ الْمَكْرُونِ

التَّعَادُّتُ فِي الصَّبْرِ

وَبِاجْتِبَاءِ الْمُضْطَرِّينَ اكْشِفْ عَنِّي هَمِّي وَغَمِّي
وَكُرْبِي فَإِنَّكَ تَعْلَمُ حَالِي وَحَالِ أَصْحَابِي فَكُنْ
هَوْلَ عَدُوِّي فَإِنَّهُ لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ أَزَانِجَلَهُ
دُعَاؤُ زُحْنِ بْنِ اسْتِ وَأَنْ ابْنُ رُبِّي كُنْتُ
وَتَكُونُ حَيًّا لَا تَمُوتُ نَنَامُ الْعُبُودُ وَتَتَكَدَّرُ
الْجَنُومُ وَأَنْتَ حَيٌّ قَبْلَ يَوْمٍ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ
لَا نَوْمٌ أَزَانِجَلَهُ دُعَاؤُ دُرِّ زُحْنِ بْنِ اسْتِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ تَجَمُّلَ عَافِيَتِكَ وَصَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ
وَخُرُوجًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ **فَضْلِ بْنِ**
يَشْتَمُ دُرِّ بَيَانَ دُعَاؤُ أُمَّهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَاؤُ أَمِيرِ**
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذَكَرَ كَرْدِ
جَلُودُكَ دُرِّ كِتَابِ صَفِي بْنِ ابْنِ كَاهِ انْخَضَرْتُ عَلَيْهِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْأَقْوَةُ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ كُنْتُ وَأَبْدَأُ بِقُنَالِ كَرْدِ دُرِّ زُ

سکاهی در صبر است

صَفِينِ وَكُنْتَ لِلْهَيْمِ إِفَّاكَ نَعْبُدُ وَإِذَا لَكَ
شَتَعَيْنُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَحَدُ يَا صَدُ
يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ إِلَيْكَ تَقِلْتُ الْأَقْدَامُ وَافَضْتُ
الْقُلُوبُ وَشَخَصْتُ الْأَبْصَارُ وَمَدَّ الْأَعْنَاقُ
وَطَلَبْتُ الْحَوَائِجُ وَرَفَعْتُ الْأَيْدِي اللَّهُمَّ أَفْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ
يَسِّرْ لَنَا سُبُلَ الْإِلَهِ الْإِلَهِ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ **دُعَائِهِ**
فَالْحَمْدُ عَلَيْهَا السَّلَامُ كَمَا دُعَايُكَ بِأَنْ أَنْتَ كَمَا
ذَكَرَكَ هَذَا بِنُطَاوُسٍ دَرَمَجِ خُودِ وَأَنْ أَنْتَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
اسْتَغِيثُ اغْنِنِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي خُوفَةَ عَيْنٍ
وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ **دُعَايُ أَمَامَ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ**
كَكَذَلِكَ دَرَفَضَلِي بِسْمِ وَتَسْمِ **دُعَايُ أَمَامَ حُسَيْنٍ**
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا بَدَلُ كَمَا يُكُونُ بَعْدَ أَزْهَرِ نَارِ

الْمُتَوَكِّلُ عَلَى اللَّهِ يُخَفِّضْ لَاحْتِفَ فَاللَّهُ لَطَائِفُ الْمُتَوَكِّلِينَ خَيْرُكَ

فَرَضِهِ ابْنُ اللَّهِ مَا تَشْتَكَ بِكَلِمَاتِكَ
وَمَعَا فِدِ عَرْشِكَ وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَارْضِكَ
وَأَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ لِي فَقَدْ
رَهَقْتَنِي مِنْ أَمْرِ عُسْرٍ فَاسْتَثْنِ لِي أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِ يُسْرٍ
دُعَاءُ إِمَامِ زَبْرِ الْعَابِدِينَ يَا ذَا أَيْمٍ يَا ذَا يَوْمٍ يَا حَيُّ يَا
قَيُّومُ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا بَاعِثَ الرُّسُلِ
يَا صَادِقَ الْوَعْدِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ دُعَاءُ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بِأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ لِي عِنْدَكَ رِضْوَانٌ وَوُدٌّ
فَاغْفِرْ لِي وَلِزَيْنِ تَبَعَنِي مِنْ أَخَوَانِي وَشَبِيعَتِي
وَصَلِّ مَا فِي صَلَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
دُعَاءُ إِمَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا ذَا يَوْمٍ يَا غَيْرَ
مُسْوَانٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اجْعَلْ الشَّبِيعَةَ مِنَ النَّارِ

کسی کو توکل کہد برحق محفوظ و مرسوس و ارضاء صبر کر کہ تبت

وَقَاءٌ وَعِنْدَكَ رِضًا وَاعْفِرْ ذُنُوبَهُمْ وَهَبْ لَهُمُ
الْكَفَّارَاتِ الَّتِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ يَا مَنْ لَا تَخَافُ
الضَّيْمَ وَلَا تَأْخُذُ سِنَةً وَلَا تَوْعُ اجْعَلْ لَنَا مِنْ
كُلِّ غَمٍّ فَرْجًا وَخَرِّجْنَا **دُعَاءُ إِمَامٍ مُوسَى كَاطِمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ**
يَا خَالِقَ الْخَلْقِ وَبَاسِطَ الرِّزْقِ يَا فَالِقَ الْوَيْحِ
يَا بَارِي السَّمِ وَبِحَبِي الْمَوْتِ وَمُبْتَائِ الْأَحْيَاءِ وَ
دَائِمِ الثَّبَاتِ وَخَرِجِ النَّبَاتِ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ النُّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ **دُعَاءُ**
إِمَامٍ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ اعْطِنِي الْهُدَى
وَتَيِّسْنِي عَلَيْهِ وَأَحْشُرْنِي عَلَيْهِ آمِنًا آمِنًا
لَا خَوْفَ عَلَيْهِ وَلَا خُوفَ وَلَا جَرَعَ إِنَّكَ أَهْلُ
النُّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ **دُعَاءُ إِمَامٍ مُحَمَّدٍ تَقِي عَلَيْهِ السَّلَامُ**
يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا مِثَالَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ وَلَا خَالِقَ إِلَّا أَنْتَ تَفْنِي الْخُلُوفِينَ وَ

اَسْتَخِرُ اللهَ فَيَمَّا تُرِيدُ وَشَاءَ وَرَحِمَتِكَ

وَبَقِيَ أَنْتَ حَلِيتَ عَمَّنْ عَصَاكَ وَفِي الْمَغْفِرَةِ
رِضَاكَ **دُعَاءُ إِمَامٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ** بِأَنْوَرِ
بَابِهَا أَنْ بَابِ بْنِ الْكَيْفِيِّ شَرَّ الشُّرُورِ وَأَفَاتِ
الْكُفُورِ وَأَسْأَلُكَ الْبَهَاءَ يَوْمَ يُفْخَرُ فِي الصُّورِ
دُعَاءُ إِمَامٍ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَعَزِّ
الْعِزِّ فِي عِزِّهِ مَا أَعَزَّ عِزِّ بْنِ الْعِزِّ فِي عِزِّهِ بِأَعَزِّ
الْعِزِّ بِي بَعِيرِكَ وَأَيْدِي بِي بَصْرِكَ وَأَطْرِدْ عَنِّي
هَمَّ رَأْيِ الشَّيْطَانِ وَأُدْفَعْ عَنِّي بِلَدِّ نَعِيكَ
وَأَمْنَعْ عَنِّي بِمَنْعِكَ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ خِيَارِ خَلْقِكَ
بِأَوَّاحِدٍ بِأَحَدٍ بِأَقْرَبٍ بِأَصَدِّ **دُعَاءُ إِمَامٍ مُحَمَّدٍ**
مُتَشَدِّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَنْوَرِ النُّوْرِ وَأَمْدٍ بَرٍّ
الْأُمُورِ بِأَبَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحُسَيْنِ وَأَجْعَلْ لِي وَشِبَعَيْنِ مِنَ الصُّبُورِ جَارًا
وَمِنْ أَلْهَمِ مَخْرَجًا وَأَوْسِعْ لَنَا الْمَنْجَى وَأَمْلَأْ قُلُوبَنَا

طلب کن خیر خود را خست و این چندی که اراده کردی شورت کن و در خود را

عِنْدِكَ مَا يُفْرِجُ بِالْفَرَجِ وَأَفْعَلِنَا مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ **تمت** بدانکه ایند غاها ی ده کا^{نه}
از او را در حضرت امام حسین علیه السلام و
بافی ما بعد او نه دیگر ی علیهم السلام است که
نقل شده از حدیث طویل که روایت شده از
نبی که بدرستی که نبی هیچ مخلوقی که دعا کند
یا بپند عا امام حسین علیه السلام بعد از قتل
فریضه مکر اینکه حشر کند الله تعالی او را با آن
حضرت و باشد آنحضرت شفیع او در آخرت
و بشادی مبتدل کند اند و او را و ادا کند
فرض او را و امان کند کارهای او را و شکار
کند راه او را و نصرت دهد او را بر دشمنان
و پرده او را در پناه نشود و پیر شود سپنه او و
در باید شهادت را در وقت بیرون رفتن روح

مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ كَفَاهُ

ازین و هر کس دُعا کند بدُعاءِ امام زین العابدین
علیه السلام حشر شود با او و هر کس دُعا کند
بدُعاءِ امام محمد باقر علیه السلام با او حشر شود
با بنی و ش که دُعا هر یک را که اختیار نماید با او
حشر شود و اگر دُعا را بهمی ورد خود سازد
با جمیع ایشان حشر شود و از رفقای ایشان
باشد در آخرت ان شاء الله تعالی **فصل بیست و هفتم**
در بیان حجاب و مپکلهای و مانند آنها که ذکر
کرده اصفهادر خصایص خود که بدانکه امام
جعفر صادق علیه السلام احجاب میکرد باین
دُعاء از منصور و انقی چون قصد قتل الخضر
میکرد و ایندُعا حجابت لبسِ الله الرحمن الرحیم و
اِذَا فَرَغْتَ الْفُرَّانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الدِّينِ
لَا يُؤْمِنُونَ حِجَابًا مَشُورًا وَجَعَلْنَا بَيْنَ قُلُوبِهِم

کسید توکل کن بر خدا کافیست اورا

اَكْتَنَهُ اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي اَذَانِهِمْ وَقَرَّ اَوْ اِذَا ذَكَرْتَ
رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ اَعْلَى اَذْبَارِهِمْ تَقَوُّوا
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاَلِاسْمِ الَّذِيْ بِهِ يُجَبِّي
الْمَوْتَى وَنُمِيتُ الْاَخْبَاءَ وَتَرْزُقُ وَتَغْطِيْ وَتَمْنَعُ
بِاِذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَنْ ارَادَ فَايِسُوْهُ
مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ فَانْعِمْ عَنَّا عَيْنَهُ وَاَصْمُ عَنَّا
سَمْعَهُ وَاَشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهُ وَاَغْلُ عَنَّا بَدَنَهُ وَ
اَصْرِفْ عَنَّا كِبَدَهُ وَخُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ وَعَرِثِيَّتِهِ وَعَرْشِيَّتَالِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ وَ
مِنْ قَوْفِهِ بِاِذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ دَرْ كِتَابِ دَفْعِ
الْهَمُومِ وَالْاَحْوَانِ اُوْرَدَهُ كَمَا جَوْنِ ارَادَهُ كَفَى اِنْ
كَهْجَابِ نَمَائِدِ اللّٰهُ لَعَا اَزْ بَرَايِ تُوَا زِ حِشْمِهِ كَمَا تُوُوْ
اَزَانِ مِيْ تُوْسِيْ لِيْسَنُ يَكُوْنُ بَارِتَ الْعَالَمِيْنَ اِيَّاكَ
اَتَعْبُدُ وَاِيَّاكَ اَسْتَعِيْنُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ

لَا تَهْلُ فِيهَا عَرْنَتُ اللَّهِ مَعَكَ

الَّذِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِمُوسَى عَلَى الْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاةً
وَحَرَّمُوا عَلَى صَعِيدِهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تُعِينَ عَنِّي بِصَرٍّ مِنْ أَخْشَاهُ وَتُسْكِلَ لِسَانَهُ
وَتُخَيِّمَ عَلَى قَلْبِهِ وَتُحْبِسَ يَدَهُ وَتُعْقِدَ مِنْ جِلْدِهِ
أَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ دَرْكَابُ كُنُوزِ الْجَنَّةِ
أَبْنَدُ عِلْمِ أَرْجَاهِ كَفَايَتِ بَلَاهَا سَأَلْتُكَ
أَسْأَلُكَ بِكَ وَأَحْوَِلُ بِكَ أَصُولُ وَبِكَ
أَنْتَ صِرْتُ بِكَ أَمُوتُ وَبِكَ أَحْيَا أَسَلْتُ نَفْسِي
إِلَيْكَ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَلَا أَحُولُ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنْتَ
رَزَقْتَنِي وَسَرَرْتَنِي وَسَرَرْتَنِي وَمِنْ بَيْنِ الْعِبَادِ
بِطُفِّكَ خَوَّلْتَنِي وَإِذَا هَرَبْتُ رَدَدْتَنِي وَإِذَا
عَثَرْتُ أَقْلَيْتَنِي وَإِذَا مَرَضْتُ شَفَيْتَنِي وَإِذَا
دَعَوْتُكَ اجْتَبَيْتَنِي أَرْضَعْنِي فَقَدْ أَرْضَيْتَنِي

ایمال کن در این پند قصه کردی است

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ دَرَكْنَا
مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ ابْنِ حُرَيْرٍ رَأَى زُجْجَةً ابْنُ بُرَيْدٍ
أَزْشَرَ جَانُورًا نَزْدًا اسْتَرْوَابُ اسْتِزَامٍ
مُحَمَّدٌ بَأْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا هَرَكَسَ ابْنُ حُرَيْرٍ رَأَى
وَقْتُ مَشَامٍ يُجَاوِزُ مَنَ صُنَامٍ أَوْ رَأَى كَمَا نَكُرُ
عَفْرٍ وَهَيْجَ جَانُورٍ كَرْنَدَه نَبْرًا صَبِيحٍ وَانْزَابُ
أَعْوَدٍ بِكَلِمَاتٍ لِلَّهِ الثَّمَانِيَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا
بِرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مَنَ شَرٍّ مَادَرَا وَمَنَ شَرٍّ مَابَرٍّ
وَمَنَ شَرٍّ كُلِّ ذَاتَةٍ رَبِّي أَخَذَ بِنَاصِيئِهَا إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ نَوْعِي دَبْكِرَ زُجْجَةٍ حَشِيمٍ
زَخَمَ أَرْكَابَ دُعَائِي كَمَا مَنَقُولُ أَرْكَابَ نَبِيِّ
مَا اسْتَأْنَسَ بِنَاكِهِ چُونِ بَاخْتَصَرْتُ فَرْدًا مَدَجَبَرْتَلِ
وَنُغْوِيَانِ كَرْدَ زُجْجَةٍ حَضَرْتُ أَمَامَ حَسَنِ وَآمِنَا
حَبْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَرْجَيْتُمُ كَمَا بَابُ شَانِ رَسِيدَةٍ

لَا تَجْعَلْ فِيمَا عَزَمْتَ فَإِنَّ الصَّبْرَ رَاحَةٌ

بُودَ وَأَنْ نَعُوذَ بِكَ أَيُّهَا اللَّهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ
الْعَظِيمِ وَالْمَنْ الْقَدِيمِ وَالْوَجْهَ الْكَرِيمِ وَالْكِتَابِ
الْقَامَاتِ وَالِدَعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ عَافِ فُلَانًا
مَنْ أَنْفُسِ الْجَنِّ وَأَعْيُنِ الْإِنْسِ كَفْتُ نَبِي صَلَّي
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَصْحَابِ خُودَرَا كَهْ نَعُوذُ بِكَ
بِابْنِ نَعُوذِ أَوْلَادِ خُودَرَا وَزَنَانِ خُودَرَا لَيْسَ
بِدَرْسِ كِهْ أَنْجِزْ هَيْتْ كِهْ نَعُوذُ بِكَ بِأَنْ نَعُوذُ
كَتَنَدَهْ كَانِ **هَبْ كُلَّ** عَظِيمِ هَيْتْ أَرْكَابِ مَا لِي شَيْخِ
طُوسِ كِهْ بِدَرْسِ كِهْ أَمَامِ زِيَرِ الْعَابِدِ بِرِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بُودَ كِهْ مَبَكْفُتْ بَاكَ نَذَارُمِ چُونِ بِخَوَامِ اِبْنَدَهْ
هَرْكَاهُ جَمِيعِ شُونَدِ بِرِ مَن جَنِّ وَانْسِ وَأَنْ اِبْنِ
لِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمِنْ اللَّهِ وَآلِي اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسَلْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ وَجْهْتُ
وَجْهِي وَإِلَيْكَ فَوَضْتُ مَرِي فَا جَعَلَنِي بِحِفْظِ

تجھ پر مکن در امر کہ قصہ کرد در تو بدستی کہ صبر است

الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي
وَعَنْ شِمَالِي وَمَنْ قَوْفِي وَمِنْ تَحْتِي وَأَدْفَعُ عَنْ يَمِينِي
وَقَوْفِكَ فَإِنَّهُ الْإِخْوَالُ وَالْأُخُوَّةُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ نَوَيْ دیکر از کتاب مہج از نبی از برای
ایمن بودن از شر انس و جن وان اینست بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ
يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ فَكَأَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ
إِنِّي لَعَوِذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَدَرْ کتاب انوار المضئہ آوردہ کہ بد رسد
کہ امنہ مادہ پیغمبر چون وضع شد حمل او را
آمد اینکہ بخوابش و امر کرد او را کہ نعوذ بکند

اِذَا تَوَكَّلْتَ عَلَى اللَّهِ فَأَفْعَلْ فَإِنَّهُ يُعِينُكَ

جهنم پیغمبر ما این دعوی بدن که اَعْبُدْهُ بِالْوَحْدِي
مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَكُلِّ خَلْقٍ رَائِدٍ يَكْلُمُ
النَّاسَ بِالْمَرَاصِدِ **فصل بیست هشتم** در بیان این
بودن از چیزهایی بر مسنای و اینست از امام
محمد باقر علیه السلام که فرمود ما یم اهل بیت
رسول چون گواهت میداریم از چیزی یا بشهریم
از شر سلطان یا از مته صعب نیست چیزی در
انها از برای ما الا اینکه دعا میکنیم باین دعا و آن
اینست یا کاینما قبل کُلِّ شَيْءٍ وَ یا مَكُونُ كُلِّ
شَيْءٍ وَ یا بَاقِیَا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ
بَيْتِهِ وَ أَفْعَلْ یَا کَذَاوِکَذَا وَ اینست از شی
که هر کس برسد با رنج یا اندوه یا بلائی یا در
پس بگوید یا بیکلمات که الله ربی و لا اشْرَکَ
به شیطا تو کلت علی الحی الذی لا یموت

برکات و توکل کردی بر خدا پس بتی که خدا عانت می کند

روایت از امام جعفر صادق علیه السلام
که چون در ورطه افتی بگو هفت بار بسم الله الرحمن
الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله بد رستی که رفع
شود از توان مکر و ه لجمع زار وایت از ابن
الحسن علیه السلام که چون بشری از کاری
پس بخوان صدایه از قرآن بهر نوع که خواهی پس
بگو اللهم ارفع عني البلاء سه بار پس بد رستی
که الله تعالی این کرداند ترا از آن در کتاب تعبیر
خوابها از کاتب از حضرت امام رضا علیه السلام
مرویت که گفت دیدم پدرم زار در خواب
پس گفت بمن که ای یسراک من چون در تنگی از
امور دنیا پس بسیار بگو این کلمات را که بار دهم
یا رحیم بد رستی که بدین مراد و این خواب اینچنان
که دیده در بیداری در کتاب مفاتیح الغیب

اِذَا رَضِيتَ اَنْتَ بِتَرَدِّدِ وَلَا يَزُكُّ وَلَا تَعْمُ وَاَنْتَ خَيْرُ

آورده که هر کس نویسد لفظ لیسیم در بیرون
خود که عبادت از دروی که در واژه است
بر طرف بیرون ان این میشود از خدا لان اگر
بوده باشد کافر در کتاب مبعث است که پیغمبر
گفت که هر کس که برسد شدنی با بلائی باشد که
پس بگوید سی مرتبه استغفر الله واثوب اليه
مگر اینکه الله تعالی نجات میدهد او را از آن
چیزی که متوجه او شده از مکر و در کتاب
خصایص الرضا علیه السلام روایت از علی
علیه السلام که هر کس بسیار شود بر او چیزی
مشکل که مثلاً افت مال یا قسیمی از ازار اهل و
فرزند ان یا نرسی از ظالم باشد پس بضرع کند
بالله تعالی بپند عاء کفایت شود از او هر امری
که مذهب باشد و نامیده شد بپند عاء بدعا

برگاه بوده بشی تو رضا و در تردد ترک کن و دل کبر باشد حال تو

مُسْتَضْعَبُ اللَّهِ مَآئِي أَنْتُوجُهُ إِلَيْكَ بِبَيْتِكَ
بَيْتِي الرَّحْمَةِ وَأَهْلِي بَيْتِيهِ الَّذِي بَرَأْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ فَذَلِّ لِلْصُّغُوبَةِ كَذَا وَكَذَا وَحُزُونَتَهُ
وَكَفِّ شَرَّهُ فَإِنَّكَ الْمُعَافِي الْكَافِي الْغَائِبُ
الْقَاهِرُ دَرْكَابُ الْمَرَارِ أَوْرَدَهُ كَمْ جُونُ بَرٍّ
أَزْدِ شَيْئٍ يَا كَرِيمُ لَيْسَ يَكُونُ بِأَخِيذٍ أَبَوَا صَاحِبِ خَلْفِهِ
الشَّافِعُ بِهَا إِلَى قُدْرَتِهِ الْمُنْفَعُ فِيهَا حَكْمُهُ وَ
خَالِفُهَا وَجَاعِلُ فَضَائِهِ لَهَا غَالِبًا وَكَلَامُ ضَعِيفٍ
عِنْدَ غَلْبَتِهِ وَثِقْتُ بِكَ يَا سَيِّدُ عِنْدَ قُوَّتِهِ
بِضَعْفِي وَبِقُوَّتِكَ عَلَى مَرْبِّكَ أَدْنَى قَسْلَتِي مِنْهُمْ
اللَّهُمَّ أَرْجُلَتِ بَيْتِي وَبَيْتَهُمْ فَذَلِكَ أَرْجُوهُ وَ
إِلَّا اسْلَمْتَنِي إِلَيْكَ غَيْرَ وَمَا بِي مِنْ تَغْنِيكَ
بِأَخْبَرِ الْمُنْعَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَلَا تَجْعَلْ تَغْنِيكَ تَغْنِيكَ بِيَدِ أَحَدٍ سِوَاكَ

اِذَا وَجَدَتْ فِي قَلْبِكَ لَهْوًا فَافْعَلْ وَالْاِفْلَا

وَلَا تُغَيِّرْهَا اِنَّتَ فَفَدُ شَرَى الدِّينِ بِرَادِ بِي
فَحَلْ بِلَيْنِ وَبَيْنَ شَرِّهِمْ بِحَقِّ مَا يَدُ لَسْتَجِبُ بِاَللّٰهِ
بَارِبِّ الْعَالَمِينَ **خاتمه** ديدم در كتاب بعض
بازان كه چون بر سرى يا واقع شوى در رخنه
پس بگر چهار عدد د سنك ريزه بشمار و بر بغل
تگذار پس بپند از يكي زا بر جانب راست و ثا
بر جانب چپ و ثالث زا بر بالا سركه بعقب
بپفتند و رابع زا بر برابر روى خود و در وقت
انداختن هر سنك بگويد و لكه الحق و لكه الملك
پس بد رسي كه ان لشكر شكست ي بايد و اگر
شكست نبايد و نجات ي باي از ايشان ^{ده اند} واقفند
بعضي همچنين محنت و خلاصى يافتند باين روش
فصل بيست و نهم در بيان دغاها كه پنهان بايد
خواند همه بعضي مراثى و هر جا خطا شده باسم

برکات پانی تو در دل خود نهو ص پس کین و آلا کمن

حضرت پیغمبر ص با بنو و ش که یا محمد هر کس ازاده
کند از امت نو که نباشد هیچکس بر او مُسَلِّط
پس بگوید یا قاضیاً علی الملک یا دونه و نعا
من دونه نبل شیء من ملکه و یا مغنی التقوی
یا ماکه الاذی فی جمیع الامور عنهم لا یجمل
ولا ینبی فی الدین و الدنیا الی احد سواک و
اشفع بنوا ص اهل الخیر کلهم الی حقّه انا
من خیرهم خیره و کون علیهم فی ذلک مغنیاً
و خذلانی بنوا ص اهل الشر کلهم و کون لی
منهم فی ذلک حافظاً و عفی مدافعاً و لی نعا
حتى اکون امیناً یا مانک لی بولایتک من شر
من لا یؤمن من شره الا یا مانک یا ارحم الراحمین
پس بدو رسیده که چون بگویند یا بنو هر کس ضرر
نرسد با ایشان از کید کائناتان مطلق یا محمد

وَلَا تَخَافُ مِنْ قُوَّةِ رِزْقِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَلَا يَجْرُبُكَ فِيمَا نَوَيْتَ

هر که خواهد از امت نوابی که حائل نباشد در
میان دعا او و من و اجابت کنم من دعا او را
و هر حاجت که خواهد از بزرگ با کوچک یاد
اشکار یاد رینهان بسو من یا بسو غیر من پس
بگوید بعد از دعا خود یا الله المانع قد سرته
خلفه و المالك بها سلطانة و المستطاب بها
فی بدنه کل من جود و نك بحب راجی راجیه
و راجبك مشرور لا یحب سئلك بكل شیء
لك من كل شیء وانت فيه و بكل شیء تحت
ان نذكرك به و یا الله فلیسر بعد لك
شیء ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان تحفظه
و ولدی و اخوانی و مالی و تحفظه بحفظك
و ان تقص حاجتی فی كذا و كذا پس بد رشی
که چون بگویند فضا شود حاجت پیش از آنکه

ترس تو از بر طرف شدن نصیب تو از جانب خداوند و اندوختن میان سر در آج که قصد کردی

بر خیزد از مکان خود یا متحد هر کس را داده کند
از امت تو اینرا که نفع کند برای او مشاعی که بخرد
پس بگوید در وقت ابتدا کردن بان یا مزید
نَفَقَاتِ أَهْلِ الثَّقْوَى وَمُصْنَعِهَا وَبِإِسَائِقِ
الْأَرْزَاقِ سَجًّا إِلَى الْمَخْلُوقِينَ وَبِامْتِصَالِهَا
بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ سَفَنٍ وَرَجَحِيٍّ فِي تِجَارَتِي هَذِهِ
إِلَى وَجْهِ غَنَى غَالِمٍ شَكْوَى أَخَذَهُ بِحُسْنِ الشُّكْرِ
لِشَفْعَتِي بِهِ مِمَّنْ شِئْتَ يَا مَرْجَحِ تِجَارَاتِ الْعَالَمِينَ
بِطَاعَتِهِ سَوِيٍّ فِي تِجَارَتِي هَذِهِ رِزْقًا مُرْتَبِئًا
فِيهِ حُسْنُ الصَّنْعِ فِيمَا أَبْلَيْتَنِي بِهِ وَطَبَعْتَنِي
فِيهِ مِنَ الطَّغْيَانِ وَالْفُتُوحِ يَا خَيْرَ مَا شِئْتَ بِهِ
وَلَا تُشْمِتْ بِي بِرَدِّكَ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بدرسنه که چون بگوید بایند عا را که در
که بخرد مشاعی را البته همه او نفع میکند **فصل**

اَشْرَكَ مَا نُوَيْتَ فَاِذَا فَعَلْتَ فَبَصَدَ فَيُقَالُ فِضْنُهُ اَوْ بِمِثْلِهِ مِنَ الطَّعَامِ

بِسْمِ اَمْدِ رِيَانِ دُعَاوِ تَعْوِيْدٍ هَرْدُورِ دُرُورِ
^{اَوَّلُ الْفَرْقِ}
هَفْئَةٍ دُعَاوِ رُجْعَةٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا اقْرَبَ
مَنْ تَقَرَّبَ اِلَيْكَ وَاَوْجَهَ مَنْ تَوَجَّهَ اِلَيْكَ
وَاَنْجِ مَنْ يَسْئَلُكَ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا
مِمَّنْ كَانَ لَهُ بَرَاكَ اِلَى يَوْمِ الَّذِي فِيهِ يُلْقَاكَ
وَلَا تُنْثِنَا اِلَّا عَلَى رِضَاكَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا
مِمَّنْ اَخْلَصَ لَكَ بِعَمَلِهِ وَاجْتَمَعَ فِي جَمِيعِ خَلْقِهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لَنَا
مَغْفِرَةً جَمًّا خَمًّا لَا يَفْقَرُ بَعْدَ هَٰذَا ذَنْبًا
وَلَا تُكَيِّبْ خَطِيئَةً وَلَا اِثْمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً نَامِيَةً دَائِمَةً رَّاكِبَةً
مُتَابِعَةً مُوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ تَعْوِيْدِ رُجْعَةٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اَعْبُدْ نَفْسِيْ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ مِنْ كُلِّ

ترک کن آنچه قصد کردی پس اگر کردی کان بصد کن بمقال نقره یا مدی طمس م

مَشْطَانٍ مَّارِدٍ وَفَاشِمٍ وَفَاعِلٍ وَحَاسِدٍ
وَمُعَانِدٍ وَبُزْزِلٍ عَلَبَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءٌ
لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ
أَرْضَ جَنَاتٍ هَذَا مَغْسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ
أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لِّنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً
مِّنَّا وَكُنُفِيهِ مِثَاقُ خَلْقِنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَةً
كَثِيرًا الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ ذَلِكَ تَخِفٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّن رَّبِّ اللَّهِ أَنْ يُخَفَّفَ
عَنْكُمْ فَسَبِّكُنْهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَعُوذُ
بِعِزَّةِ اللَّهِ وَاعْوَدُ بِمُدْرَةِ اللَّهِ وَاعْوَدُ بِرَسُولِ اللَّهِ
وَسَلَّمَ تَلْبِيًا دَعَارُ وَزَشْنَبِ اللَّهُمَّ افْعَلْ

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِذْ هَبَ فِيمَا رُبِدُ

لَنَا خَوَاتِنُ رَحْمَتِكَ وَهَبْ لَنَا اللَّهُمَّ رَحْمَةً لَا
تُعَذِّبُنَا بَعْدَ هَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنَا
اللَّهُمَّ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا
وَلَا تُخْرِجْنَا وَلَا تُفْقِرْنَا إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ وَرِزْقًا
لَكَ شُكْرًا وَابْتِكَ فَاغْفِرْ وَفَقْرًا وَلَكَ عَمَّنْ
سِوَاكَ غِنًى وَتَعَفُّضًا اللَّهُمَّ وَسِّعْ عَلَيْنَا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَرْوِيحَنَا
وَجَهَكَ عَنَّا فِي حَالِهِ وَتَحْنُ نَزْغِبُ لِيكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْظِمْنَا

فِيهَا نَحْبُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **تَعْوِيدُ رَوْشَنَبَه**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ
رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
وَفَاھِرَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَيْنَ كَفِّ عَنِّي
بِأَسْسِ الْأَشْرَارِ وَأَعِمْ أَبْصَارَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ وَاجْعَلْ

مهرس دانوده مدرو برو تو ای که اراده داری تو

يٰٓاَيُّهَا رَبِّهِمْ حَيَّابَا اِنَّكَ رَبُّنَا الْاٰخِرَ وَلَا اَوَّلَ
الْاَوَّلِ اَللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْ عَائِدِيْ بِهٖ شَرِّ
كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّيْ اَخِيْذْ بِنَاصِيَّتِهَا وَمِنْ شَرِّ مَنْ
فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُوٓءٍ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَسْلَمٍ **دُعَا وَزِيكَشَنبِ** اَللّٰهُمَّ
جَعَلْ اَوَّلَ يَوْمِيْ هَذَا فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ صَلَاحًا
وَاٰخِرَهُ نَجَاحًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنَا مِنْ اَنْبَا بِلَيْكَ فَقَبِيْلَتَهُ وَتَوَكَّلْ
عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَهُ **نَعُوْذُ**
رُوزِيكَشَنبِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَسْتَوِيْ
الرَّبُّ عَلَى الْعَرْشِ وَفَا مَسَّ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ
بِحِكْمَتِهِ وَزَهَرَتْ الْجُجُوْمُ بِاَمْنِهِ وَرَسَتْ
الْجِبَالُ بِاَذْنِهِ لَا يَجَاوِزُ اَسْمُهُ مِنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ الَّذِيْ دَانَتْ لَهٗ الْجِبَالُ فَيَبْقَى طَائِفَةٌ

كَرَّاضِيًا بِغُسْمِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا تَتَعَبْ

وَذَلِكَ لَهُ الرِّقَابُ فِي خَاضِعَةٍ وَأَنْبَعَثَ لَهُ
الْأَجْسَادُ وَهِيَ بِالْيَدِ وَيَهُ أَخْتِيبُ عَنْ كُلِّ عَادٍ
وَبَاغٍ وَطَاغٍ وَخَبَارٍ وَحَاسِدٍ وَلِيسَمِ اللَّهُ إِلَهَهُ
جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَاجْتَمَعَ بِاللَّهِ الدُّنْيَا
جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا مُنِيرًا
وَقَضَى أَمْرًا مُنِيرًا وَزَيْنَهَا لِلنَّاسِ طِبْرَيْنِ وَحَفِظَهَا أَنْ
يَجِيئَ وَجَعَلَ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ جِبَالًا وَأَوْدِيًا
أَنْ يُوْصَلَ إِلَى لَبْسٍ أَوْ فَا حِشَّةٍ أَوْ يَلْبَسَ حَمَ
حَمَ تَنْزِيلٍ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَمَ حَمَ حَمَ كَذَلِكَ
يُوحَى إِلَيْكَ وَالْيَاقِينُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْغَفُورُ
الْحَكِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
لَسْلِمًا دُعَاءُ وَرُزْدُ شَبَابٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
قُوَّةً فِي عِبَادَتِكَ وَبَصَرًا فِي كِتَابِكَ وَفَهْمًا
فِي حِكْمِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

باشن اخی بقیبت خدا و خود را به تعب و ریج مسکین

وَلَا تَجْعَلِ الْفُرَانَ لَنَا مَاجِلًا وَالصِّرَاطَ بِنَا
زَائِلًا وَمُحَمَّدًا مَعَنَا مَوْلِيًا **غَوِيذُ رُودِي**
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اعْبُدْ نَفْسِي بِرَبِّي الْأَكْبَرِ
مِمَّا يَنْحَنِي وَمَا يَظْهَرُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ وَذَكَرَ
مِنْ شَرِّ مَا رَأَى الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ فَلَوْ أَنَّ قُلُوبًا
رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالزُّوجِ ادْعُوكُمْ بِهَا الْأَنْسِ
إِلَى اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ وَادْعُوكُمْ بِهَا الْيَحْيَى وَ
الْأَيُّسُ إِلَى الَّذِي خَمَسَتْهُ بَنَاتُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَخَانِمُ جَبْرِئِيلَ وَمِسْكَائِيلَ وَأَسِرَافِيلَ وَخَانِمِ
سُلَيْمَانَ بَرْدِيَاوَدَ وَخَانِمِ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ
الرُّسُلِ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاخْرَجَ
عَنْ مُلَانِ بْنِ كَلْبٍ ^{فُلَانٍ} بَعْدُ وَوَبَّرُوحُ مِنْ كَلْبٍ
حَجِّي أَوْ غَفَرِي أَوْ سَاحِرِي أَوْ شَيْطَانِي رَجِيمِي أَوْ
سُلْطَانِي عَنِيذِي اخَذَتْ عَنْهُ مَا بَرَّحَدُو

سِرْفًا تَوَجَّهْتَ وَلَا تَضَرَّعْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مَا لَمْ يَرْحَمْ وَمَارَاتٍ عَيْنُ نَائِمٍ أَوْ يَقْظَانِ بِإِذْنِ اللَّهِ
اللطيف الخبير لا سلطان لكم على الله لا شريك
له وصلى الله على رسوله محمد وآله الظاهرين
ومستكم تشليها **دُعَاءُ رُوَيْسِ شَدْبَه** اللَّهُمَّ اجْعَلْ
غَفْلَةَ النَّاسِ لَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ ذِكْرَهُمْ لَنَا شُكْرًا
وَاجْعَلْ صَالِحَ مَا نَقُولُ بِالسِّنِّ نَائِبَةً فِي قُلُوبِنَا
اللَّهُمَّ إِنِّ مَغْفِرَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِنَا وَحَمْدُكَ
أَرْجَى عِنْدَ مَا مَرَّ بِأَعْمَالِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَقِّفْنَا لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَالصَّوَابِ
فِي الْأَعْمَالِ **نَعُودُ رُوَيْسِ شَدْبَه** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ عَبْدُ نَفْسِي بِاللَّهِ الْأَكْبَرِ رَبِّ السَّمَوَاتِ
الْأَعْلَى مَلَأَ عَمْدِي وَبِالَّذِي خَلَقَهَا فِي بَوَيْنِ
وَقَضَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ فِي بَوَيْنِ
وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَانَهَا وَجَعَلَ فِيهَا جِبَالَ الْوُثَا دَا

برود را آنچه لطفه داردی و فرعون و نوح کنی بر خدا و جبریل

وَجَعَلَهَا فِجَاجًا مُبْدِلًا وَانْشَأَ السَّحَابَ وَسَخَّرَ
وَأَجْرَى الْفُلْكَ وَسَخَّرَ الْيَمْرَ وَجَعَلَ فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ شَرِّ مَا يَكُونُ فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَنَعْفُدُ عَلَيْهِ الْقُلُوبُ وَتَوَاهُ الْعُيُونُ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ كَفَانَا اللَّهُ كَفَانَا اللَّهُ كَفَانَا اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ الطَّاهِرِينَ ^{وَبَشِّرَ الصَّالِحِينَ} دَعَا رُوحَهُ شَنِيبَ اللَّهُمَّ
أَحْسِنَا بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَبِرُحْمَتِكَ الَّتِي
لَا يَرَامُ وَبِأَسْمَائِكَ الْعِظَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاحْفَظْ عَلَيْنَا مَا لَوْ حَفِظَهُ غَيْرُكَ لَصُنَاعَ وَأَسْرَ
عَلَيْنَا مَسْرَهُ غَيْرُكَ لَشَاءَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا
مُصَوِّعًا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
نَعُوذُ بِكَ رُوحَهُ شَنِيبَ لِيَمِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
أَعْبُدُ نَفْسِي بِالْأَحَدِ الصَّامِدِ مِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ إِذَا تَوَبَّتْ خَيْرٌ أَعْمَلُ

فِي الْعُقَدِ وَمُرَشَّحِينَ قَتْرَةٍ وَمَا وَلَدَ اسْتَعِيدَ
بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْأَعْلَى مِنْ شَرِّ مَا رَأَيْتُ
عَيْنِي وَمَا لَمْ تَرَ اسْتَعِيدَ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ
الْفَرْدِ الْكَبِيرِ الْأَعْلَى مِنْ شَرِّ مَنْ أَرَادَنِي لِبُؤْسٍ وَ
أَمْرٍ عَسِيرٍ اللَّهُمَّ صَلِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فِي
جَوَارِكِ الْأَمِينِ وَحَصْنِكَ الْحَصِينِ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْفَقَّارُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمُ الْغَفَّارُ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ
الْمُنْعَالُ هُوَ اللَّهُ هُوَ اللَّهُ هُوَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ص وَسَلَّمَ **دُعَاءُ وَبِحَسْبِهِ**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمُدَى وَالْبَقَى وَالْعَفَا
وَالْغِنَى وَالْعَمَلَ بِمَا يُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ قُوَّتِكَ لِضَعْفِنَا وَمِنْ غِنَاكَ لِفَقْرِنَا وَ
فَاقَتِنَا وَمِنْ حِلْمِكَ وَعَلَيْكَ بِجَهْلِنَا اللَّهُمَّ

هر که کار نیکو کرد و خود کرد چوین صفت کردی مکن

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْتِنَا عَلَى شُكْرِكَ
وَذِكْرِكَ وَطَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **نَعُوذُ بِكَ** رُوِيَ بِحَسَنٍ لِسَمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اعْبُدْ نَفْسِي بِفِدَا رَحْمَةِ اللَّهِ وَعِزَّةِ اللَّهِ
وَعَظَمَةِ اللَّهِ وَسُلْطَانِ اللَّهِ وَجَلَالِ اللَّهِ وَ
كَمَالِ اللَّهِ وَجَمْعِ اللَّهِ وَرَسُولِ اللَّهِ وَبُورَانِ اللَّهِ
مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَخَذْتُ رُشْدَهُ أَنْ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَلَامًا
فصل سیم و بیستم در بیان دعاها و منقذها و کتب
منقذها در کتاب مهتک روایت از امام زین العابدین
علیه السلام که بگوید از جهت طلب فرزندان و دعا
هفتاد بار پس بدو رسته که هر کس بسیار بگوید

التَّوَقَّفْ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ أَصْبِرْ وَلَا تَجَلَّ

اِبْنُ عَارِزٍ وَزِيٍّ أَوْ مَبْكِنٌ اِجْعِدْ اِذَا كُنْتَ خَاسِئًا
بِأَسْمَاءٍ مِنْ مَالٍ وَأَوْلَادٍ وَازْخِرْ دُنْيَا وَآخِرَةً
لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ وَاجْعَلْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا بِرُشْدِي فِي حَيَاتِي وَلِيْسْتَغْفِرَ لِي
بَعْدَ مَمَاتِي وَاجْعَلْهُ خَلْفًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْ
لِلشَّيْطَانِ فِيهِ نَصِيبًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ
وَأَتُوبُ إِلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَدُرُ
كُتَابِ شَرَايِعِ أَوْرَدَهُ كَسْتُ نَاسِتٍ كَدَسْتِ
بَلْكَارَنْدِ بَرِيشَانِي عَرُوسِ دَرْ وَفِي كَدَامَا
ذَا خِلْ خَلُوتُ مَبْشُودُ وَجُوانِدِ اِبْنِ عَارِزٍ اللَّهُمَّ
عَلَى كُنَايِكَ رَوْجُهَا وَفِي أَمَانَتِكَ اخَذَ لَهَا
وَبِكَلِيَانِكَ اسْتَحْلَلْتُ فَرْجَهَا فَإِنْ قَضَيْتَ فِي
رَحِمِهَا شَيْئًا فَاجْعَلْهُ مُسْلِمًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْهُ
شُرَكَاءَ شَيْطَانٍ وَدُرُ كُتَابِ هَذِيْبٍ أَوْرَدَهُ

توقف تو درین امر تہرست صبر کن و محبت کن

کہ علی علیہ السلام بود کہ چون ملاقات میکرد
او را ترک فلحین میکرد و بکلمات فرج و ان
ایست لا اله الا الله العظیم الکریم لا اله الا الله
العظیم سبحان الله رب السموات السبع
و رب الارضین السبع و ما فیہن و ما بینہن
و رب العرش العظیم و الحمد لله رب العالمین
پس چون مریض بخواند اینکلمات فرج را کفایت
کہ بر او کہ بر نو چیز ی نیست یا یا یمنعنی کہ یا ایمان
میرود البتہ یا باعث شفا میشد و در کتاب
ذکر ی روایت از نبی ص که نیست مسئلتی کہ ما را
رسد مصلبت پس بگوید آنچه را کہ خدا ایستگارد
به بندہ کان کہ در وقت مصیبت بگویند کہ
اینا لله وانا الیه راجعون اللهم اخرجنی
من مصیبتی و اخلف لی خیرا منها البتہ کہ الله

السَّعْرَةُ فِي هَذَا الْأَمْرِ سُرُورٌ وَنَشَاطٌ

تکامیل کرد اند برای او خیر هم در دنیا و هم در
آخرت و در کتاب جمیع الثنات از امام جعفر صادق
منقولست که بنویسند از جمله زنی که وضع حمل
بد شواری نماید بر کاغذ بعد از تسبیح این آیه را
کاتهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبثوا الا ساعة
من نهار کاتهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشيّة
اوضحها اذ قالت لربك عمران رب اني نذرت
لك ما في بطني محررا پس ببرند بر سراندا
ان زن و چون فارغ شود واکنند و در کتاب محل
اورد که شخصی را ضعیف شد چشمش پس در
خواب دید که گویند با او گفت که بگو اینکلمات
سه بار و دست بمال چشمها خود را و بعد از آن
بخوان اية الكرسي را پس گفت راوی که اینچنان
کردا شخص پس صحت یافت پس بجزئیات اینکلمات

شهاب دین مرشادی رشتا است

بِسَبَبِ مَجْرِيهِ اَعْيُنُكَ نُورِ بَصَرِي بِنُورِ اَللّٰهِ اَلَّذِي
لَا يَنْطَفِئُ دَرْكُابُ الدَّعَوَاتِ اُورْدَه كَه صَلَاةِ
بِرَنْبِي اَمَانَتِ از جَهْدِ دَرْدِ چَشْمِ مَابِزِ وِشِ
اَنْ صَلَوَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
لَا يَبْقٰى صَلَوَةُ اَللّٰهُمَّ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
حَتّٰى لَا يَبْقٰى بَرَكَةٌ اَللّٰهُمَّ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ حَتّٰى لَا يَبْقٰى سَلَامٌ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ
حَتّٰى لَا يَبْقٰى رَحْمَةٌ **خاتمه** دُعَائِيْ كِه از كُتَابِ نَبِيِّ
الْمُرْتَشِدِ يَسْتِ كِه ختمِ بَانْدِ عَاوِ كَرْدِه كُتَابِ مَذْكُورِ
مُؤَلَّفَتِشِ مَقْدَادِ ابْنِ عَبْدِ اَللّٰهِ السِّيُودِي وَختمِ بَانِ
دُعَا كَرْدِه فَخْرِ الدِّينِ رَازِيْ بَعْضِ كُتَابِهَا خُودِ
وَختمِ بَانْدِ عَاوِ كَرْدِه ابْنِ مَهْدِ عَدُوِّ الدَّاعِي رَاوِ
تَوَابِتِشِ بِشمارِ اسْتِ رَوَانِ اسْتِ از نَبِيِّ كِه هَر كَا جَمْعِ
شُونْدِ مِلَا نَكِه هَفْتِ اَسْمَانِ وَهَفْتِ زَمِيْنِ اِنْكِه

لَا تَفْعَلْ مَا عَزَمْتَ إِلَّا بِمَشَاوَرَةٍ مِنْ تَحْتِكَ وَلَا تَخَالَفَهُ

صفت کنند ثواب کیسه را که بخواند این دعا را
تا قیامت اگر سببی کند صفت نتوانند کرد از
هزار جزوه بجزوه واحد را و از اد کند الله تعالی
او را و اهل او را و همسایگان او را از آتش و
شفیع گردانند او را از برای هر کس که سزاوار
آتش و دوزخ باشند و بیوشانند الله تعالی او را
هزار پرده در دنیا و آخرت و بیامرزد کاهان او را
او را اگر چه بمثل کف در پاها باشد تا کما
کبیره و بکشاید از برای او هزار در از رحمت خود
و عطا کند بار و ثواب هم مصیبت زدگان را و ثواب
هم سلامت بوده گان را و ببخشد او را از اجور مثل
اجور کل مخلوقات که الله تعالی آفریده در جنت و ^{سمان}
و زمین و بعد از فطرها ی باران و خاک و ^{سنگ}
و دریاها و غیر اینها انقدر که خدا بخواهد و تا ^{سده}

کن در آنچه حسنه نم کرده مکرش و رت آنکه دوست ترا و مخالفت مکرش را

سُبْحَانَكَ اَبَدُ عَالَمٍ بَدَأَ اَهْلَ بَيْتِ الْعَمُورِ دُعَا اَبْنَتِ
يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَبَلِ وَسَرَ الْقَبِيحِ يَا مَنْ لَمْ يُؤْخَذْ
بِالْجَبَرَةِ وَلَمْ يُفْضَلْ بِالسُّرْبِ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا
حَسَنَ الْخَطَاوُزِ يَا بَاسِطَ الْبِدَنِ يَا رَحْمَةً رَحِمَنِي
يَا صَاحِبَ كُلِّ حَاجَةٍ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا مُفْرَجَ
كُلِّ كُرْبَةٍ يَا مُقْبِلَ الْعَشْرَاتِ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا
عَظِيمَ الْمَنِّ يَا مُبْدِيًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا
يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا غَايَةَ رَغْبَتِنَا اَسْأَلُكَ بِكَ
وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنِ وَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيٍّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ
وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ
سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ اَنْ لَا تُشَوِّهَ خَلْفِي بِالنَّارِ وَاَنْ

الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ لَا تَجْلُ ثَمْلُكَ لَكَ الْفُتُوحُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

تَفْعَلْ فِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ **فصل سی دُوم در رِیاض**
دُعاهائی که مسافر ترا میباید در وقت سفر
روایت کرده ابن بابویه در فقه از نبی که خلیفه
کناشتن مرد در ابتدای سفر رفتن بر عیال
خود بهتر است از دو رکعت نماز که بکند از در
وقت بیرون آمدن از منزل بسوی سفر و بگوید
ایند عازا بعد از دو رکعت نماز که در وقت
روانه شدن بسفر قدم میکند ارند اللهم
انی استودعک الساعة فسی واهله وماله
وذریته ودنایای و آخرتی و امانتی و خائنه
عجل لیسرهم کس بگوید اینرا الا اینکه عطا کند
الله تعالی آنچه خواسته باشد روایت از امام
جعفر صادق علیه السلام که هر کس بگوید
وقت بیرون رفتن از منزل خود الله اکبر بالله

صبر کلید برکت و شتاب مکن حاصل شود در اینها از زحمت های تعالی

اَخْرِجْ وَبِاللّٰهِ اَدْخُلْ وَعَلَى اللّٰهِ اَتَوَكَّلُ سُبْحَانَ اللّٰهِ
اَفْتَحْ لِي فِي وَجْهِي هَذَا الْخَيْرَ وَاخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ
وَفِي شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
اِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ^{میان} بُوْدَه باشد در ^{نور} آن
اللّٰهُ لَعَنَ اَزْشَرَجْنَ وَاَنْسَ وَاَدْرَكَ اَنْوَاعَ
فَاَبْرَكَ رَدِّ بِنَزْلِ خُودِ رَوَايَتِ اَزَامَامِ مُحَمَّدٍ
بِافْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْمُ كَسَدِ رَحْمَتِ بِيْرُوْنِ
وَقَدْ خُودَ بَجْهٍ اَزَادَه سَفَرِ يَكُوْنُ بِسْمِ اللّٰهِ
حَسْبِيَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَاك
خَيْرَ اُمُوْرِي كُلِّهَا وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ خُرْبِ
الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ كُنْ اَللّٰهُ
تَعَالَى مُشْكِلُنَا كَارِهُنَا اَوْزَارَ اَزْ دُنْيَا وَاٰخِرَةٍ وَبِضَا
اَزَا تُخْضِرُ مَرْوِيْتِ كَهْمُ كَسَدِ رَوْقِ بِيْرُوْنِ
وَقَدْ اَزْمَنْزِلِ خُودِ يَكُوْنُ بِسْمِ اللّٰهِ كُوَيْتُنَا

احذر ما نويت والا فلا تلوم الا نفسك

دو ملکی که حافظان اعمال او بیند که راه نموده
شک پس خون کویند لا حول ولا قوة الا بالله
گویند او را که باز داشته شک پس خون کویند
تو کلت علی الله گفتن میشود او را که بر آورده
شد حاجات نویسن میگوید شیطان که چونکم
بانو که راه نموده شک و باز داشته شک و بر راه
آورده شک را اینست از امام جعفر صادق ^{علیه السلام}
که هر کس بخواند سوره نوح بد زاده بارد در وقت
بهر دن آمدن از خانه خود در امان خدا باشد
تا باز آید بمنزل خود پس چون بهرون آید از
منزل بایستد بر پیش در خود رو بقبله کند
و بخواند فاتحه زاده بر او خود و بر جانب راست
خود و بر جانب چپ خود و همچنین بخواند ایه
الکرسی را پس بگوید اللهم حفظني واحفظ مني

صد کن آنچه نیت داری و اگر به طاعت مکن مگر نفس خود را

وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ مَا مَعِيَ وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ مَا مَعِيَ بِلَا
الْحَسَنِ الْجَمِيلِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بخواند کلمات
الفرج را چنانکه گذشت در فضل سابق پس
بگوید مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ
الْإِنْسُ وَخَشْيَتِي وَأَعْيُنِي عَلَى وَحْدَتِكَ وَارْدُ
غَيْبَتِي وَمَبْكُوتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْفُطَعَ الرَّجَاءُ
الْإِيْمَانُ وَخَابَتِ الْأَمْالُ الْإِيْمَانُ اسْتَغْلَاكَ
اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ عِلَّتُكَ مِنْ
جَعَلْتَ لَهُ الْحَقَّ عِنْدَكَ أَنْ نَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَإِنْ تَقْضِي حَاجَتِي **بَيَانِ دَعَا سَفَرِ**
یا محمد هر کس که خواهد که بیرون رود از منزل
خود از برای حاجتی یا سفری پس خواهد
که برگردد بمنزل خود بمطلب رسیدن و سلام
پس بگوید در وقت بیرون رفتن از منزل

السَّعَادَةُ فِي الصَّبْرِ

حُودَكَ بِسْمِ اللَّهِ مَخْرَجِي وَيَا ذِيهِ قَدْ خَرَجْتُ
 وَقَدْ عَلِمَ قَبْلَ أَنْ أَهْجُجَ خُرُوجِي وَقَدْ أَخَصَّ
 عَلَيْهِ مَا فِي مَخْرَجِي وَمَخْرَجِي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
 الْاَكْبَرِ تَوَكَّلْ مَعُوضًا إِلَيْهِ أَمْرُهُ مُسْتَعِينٌ بِهِ
 عَلَى شُؤْنِهِ مُسْتَرْبِدٌ مِنْ فَضْلِهِ مُبْتَرِكٌ نَفْسِهِ مِنْ
 كُلِّ حَوْلٍ وَمِنْ كُلِّ قُوَّةٍ الْإِلَهِ خُرُوجَ ضَرْحِي
 بِضْرِهِ إِلَى مَنْ يَكْشِفُهُ خُرُوجَ فِقْرِ خُرُوجِ بَقْرِهِ
 إِلَى مَنْ يَسُدُّ خُرُوجَ عَائِلٍ خُرُوجَ بَعَائِلِكِ إِلَى
 مَنْ يُغْنِيهَا وَخُرُوجَ مَنْ رَتَبَهُ أَكْبَرُ بَقِيَّتِهِ وَ
 أَتَعَزَّمُ رَجَائِيهِ وَأَفْضَلُ أُمْنِيَّتِهِ اللَّهُ تَقِيَّةً فِي
 جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا فِيهَا جَمِيعًا اسْتَعِينُ
 وَلَا شَيْءَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ فِي عِلْمِهِ اسْتَسْلُ اللَّهُ
 خَيْرَ الْمَخْرَجِ وَالْمَدْخَلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الصَّبْرِ
 يَسْأَلُ رُسُلَهُ كَيْفَ كُنْتُمْ كُنْتُمْ بِأَسَدٍ عَارِضًا

سیکھی در صبر است

اورد بر مطلب خود البته داخل میشود بر او
شادی و بر کرد بمنزلی خود بسلامت و
سزاوار است که چون ازاده سفر کنند در وقت
پیر و ن رفتن از منزل خود با وضو باشند و تحت
الحنك بستر باشند و چیزی تصدق کرده
باشند و خوب با دام فلح در دست داشته
باشند و بخوانند این ایه را که وَلَمَّا تَوَجَّهْتُمْ لِقَاءَ
مَلِكٍ يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ مِنْكُمْ فَأَنْتُمْ تَكُونُونَ
این است و در کتاب منسک آورده که مسافر
چون در سفر بمنزلی فرود آید و بخواند این ایه را
که رَبِّ انْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
پس در خبر است که چون کسی بکند باین روش در نماز
وی شود بهترین مکانی از آن منزل و دفع کند
از وی شر آنکه انشاء الله تعالی **فصل سیم و سیم**

الْمُتَوَكِّلُ عَلَى اللَّهِ مَحْفُوظٌ وَلَا تَخَفْ فَإِنَّهُ لَطَائِفُ التَّوَقُّفِ عَلَيْكَ

در بیان خواص آیات قرآنیه در کتاب معجم اهل
الادب آورده که بدرسنه که آیات قرآن کریم
اینچنانست که حجاب خود نمود پیغمبر بآنها از شنیدن
در قول او که وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ
وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسُورًا
وَابْنُ الْكَهْفِ اینست قَوْلُكَ تَعَالَى وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ
بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلِئِنْ مَأْتَتْ بَيِّنَاتُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أُذُنِهِمْ وَقَرَأُوا أَنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أُنذِرُوا **وَابْنُ جَاهِشَةَ** اینست قَوْلُكَ تَعَالَى وَلِلَّهِ الدِّينُ
كُلُّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ غَافِلُونَ **وَابْنُ مَخْل** اینست قَوْلُكَ تَعَالَى
أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى

توکل کنند بر خدا محفوظ و بر سر لطف کند نه توقیر بر او

بَصِيرَةٌ غِشَاوَةٌ مَنْ هَيَّجَ بِهِ مَرْيَعَةَ اللَّهِ أَفْلَا
تَذَكَّرُونَ دَرْ كِتَابِ دَلَالِ اُورْدَةِ
مَحْمَدِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّرِيفِ عَلَوِيِّ رَسِيدِ بَانْدُوهِ
غَمِّ وَرِفْتِ مَالِشِ وَمَنْصَبِشِ وَرَاهِ يَافِتِ بَاوُ
شَرِيفِ زُجَانِبِ يَادِ شَاهِ انْعُصَرِ پِشِ دِ دَرْ خَوَابِ
حَضَرَتِ پِیغمبرِ اِپسِ شِکَايَتِ کَرْدِ کَارِ هَا خُودِ
بَا حَضَرَتِ پِشِ انْحَضَرَتِ فَرمودِ کِه بِنِجَانِ پِنِ شِشِ
اِبِدَرِ اَوِ جَوَابِ هَا پِنِ هَادِرِ رُوقِ هَرِ مَحْنَتِ پِشِ
بِدَرْ سِنِ کِه اَللهُ تَعَالٰی مِکِرْدَانْدِ اَزِ اِنْهَا بَرِ اَوِ نِجَمِ
وَمِکِرْدَانْدِ مَالِ بُوَرِ اَوِ مَنْصَبِ بُوَرِ اَوِ اِمِنْ شَوِکِ
اَزِ شَرِیادِ شَاهِ وَکَفَايَتِ شُودِ کَارِ هَادِ پِنِ وَدُنْیَا
نُو وَنِخَوَانْدِ هِیچِ عَمَلِکِنِ مِکِرْدَانْدِ بَشَادِ پِنِ رَسَدِ
غَمِ اَوِ وَنِخَوَانْدِ هِیچِ فَرْضِ دَارِ پِنِ مِکِرْدَانْدِ اَدِ اَشُودِ
فَرْضِ اَوِ وَنِخَوَانْدِ هِیچِ کَرِفَتِ اَرِ پِنِ مِکِرْدَانْدِ خَلَا

اَسْتَجِبْهُ اللهُ فَمَا تَزِيدُ وَشَاوِرْ صَدَقَائِكَ

شود با پنجه گرفتار شود گفت پس چون بیدار
شدم پس خواندم بعد از نماز پس آمد فرستاده
پادشاه که بیا که سلطان تو اینخواهد پس چون
داخل شد پس گفت بدرستی که تو سانسیدگرا
در خواب من و گمان میکنم که دعا کردی با الله
تعالی بر من بخدا قسم چهری که لایق ساختن
ترا بر من پس داد مال او را باز یادی از مال خود
پس به تحقیق که زاوی گفت که دیدم از برکت
ایات کریمه خبر بسیار و ان ایات کریمه اینست **ایه**
اَوَّلُ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاجِعُونَ **جوابش** اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ **ایه دوم** اَلَّذِينَ
قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا اِلَيْكُمْ فَانْخَشِفُوا
فَعَرَّاهُمْ اِيْمَانًا وَاَقَالُوا حَسِبْنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

طلب خیرین خدا در آنچه اراده کرده شکر کن با دوستان خود

جوابش فاقبلوا بنعمه من الله وفضل لهم
سوء وابتغوا رضوان الله والله ذو فضل
عظيم **آیه ششم** وذاتنون اذ ذهب مغاضبا
فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات
ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
جوابش فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك
نجي المؤمنين **آیه چهارم** وايوب اذ نادى
ربه اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين
جوابش فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضرر
واتينا اهله ومثلهم معهم رحمة من عند
وذكرى للعالمين **آیه پنجم** واقوص امرى الى الله
ان الله بصير بالعباد **جوابش** فوفاه الله
سببات ما مكر وواحق بال فرعون
سوء العذاب **آیه ششم** الذين اذا فعلوا

النُّوْكَلُ عَلَى اللَّهِ كَفَاءُ

فَاحْشَهِ أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ ذُنُوبَ الْإِنْسَانِ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ **جوابك** أو
جاءوا بهم مغفرة من ربهم وجنات تجري
من تحتها الأنهار خالدون فيها و نعم لجزالكم
آيات شفا هر کس بنویسد و ابش بخورد بر می شود
از همه بلاها و ان آيات ابدت و لیقف صدق
قویم مؤمنین و شفاء لما فی الصد و یرج
من بطونها شراب مختلف الوانه فی شفاء
للناس و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة
للمؤمنین و اذا مرضت فهو لشفیع قل هو
للذین آمنوا همد و شفاء ذلك تخف من
ربکم و رحمة الان تخفف الله عنکم برأه الله
ان یخفف عنکم قلنا یا ناری کونی بردا و سلاما

انکہ توکل کردہ جنت کفایت اور

عَلَىٰ إِيْرَاهِمَ وَارَادُ وَايَةٍ كَبَدًا فَجَعَلْنَاهُمْ
الْأَخْسَرِينَ الْمَعْرَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَتَدَ الظِّلِ
وَلَوْ شَاءَ جَعَلَهُ سَاكِنًا وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَالْأَحْوَالِ وَالْأَقْوَمِ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَدَرُ كِتَابِ عَدُوِّ الدَّاعِ
رَوَايَتِ زَيْغِيْرٍ ابْنِ كَهْرَكَةَ يُخَوِّدُ أَزْوَاجَ
الْبَهْرَةِ نَا إِلَى الْمَفْلُحُونَ وَآيَةُ الْكَرْسِيِّ نَا عَلَيْهِمْ
أَيُّهُ إِذَا خَالَ الْبَهْرَةَ نَمِيْ بِبِنْدٍ دَرُ نَفْسِ خُودِ وَمَالِ
خُودِ چيزی از مکر و ده و نوزد بک نشود باو
شَبِيْطَانِ وَفَرَامُوشِ نَكُنْدِ قَرَابَتِ اَوْدَرُ كِتَابِ
تَوَكَّلِ اَوْرَدَه كَهْرَكَةَ يُخَوِّدُ نَمِيْ سَدِ اَزْجَانِ اَن
كَزَنْدَه دَرُ رُضِيْعِ وَشَامِ اِيْرَا كَهْرَكَةَ وَمَا لَنَا اِلَّا تَوَكَّلِ
عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنَصْرِنَّ عَلَى
مَا اَذِيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُ كُلِّ الْمُوْكَلِّوْنَ وَ

لَا تَهْلُ فِيهَا عَرَمَتَ اللَّهِ مَعَكَ

دَرْكِابِ تَرْهَةِ الْأَدْبَابِ بِكَ هَكَذَا تَسْدِ
أَرْسَكَ بِخَوَانِدِ ابْنِ إِبْرَاهِيمَ عَشْرَ الْجَنِّ وَالْأَشْجَارِ
إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَتَفَعَّدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْفَعِدُوا وَالْأَنْفَعِدُونَ الْأَسْطُطَانِ
وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا
هَمْسًا وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَى الْقَبْضُومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
حَمَلَ ظُلْمًا وَدَرْكِابِ خَوَاصِ الْقُرْآنِ أَرَضْتِ
عَلَيْ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَايَتُ كَهَكَذَا تَسْدِ
عَرَفُ شَدْنِ بَابِ يَأْسُوحُ حُشْنِ بَاشْتِ لِسْنِ بِخَوَانِدِ ابْنِ
دُعَارِ إِنْ وَلِيَّ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ
يَتَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ
الْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
اَلْكَرِيمُ أَرِيَانِي سَخْتِ بَاشْتِ بِخَوَانِدِ بِرَكُوشِ رَاسِ

در کفن کن در آنچه غم کردی حسد است

أَنْ يَحْضُرَ بِأَكْثَرِ مَا يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا وَاللَّيْلُ نَزْجُونَ وَآيَاتُكَ مِنْ
أَمَامِ مُوسَى كَظَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَدْرُ سَنَةٍ كَمَا فِي
بَيْتِ أَبِيهِ مِنْ قُرْآنٍ خَلَّاهُ مِنْ أَمْرِ مَشْرِقٍ وَامْغَرِبٍ أَوْ
بِمَا شَدَّ أَنْكَسَرَ الرَّاقِيقِ **فَصِلْ سِيَرَةَ جَهَادِهِ** دَرْيَا بِيَانِ اسْتِخَارَاتِ
ذَكَرَ كَرْدَهُ شَيْخٌ دَرْ رِسَالَةِ عَرَبِيَّةٍ كَيْ سَيَرَا وَآرِنِشْتِ
بِرَبِّهِ آدَمَ أَيْنَكَ اسْتِخَارَهُ كُنْدَ دَرْ جِزْرِ كَيْ مَنِي
عَنْهُ بِنَاشِدِ يَادُ زَادَايَ فَرَايِضِ بِي بَدْرُ سَنَةٍ
كَيْ اسْتِخَارَاتِ دَرْ مَبَاحِ وَبُزْكَ سُنَّتِ دَرْ عَمَلِ
سُنَنِ دِيكَرِ كَيْ جَمْعِ مَبَانِ هَر دَرْ سُنَّتِ مُمْكِنِ بِنَا ^{شَد}
مِثْلِ جِهَادِ وَتَحْجٍ وَنَافِلَةٍ بِأَزْجِهَتْ سَفَرِي مِثْلِ
زِيَارَتِ مَشْهُدِ وَسِوَايِ زِيَارَتِ وَاسْتِخَارَاتِ بَسِيكَا ^{اِسْت}
أَزْأَنجَلِهِ خَيْرُ الرِّفَاعَتِ كَيْ رَوَايَتِ شَدَّ أَزْأَمَامِ
جَعْفَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ بَرَايَنُوجِهَاتِ كَيْ

لَا تَجْعَلْ فِيمَا عَزَمْتَ فَإِنَّ الْقَصِيرَ رَاحَةٌ

بنویسد بر سه رفعه بعد از تسبیح که خیرة من الله
الغرض از حکیم لقمان بن ^{ملا} افعل و در سه رفعه بعد
از آن بدستور پیش بجای افعل لا تَجْعَلْ پس
بگذارد مجموع شش رفعه را در زبور سجاد مؤد
پس بگذارد دو رکعت نماز پس چو سلام دهد
سجده کند و بگوید صد بار استغفر الله بر حمت
خیرة فی عافیة پس بنشیند و بگوید یا الله
خونی و آخرتی فی جمیع اموری کلها فی یر
مینک و عافیة پس بر هم زند رفعها را و
بیرون آورد یک یک تا سه رفعه پس اگر هر سه
پیاپی افعل برآید پس بکند آنچه خواسته باشد
و اگر بیرون آید سه رفعه لا تَجْعَلْ نکند انکار را
پس اگر مختلف باشد تا پنج رفعه در آورد و عمل
کند بر پاده آن از انجمله روایت از حضرت

شما بکنیم و آنچه عزم کرد در حد است

اُمِّهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اینک بنیت کند استناره کند خطا
خود را و بنویسد در رکعت رُفْعُهُ لَا و در یکری
نعم پس بگذارد این دو رُفْعُهُ را و در رکعت دیگر دو
بگذارد در زیر دامن خود و بگذارد دو رکعت
نماز و بگوید بعد از آن نماز ایند عَارَا اللَّهُمَّ فِي
أَسْأَلُكَ فِي أَمْرِي هَذَا وَأَنْتَ خَيْرُ مُشَارٍ وَ
مُشِيرٍ فَأَشْرِعْ عَلَيَّ بِمَا فِيهِ صَلَاحٌ وَحَسَنٌ عَافِيَةٌ
پس بیرون آورد یکبار را اگر لازم آید پس آنکارا
و اگر لازم آید و اگر نعم بر آید بکند از آن جمله آنچه ذکر کرده
این عهد در رساله خود اینرا که مشوره کنید بنا
برادران بعوض استناره و نخواهد از الله تعالی
آنچه را که ایشان در جواب مشوره بگویند از آن
جمله آنچه ذکر کرده ایضاً در رساله خود اینک باز
فراموش اول ^{و نظر کنید} صفحه و عمل کنید با آنچه در اول

اِذَا تَوَكَّلْتَ عَلَى اللَّهِ فَأَفْعَلْ فَإِنَّهُ يَعْينُكَ

صفحه است از امر و نهی از انجمله آنچه ذکر کرده
علامه در مصباح خود بدو رسیده که این استخار
مرویت از حضرت صاحب الامر علیه السلام و آن
اینست که بخوانند حد راده بار یا سه بار یا یک
بار پس بخواند سوره قدر راده بار پس بگوید
يَا اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَشِيْرُكَ لِعَمَلِكَ بِعَافِيَةِ الْاُمُوْدِ
وَاَسْتَشِيْرُكَ لِحَسَنِ خَلْقِكَ فِى الْمَأْمُوْدِ وَ
اَلْمَخْدُوْدِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا الْاَمْرُ الْفُلَانِ
يَمَاقِدَ يَبْطُكُ بِالْبِرِّ كَرَامًا زَاهٍ وَبَوَادِبَهُ وَحَقَّتْ
بِالْكَرَامَةِ اِيَّامُهُ وَكِبَالِيَهُ فَخَيَّرْنِىْ اَللّٰهُمَّ فِىهِ
خَيْرَةً تَرُدُّ شُمُوسَهُ ذُلًّا وَتَقْعُضُ اَيَّامَهُ
سُرُورًا اَللّٰهُمَّ اَمَّا اَمْرًا فَاَنْزِلْهُ وَاَمَّا نَهْيًا
فَاَنْهَى اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَشِيْرُكَ بِرَحْمَتِكَ خَيْرَةً
فِى عَافِيَةِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ بِالْفَرْدِ فَهُوَ الْخَيْرُ فَاَنْزِلْ

چون تو کل کردی حسد پس بمن بدرسته صبر را

فصد کند حاجت خود را در دل خود پس
بیکر و تسبیح پس اگر آنچه گرفته باشد طاق باشد
ان کار را نکند و الا فلا **خانه** ذکر کرده این
طاووس در کتاب فتح البواب که بد رسته که
ایند عا و روایت شده از امام رضا علیه السلام
و از آباء و صلوات الله علیهم که بد رسته که هر کس
مخواند این دعا را در اول کاری که خواهد بکند
به بیدار در آخر آن کار آنچه را که دوست داشته
و اختیار کرده انشاء الله تعالی و اند دعا اینست
اللَّهُمَّ اِنَّ خَيْرَكَ نَبْلُ الرِّغَائِبِ وَنُصَيْبُ
الْمَكَايِبِ وَتُعْجَمُ الْمُطَالِبِ وَهَدْيُ الْحَاكِمِ
الْعَوَاقِبِ وَتَقِي مِنْ مُحَمَّدٍ وَرِاثَتِهِ الْوَأَسْبَغِ اللَّهُمَّ
اِنِّي اَسْأَلُكَ فِيمَا عَقَدَ عَلَيْهِ رَأْيِي وَفَادَنِي
الِيهِ هَوَايَ وَاسْتَشْلَكَ يَارَبِّ اِنْ تُسَهِّلْ لِي

اِذَا رَضِيتَ فِي مَرَدِّكَ وَلَا تَقْنَمُ اَنْتَ بِمَجْهَرٍ

فِي ذَلِكَ مَا نَعَسَ وَأَنْ تُعْجَلَ لِي فِي ذَلِكَ مَا
تَبَسَّرَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي يَا رَبِّ الظَّفَرَ فَإِنَّا اسْتَحْزُ
فِيهِ وَعَوْنَا بِالْإِنْعَامِ فِيمَا دَعَوْنَاكَ وَأَنْ
تُجْعَلَ يَا رَبِّ بَعْدَهُ قُرْبًا وَخَوْفًا مَنَا وَمَحَلًّا
سَلَامًا إِنَّكَ نَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
اللَّهُمَّ إِنْ يَكُنْ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرًا لِي فِي عَاجِلٍ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَجْعَلْهُ وَسَهِّلْهُ لِي وَلَيْسَرُهُ
وَأِنْ لَمْ يَكُنْ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَقَدْ رُبِّي فِيهِ الْخَيْرَ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل**
سبعة وپنجم در بیان زیارات میگوید در زیارت
حضرت پیغمبر السلام علیک یا رسول الله
وآمین الله علی وحبیه وعرآئیم آمین والخائیم
لما سبق والفاتیح لما استقبل والمهین علی
ذلك کله ورحمة الله وبرکاته السلام علی

هرگاه صبی شده در تردد ترک کن و اندوه کین بساز که خیر است

صاحب السکینه السلام علی المدفون فی
المدینه السلام علی ابی الفاسم محمد ورحمة الله
وبرکاته **در بیان** زیارات جامعه ذکر کرده
طبرسی در منهج خود که روایت شده از
امام جعفر صادق علیه السلام بدو رسیده
که هر کس اراده کند که زیارت کند پیغمبر و
فاطمه با ائمه علیهم السلام زاد مکان خود
پس غسل کند در روز جمعه و بپوشد پاکترین
لباس خود را پس بر بالای پیشه و یا بر بام بلند
رود و بکندارد چهار رکعت نماز یاد و رکعت
با پنجه میسر شود پس خوشنلام دهد بر خیمه
و بر قبله کند و بگوید السلام علیک ایها
النبی ورحمة الله وبرکاته السلام علیک
ایها النبی المرسل والوصی المرتضی والسید

اِذَا وَجَدَتْ فِي قَلْبِكَ نَفُودًا فَافْعَلْ وَالْاِفْلَا

الْكُبْرَى وَالسَّيِّدَةَ الزَّهْرَاءَ وَالسَّيِّدَةَ الْمُنْتَجِبَةَ
وَأَوْلَادَ الْكِرَامِ وَالْأَمْثَاءَ الْمُنْتَجِبُونَ جِئْتُ
اِنْقِطَاعًا إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمْ
اِتَّخَفْتُ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقُلِي لَكُمْ سِلْمٌ وَنَصْرٌ
لَكُمْ مَعَهُ حَتَّى يَحْيِيَكُمْ اللَّهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ
مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي مِنَ الْفَائِلِينَ
بِفَضْلِكُمْ مُقَرَّبِينَ جَعَلَكُمْ لَا أَنْكَرَ اللَّهُ قُدْرَهُ
وَلَا أَدْعُوا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُبْحَانَ الَّذِي الْمَلَكُ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ
قَلْبِكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرَوَّابَتْ
الْخِوَارِ وَرَدَهُ كَأَنَّهُ بَارَتْ خُصْرُثُ أَمَامَ حُسَيْنٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسْمِ اللَّهِ بِأَمِّ بَلَدٍ رَوَّابَتْ
حَضْرَتِ أَمَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اگر یابی در دل خود خیر که باعث برکت و کامیابی

که چون اراده کند زیارت حضرت امام
حسین علیه السلام را پس نیفات کند
راست و چپ را پس سر بسوی آسمان کند
پس بسیار در صورت فبری مثل فبر مقدس
و بگوید السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بنویسند مثل
زیارت حج و عمره و ذایع کند از برای زیارت
ائمه علیهم السلام با این روش السَّلامُ عَلَیْكُمْ
اَیْمَةُ الْمُهْدَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكُمْ
وَأَفْرَأَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَّلْكُمْ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْهُ إِخْوَالِ الْعَهْدِ
مِنْ زِبَارَتِهِمُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ **فصل بیستم** در بیان ادعیه

كَادَ الْحَكِيمُ بَيْنَا عَلَيْنَكَ بِالنَّحْلِ وَالْقَبْرِ نَيْلُ مَنْ لَقِيَ كَرَامَةً

مَا هُوَ رَجَبٌ وَسُنْتُكَ إِنِّي كُنْتُ أَهْدِي عَارَا
دَرْهَرُ وَزَا زَانِيَاهُ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ
وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِينَ لِكُلِّ سُؤْلَةٍ مِنْكَ
سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَنِيدٌ وَلِكُلِّ صَمْتٍ
مِنْكَ عِلْمٌ بَاطِنٌ مُحِيطٌ أَسْأَلُكَ بِمَوَاعِيدِ
الضَّادِ قِيَّةٍ وَأَبَادِيكَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ وَمُلْطَانِكَ الْفَاضِلِ وَمُلْكِكَ الدَّائِمِ
وَكَلِمَاتِكَ الثَّامَاتِ يَا مَنْ لَا تُنْفَعُهُ طَاعَةٌ
الطَّيْعِينَ وَلَا تُضُرُّهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ بِحَمْدٍ وَإِلَيْهِ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَاعْظِمْ
فِي مَارِزِقَتِي الْعَافِيَةَ وَالْبَرَكَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ بِسْمِكَ عَاكِدٌ بِرِوَابِيهِ أَمَامَ جَعْفَرِ
صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَوْلِكَ اللَّهُمَّ كُنْ لِي

زردیک باشد حکم اور روشن بر توبه علم و صبر و میرسد از جانب کرمیت

اَسْتَغْفِرُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ
مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَائِدِينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ وَاَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ اَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَامْنُ بَعْغِكَ عَلَى قُرْبَى
وَبَحْلِيَاكَ عَلَى حَمَلِي وَيُقَوِّتَكَ عَلَى صَعْفِي
يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوَّلِيْنَ
الْمَرْضِيِّينَ وَآكِفِيْنَ مَا اَقْنَمَ مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ **نَمَتُهُ** ذِكْرُ كَرَمِهِ صَدُوقِ
دَرْجَمُوعِهِ خُودِ حَدِيثِي بِسِيَارِ طَوِيلِ دَرْجَمُ
رُوزِهِ مَا رَجَبٍ يَسْ كَفْتُ دَرَاخِ حَدِيثِ
خُودِ كَفْتُهُ شُدْ يَا رَسُوْلَ اللهِ يَسْ اَكْرَمُ كَسِيْرَا
مَقْدُودِ رِنْبَا شُدْ بَابِزُوشِ كِهْ مَدَنُ كُوشِ شُدْ
يَسْ چِهْ عَمَلِ كُنْدُ كِهْ حَاصِلِ نَمَائِدُ اِيْنِ ثَوَابِ صَوِيْفِي

اِذَا كَانَ قَصْدُ الدُّنْيَا وَالْزَّكَاةِ اَوَّلِيَّ وَانِ كَانَ دِيْنًا وَشَرِيْعَةً

پس گفت آنحضرت که قصد و کشید هر روز
بیک ثان کرده پس گفته شد که اگر آن ثان
میشود چه کند گفت هر روز این تسبیح را
صد مرتبه بخواند از روزهای ماه رجب سُبْحَانَ
الْحَمْدِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّشْبِيْحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ
الْاَعَزِّ الْاَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَهُوَ لَهُ
اَهْلُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى **فصل سی و هفتم** در
بیان ماه شعبان بود علی بن الحسن علیه السلام
که دعا میکرد و میگفت وقت زوال هر روز
از ماه شعبان و در شب نصف شعبان این دعا را
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ
الرِّسَالَةِ وَخُلَفَاءِ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ
وَاَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
اَفْلَاكِ الْجَارِيَةِ فِي الْبَحْرِ الْغَامِرَةِ يَا مَنْ مِنْ رُكْبَتِهَا

هرگاه باشد قصد تو دنیا پس رک بپڑست و اگر چه دین باشد پس ساجده

وَبَعْرِقْ مَنْ رَكَعَاهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ لَهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْخَصِيِّ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكَيْنِ وَمَلِكِ الْهَارِبِينَ وَعِصَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً تَكُونُ لَهُمْ رِضَةً وَحُجَّةً مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِذَا أَدَّاءَ وَفَضَاءَ بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ بِإِزَامِكَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَوْجِبَتْ خُفُوفُهُمْ وَفَرَضَتْ طَاعَتَهُمْ وَلَا يَتَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزِّ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَأَرْزُقْنِي مُوَاَسَاةَ مَنْ فَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَعَتْ عَلَيَّ مَرْفَعَتُكَ وَكَشَرْتَ عَلَيَّ مَرِيعَتُكَ وَأَجِيبْنِي تَحْتَ

اسْتَخِرْ بِجَالِكَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ظَلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ
شُعْبَانَ الَّذِي حَفَفَتْهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرَّحْمَانِ
الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ بِدَابُ فِي صِيَامِهِ وَ
فِيَامِهِ فِي لِبَالِهِ وَأَيَّامِهِ تَجَرُّعًا لَكَ فِي كَرَامِهِ
وَاعْظَامِهِ إِلَى تَحَلِّي حَامِيهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى
الْإِسْتِثْنَانِ بِيُسْنَتِهِ فِيهِ وَنَبِّلْ شَفَاعَتَهُ لَدَيْكَ
اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفِّعًا وَطَرِيقًا إِلَىكَ
مُرْتَفَعًا وَاجْعَلْ لِي مُتَبَعًا حَتَّى الْفَلَاحُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي مُغْضِبًا قَدْ أَوْجَبْتَ
لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَانْزِلْنِي دَارَ الْقَرَارِ
وَتَحَلِّي الْأَخْبَارِ وَابْنِ أَمَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا هُوَ كَسْرٌ يُجَوِّدُ هَرْدُورًا زَائِمًا
شُعْبَانَ بْنِ اسْتِغْفَارٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاتَّوْبُ

طلب راحت کن بحال خود بدستی که خدا با صابران است

الْبَرِّي نُوَيْسِنْدَازِ بَرِّي اَوْدِ رَافِقُ اَعْلَى مَبِينِ
که او ایستاده باشد در میان عرش که در اینجا
جویها هست و در کنار آن جویها قنداحها
بعد از ستاره گان **شبهه** شب نصف شعبان
فاضلترین شبهاست بعد از شب قدر که در این
شب مولود شده فائیم آل محمد صلوات الله علیهم
وستنت است که دعا کرده شود در آن شب باین
دُعَاءِ که اَللّٰهُمَّ غَرِّضْ لِّكَ فِيْ هٰذَا اللَّيْلِ الْمُنْتَغَرِّ
که گذشت فصل هفتم در ردّ پل او را دامبرالمؤمنین
علیه السلام در از کار شب گذشت تا آخر
روایت از امام جعفر صادق علیه السلام
که هر کس شبیچ کند یا الله تعالی در شب نصف
شعبان صد بار و تحمید کند یا الله تعالی و
و تهلل کند صد بار یا مَرزدا الله تعالی

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ الْأَمْرُ سُرُورًا

گذاشته او را و برپا آورد حاجتها و را از
حوائج دنیا و آخره و آنچه را که ملتزم او باشد
هر چند که او خود نیابد و انرا طلبد **فصل**
سپه و هشتم در بیان دعا ماه رمضان دعا
کن در هر روز از ماه رمضان باین دعا که
روایت شده از امام جعفر صادق علیه السلام
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا نَقَضَ وَتَقَدَّرَ مِنْ الْأَمْرِ
الْمَحْذُومِ فِي أَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ
وَلَا يَبْدَلُ أَنْ تُكْشِفَ مِنِّي حُجَاةَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
وَأَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَتُوسِّعَ رِزْقِي وَأَنْ تُجَلِّبَنِي
مِنْ بَيْتِ صِرِّيهِ لِدِينِكَ وَلَا تُتَبَدِّلْ بِي
غَيْرِي وَتَكُونِي دَرَهْرَ شَبَابٍ مِنْ شَبَابِ دَهْرِهِ
اِخْوَانِ رَمَضَانَ بَعْدَ أَفْضَالِهِ وَتَوَافُلِ بَيْنِهِ
روایت شده از امام جعفر صادق علیه السلام

کجور و پرزین بر سید درین کارش دیست

اللَّهُمَّ ادْعُنَا حَقَّ مَا مَضَى مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَاعْفِرْ لَنَا تَقْصِيرَنَا فِيهِ وَتُسْلُكَنَا فِيهِ مَقْبُولًا
وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِإِسْرَافِنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَاجْعَلْنَا
مِنَ الْمَرْحُومِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَخْرُومِينَ
بد رسته که هر کس بعمل آورد خواندن این دعا
می اثرزد از جهنة او آنچه انداخته باشد از اعمال
سنة با واجبه و باز میدارد از برای او آنچه با
باشد و در کتاب روضه العابدین از کرامت
منقولست از امام جعفر صادق علیه السلام
که بود که دعا میکرد باین دعا هر روز از ماه
رمضان با هر شب از ماه مذکور اللَّهُمَّ مِنْكَ
الْهَلْبُ حَاجَتِي وَمَنْ طَلَبَ حَاجَتَهُ إِلَى أَحَدٍ
مِنَ النَّاسِ فَإِنَّهُ لَا يُلَبِّ حَاجَتَهُ إِلَّا مِنْكَ
وَحَدِّكَ لَا شَرَّكَ لَكَ وَاسْتَغْلِكَ بِفَضْلِكَ

الْفَعُولُ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ لَا يَفْعَلُ فِيهِ

وَرَضَوَاتِكَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عَامِي هَذَا إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ
سَبِيلًا حَجَّةً مُبَرَّورَةً مُقْبَلَةً زَاكِيَةً
طَالِيَةً تَقَرُّ بِهَا عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتِي
وَتَرْزُقُنِي أَنْ أَعِصَّ بِهَا بَصَرِي وَأَنْ أَحْفَظَ
فَرْجِي وَأَنْ أَكْفَ عَنْ جَمِيعِ تَحَارِيكِ حَتَّى
لَا يَكُونَ عِنْدِي شَيْءٌ أَشْرَ مِنْ طَاعَتِكَ
وَحُشْبَتِكَ وَالْعَمَلِ بِمَا أَحْبَبْتَ وَالْتِرْكِ لِمَا
كَرِهْتَ وَهَضَبْتَ عَنْهُ وَأَجْعَلَ ذَلِكَ فِي بَيْرِ
مِنْكَ وَعَافِيَةً وَأَوْزَعِي سُكْرًا مَا أَنْعَمْتَ
بِهِ عَلَيَّ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ وَفَائِي قَنَلًا
فِي سَبِيلِكَ تَحْتَ رَأْيِهِ مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ مَعَ
وَلِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُقْتَلَ
بِأَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَأَنْ تُكَرِّمَنِي

شهر در این کار تهنیت مجید مکن در او

يَهْوَانٍ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُهَيِّئْ كَرَامَةً
أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ
سَبِيلًا حَسْبِيَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ
آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَدَرَكْتَ كِتَابَ حَدِيثِ النَّظِيرِ أَوْرَدَ
كُلَّ مَرَكَبٍ يَجُودُ ابْنُ عَارِضٍ وَرَأَى مَاءَ رَمَضَانَ
يَا مُرْزِدَ اللَّهِ تَعَالَى كَيْفَ جَعَلَ سَالَةَ أَوْزَا وَانْدَعَا
إِبْنُ اللَّهِ رُبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي آتَتْ
فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ
الصِّيَامَ أَرَزَقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ
وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ
لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَدَرَكْتَ كِتَابَ بَلَدِ الْأَمِينِ أَوْرَدَهُ كَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ كَيْفَ يَكُونُ هَرُورُ زَوْفِ افْطَارِ أَرْزَ

لَا تَطْلُبُ حَاجَتَكَ مِنْ أَحَدٍ غَيْرِ اللَّهِ يَطْرُقُكَ عَنْ بَابِهِ

دُرُهَايِ مَاهِ دِمِضَانِ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ
لَكَ صُمْنَا وَعَلَى رِزْقِكَ افْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَوَيْتُ أَرْامُامَ
جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْدُ رَسْمِ كَهْرَمَانِ
يُخَوِّدُ سُورَهُ قَدْ رَزَادَ رَوْقَتِ سُحُورٍ وَدَرِ
افْطَارِ الْأَإِينَةِ دَرْمِيَانِ ابْنِ دَوْحَالِ بَاشَدِ
تَوَابِ أَوْ مِثْلِ تَوَابِ كِسْفِ دَرِخُونِ خُودِ غُلَطْدِ
دَرْمَعِ كِهْ جِهَادِ دَرِزَاهِ خُذَاوِ دَرِ كِتَابِ شَرْبَعِ
الْمَسْكِ رَوَيْتُ أَرْزَنْجِي كِهْ هَرِ كَسْدِ عَاكِدِ
بَابِنْدِ عَامِ دَرِ رَوْقِ افْطَارِ سِهْرُونِ مِيَابِدِ اَزْهَا
مِثْلِ اَنْ رُوزِي كِهْ اَرْمَادِ رَسُولِ شَدِيدِ بَاشَدِ
وَإِنْ أَبَيْتُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ أَنْتَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا أَنْتَ يَا عَظِيمُ

طلب کمر حاجت خود را از یک عمر حسنه که مراد است از در خود

و در کتاب فردوس آورده که هر کس بگوید
عبد فطرده مرثیه ایند عازا که یا ذا آیم الفضل
على البرية يا باسط اليدين بالعطية يا صاحب
المواهب السنية صل على محمد وآل خير
الورى سحبه واغفر لنا يا ذا العلى فى هذه
العشيه ينوينا الله تعالى انى وي هزار
هزار حسنه و بخوبى کند از ديوان او هزار
هزار سئيه و بلند گرداند از براى هزار هزار
درجه پس چون شود رؤوف است جمع شود
در مجمع ابراهيم در يك نوبه **فصل سيم** و نه در
اسماء حسنه و خواص آن كه نقل شد از كتاب
جواهر المثران در خبر است كه الله نعم را نود نه
اسم است هر كس دعا كند بان اسم مستجاب شود
دعايش و هر كس بخواند انها را داخل شود

جَنَّتْ رَاوَنُودٌ وَخَنَامٌ اِيَسْتِ هُوَ اللهُ الَّذِي
لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُنْكَرُ الْخَالِقُ
الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ
الْقَزَافُ الْقَنَاحُ الْعَلِيمُ الْقَاضِ الْبَاسِطُ الْخَافِظُ
الرَّافِعُ الْمَعْرِ الْمُدِلُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَكِيمُ
الْعَدْلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَكِيمُ الْعَظِيمُ الْغَفُورُ الشَّكُورُ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْخَفِيزُ الْمَقْبُورُ الْحَسْبُ الْجَلِيلُ
الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ الْمَجِيبُ الْوَاسِعُ الْحَكِيمُ الْوَدُودُ
الْمَجِيدُ الْمَاجِدُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ الْحَقُّ الْوَكِيلُ
الْقَوِيُّ الْمَتِينُ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُحْيِي الْمُبْدِي
الْمُعْبِدُ الْمَحْيِي الْمَمِيتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ
الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُفْتَدِ وَالْمُقَدَّمُ
الْمُؤَخَّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْوَلِيُّ الْمُنْتَظَرُ

الْبِرُّ التَّوَابُ الْمَنِّعُ الْمُنْتَهَمُ الْعَفْوُ الرَّوْفُ
مَالِكُ الْمَلِكِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْمُسِطَرُ
الْجَامِعُ الْغِنَى الْمَغْنَى الْمُعْطَى الْمَانِعُ الضَّارُ النَّافِعُ
الْكَوْنُ وَالْمَادَةُ الْبَدَنُ الْبَائِيُّ الْوَارِثُ ^{شَيْدُ} الْوَارِثِ
الصَّبُورُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ لَمْ يَلِدْ
لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَذَرَكَابُ
عَدُوِّ الدَّاعِي أَوْرَدَهُ كَسْرًا وَارَاكَ بَرْدُهَا
كَشَدَهُ كَمْ نَجِدَ كُنْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَشَا كَوَيْدُهَا
جَلْ جَلَالُهُ أَيْ كَيْدُهَا وَارَدَا زَا مَتَا حَسَنَةً مَتَا
مَطْلُوبٌ خُودٌ لَيْسَ أَكْرَبَ بِأَشَدَّ مَطْلُوبٌ رِزْقٌ
لَيْسَ يَكُونُ بِدَا الْوَرِثَةِ وَالْوَهَابُ وَالْجُودُ وَالْمَغْنَى
وَالْمَنِّعُ وَالْمَفْضِلُ وَالْمُعْطَى وَالْكَرِيمُ وَالْوَاسِعُ
وَمُسْتَبِيبُ الْأَسْبَابِ وَرَازِقٌ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ وَجَهَنِيٌّ مِثْلُهَا بَاشَدٌ لَيْسَ أَكْرَبُ

باشد مطلوبش ارزش و نوبه پس بگوید التوا
 وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ وَالزُّوْفُ وَالْعَطُوفُ وَالْحَسِرُ
 وَالْجِلُّ وَالْغُفُورُ وَالْغَفَّارُ وَالشَّارِبُ الْكَرِيمُ
 باشد مطلوبش انتقام از بنده پس بگوید مثل
 الْعَزِيزُ وَالْجَبَّارُ وَالْفَقَّارُ وَالْمُنْتَفِعُ وَالْبَطَّاشُ
 وَذِي الْبَطْشِ الشَّدِيدِ وَمَدَّوْحِ الْجَبَّارِ وَ
 فَاحِشِ الْمُرْدَةِ وَالظَّالِبُ وَالْغَالِبُ وَالْمُدْرِكُ
 وَالْمُهْلِكُ و بر این قبیل اگر بوده باشد مطلوبش
 علم پس بگوید مثل الْعَالِمُ وَالْمُعِزُّ وَالزَّافِعُ وَالْقَاتِلُ
 وَالْقَادِي وَالْمُرْشِدُ و مثل اینها اگر باشد قصدش
 مرتبه بلند چون رود بنظر سلطان یا مکاره ^{و ان}
 بترسد پس استخراج کند مناسب این امر از این
 اسمها و نظر کند در اسم السلطان یا مکان که
 میرسد و حذف نماید حروف مکرر مثل مثلا

باب بهر یکبار از احساب نکند که حذف میشود
و حساب نماید باقی حروفش را بحساب حمل
کبیر چون معلوم شود ^{عدد} شماره آن پس بخواند
از این اسما با عدد مثالش را بدست که اگر امش
احمد باشد پس بمناسبت الف الله و مناسب
حا حکیم و حلیم و مناسب میم مؤمن و مسهمین
و عدد حروف احمد پنجاه و سراس است پس این
اسما را بخواند پنجاه و سربار و مصنف گوید
که دیدم بخط شیخ زاهد قدس ستر اینرا که این
اسماها اسما حسنه حجاب است از هر بدی و این اسما
حسنة از برای طاعت و محبت و زبان بند و
باطل السحر و از برای زیاده دینی و زوق نافع است
هم را انشاء الله تعالی **فصل چهارم** در بیان اذکار
دعا کنند و اذکار دعا کنند بسیار است

بلکه ما ذکر میکنیم بعضی از آن اذاب اخفصا
میکنیم و این اذاب هر چند قسم است **اول** آنچه
پیش از دعا میباید و آن طهاره و بوی خوش
و هر شب بمسجد رفتن و صدقه دادن و در
بغلبه ایستادن و یقین خود را بالله تعالی
داشتن در اجابت دعا و برنامیدن اثرات
بصلی که الله تعالی میداند و سؤال نکند چیزی
از حرام و پاک کردن شکم از حرام بره زنه و نو
کردن **دویم** آنچه نزد پاک باشد و آن برك
شئاب کردن و پوشیده داشتن بدن عا
ثم بر سر بستن و نام بردن و خشوع و کرم
کردن یا خود را بکرمی داشتن و اعراف بجا
خود کردن و حاجت برادر مؤمن یا خواست
اول دستها بر داشتن در حال دعا کردن

و دعا کند بکماله متضمن اسم اعظم باشد
بدرسنه که فرد کردیم در فضل بیست
و چهارم و مدح الله تعالی کردن و باسان کردن
خواندن سوره نوحید و خواندن اسماء حسنه
و خواندن قوله یا من هو اقرب الی من جمل
الورید یا اخرجنا من کذا در فضل خاتم
عشر **سبب** چیزی کردن از عمل که باز رجوع بدعا
باشد خواه ما اجابت و خواه بی اجابت و آنکه
ختم نماید دعا را بصلوات بر محمد و آل محمد
و گفتن قول ما شاء الله و لا حول و لا قوه
قول یا الله المانع یقدر فی ما اخرجنا من کذا
در فضل بیست و نهم و دیگر اینکه دستها
خود را بروی خود مسح نماید تا بسپند **چهارم**
سبب اجابت دعا و بدرسنه که مکان و وقت

سَبَبِ اجَابَتِ دُعَاستِ مِثْلِ رَوْزِ جُمُعَةٍ وَ
 مِثْلِشِ وَ رُفِ غُرُوبِ افْتَابِ بِنِ رَوْزِ وَ
 مِثْلِهَا عَرَفَةُ وَ مَبْعَثِ وَ رَوْزِ عِيدِ غُلَبَةٍ وَ
 فِطْرِ وَ اضْحَى وَ چَهَارِ شَبِّ احِبَا که آن غَرَمِ رَجَبِ
 وَ بیستِ وَ هفتمِ رَجَبِستِ وَ پانزدهمِ شَعْبَانِ
 وَ شَبِّ عیدِ فِطْرِ وَ اضْحَى وَ رَوْزِ مَوْلُودِ وَ ^{هفتم} مِثْلِهَا
 حَرَامِ که اینچهار است دِی مُعَدَّة وَ دِی اَلْحَجَّةِ
 وَ مُحَرَّمِ وَ رَجَبِ وَ دُرُوقَتِ زَوَالِ افْتَابِ ^{هفتم}
 رَوْزِ وَ دُرُوقَتِ وَ زَهْدِ بِنِ بَادِهَا وَ بَارِیدِ بِنِ ^{آن} کَلَا
 وَ دُرُوقَتِ صَبْحِ طُلُوعِ افْتَابِ وَ خواندنِ
 سُورَةِ قُلْ بَايِبَتَا الْكَافِرُونَ پانزدهمِ مَرْتَبَةِ
 پِیشِ از آنکه افْتَابِ طُلُوعِ كُنَدِ دِی رَوْزِ جُمُعَةٍ
 وَ دُرُوقَتِ که دُرُوقَتِ شَبِّ جُمُعَةٍ رَفْتَرِ بَاشَدِ
 دُرُوقَتِ اخِرِ شَبِّ بخوانند سُورَةَ قُلْ دُرُوقَتِ

مرتب و در وقت اذان شدند از مؤذن
و در نزد قرائت قرآن بدانکه مکان مثل مسجد
و حرم و کعبه و عرفات و مزدلفه و حایر بیدار
که رجوع میکند اجابت دعا بفعل مثل عقیقه
نماز و در سجود بعد از نماز مغرب و دعا به
حاج و دعا سائل برای عطا دهند خودش
و مریض از جهت عیادت کنند او **و پنجم** حالاً
دعا کنند پس دعای روزه دارد نمیشود
و همچنین دعا بنماز و قرائت قرآن در وقت
قرائت و حاج و معتمر و کسی که نماز کند که هیچ
چیزی در دل او نکند و از خیاالات امور
دنیا که اگر دعا کند برای هر چیز اجابت میشود
در وقتی که اینکس شعره و وقتی که چشمش
آورد و کسی که طهارت کند و بنشیند در

و انتظار نماز کند و کسی که در سانسش انگشت
نکین فیروزه باشد یا عقیق خواہ گلش و خواہ

نکین و جمع نمیشوند از جهت

دعا کردن چهار نفر

مگر اینکه مستجاب شود

و بخوانند ایشان ان شاء الله

تعا امانی کتابها

احادیث که این مختصر

از آن استخراج کرد

مصنف رحمه الله

اینست کتاب

شهر صفیر المظفر

۱۲۵۷

سینه

[illegible]

[illegible]

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
 اَمْرِئِكَ الْمُحْسِنِ
 اَبِي عَبْدِ اللَّهِ
 مُحَمَّدٍ

[illegible]

مكتبة
الشيخ
الشيخ

10

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران